

Europeiska unionens officiella tidning

L 332

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

17 december 2009

Innehållsförteckning

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2009/967/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 30 november 2009 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till textila golvbeläggningar** [delgivet med nr K(2009) 9523] ⁽¹⁾ 1

- III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ **Rådets beslut 2009/968/RIF av den 30 november 2009 om antagande av sekretessbestämmelser för Europolinformation** 17

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

IV *Andra rättsakter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Gemensamma EES-kommittén

- ★ **Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 191/08/KOL av den 17 mars 2008 om oavlönade arbetsinsatser i forsknings- och utvecklingsverksamhet (Norge)** 23

V *Rättsakter som från och med den 1 december 2009 antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Euratomfördraget*

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE ÄR OBLIGATORISKT

- Kommissionens förordning (EU) nr 1235/2009 av den 16 december 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 36
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1236/2009 av den 10 december 2009 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 732/2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011** 38
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1237/2009 av den 11 december 2009 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Marrone di Caprese Michelangelo [SUB])** 46
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1238/2009 av den 11 december 2009 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Pomodorigo del Piennolo del Vesuvio [SUB])** 48
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1239/2009 av den 15 december 2009 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Crudo di Cuneo [SUB])** 50
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1240/2009 av den 16 december 2009 om ändring av förordning (EG) nr 428/2008 om fastställande av interventionsorter för spannmål** 52

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 november 2009

om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till textila golvbeläggningar

[delgivet med nr K(2009) 9523]

(Text av betydelse för EES)

(2009/967/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1 andra stycket,

efter samråd med Europeiska unionens miljömärkningsnämnd, och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EG) nr 1980/2000 får gemenskapens miljömärke tilldelas en produkt vars egenskaper gör att den på ett väsentligt sätt kan bidra till betydande förbättringar i fråga om vissa centrala miljöaspekter.
- (2) I förordning (EG) nr 1980/2000 föreskrivs att särskilda miljömärkeskriterier ska fastställas för varje produktgrupp, utgående från det utkast till kriterier som upprättas av Europeiska unionens miljömärkningsnämnd.
- (3) De ekologiska kriterierna och de tillhörande bedömnings- och kontrollkraven bör gälla i fyra år från den dag då detta beslut delges.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 17 i förordning (EG) nr 1980/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

”Textila golvbeläggningar” ska omfatta golvbeläggningar som i regel består av vävd, stickad eller tuftad textil och som i regel installeras med stift, klamrar eller lim. Större och mindre lösa mattor omfattas inte. Inte heller omfattas väggbeläggningar eller beläggningar för utomhusbruk.

Denna produktgrupp omfattar inte textilier som behandlats med biocidprodukter, utom om det aktiva ämnet i biocidprodukten ingår i bilaga IA till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG⁽²⁾ och om biocidprodukten är godkänd för den berörda användningen enligt bilaga V till direktiv 98/8/EG.

Artikel 2

För att en textil golvbeläggning ska kunna tilldelas gemenskapens miljömärke enligt förordning (EG) nr 1980/2000 ska den omfattas av den produktgrupp som definieras i artikel 1 i detta beslut och uppfylla de miljökriterier som anges i bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

Artikel 3

De ekologiska kriterierna för produktgruppen "textila golvbeläggningar" och för de tillhörande bedömnings- och kontrollkraven ska gälla i fyra år från den dag då detta beslut delges.

Artikel 4

För administrativa ändamål ska produktgruppen "textila golvbeläggningar" tilldelas kodnummer "34".

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På kommissionens vägnar
Stavros DIMAS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

ALLMÄNT

Kriteriernas syfte

Syftet med dessa kriterier är framför allt följande:

- Att minska påverkan på livsmiljöer och därmed sammanhängande resurser.
- Att minska energiförbrukningen.
- Att minska utsläppen av giftiga eller på annat sätt förorenande ämnen i miljön.
- Att minska användningen av farliga ämnen i material och i slutprodukter.
- Att främja säkerhet och frånvaro av hälsorisker i boendemiljön.
- Att informera konsumenten om hur produkten kan användas på bästa sätt med tanke på miljön.

Kriterierna har fastställts till nivåer som främjar märkning av beläggningar med låg miljöpåverkan i samband med produktionen.

Bedömnings- och kontrollkrav

De särskilda bedömnings- och kontrollkraven anges för varje kriterium.

Denna produktgrupp omfattar familjen mattor som definieras som "golvbeläggningar som i regel består av vävd, stickad eller tuftad textil och som i regel installeras med stift, klamrar eller lim".

Definitionen omfattar inte väggbeläggningar eller beläggningar för utomhusbruk. Inte heller omfattas större och mindre lösa mattor.

Definitionen av produktgruppen textila golvbeläggningar följer standarden DIN ISO 2424.

Den europeiska industrin för textila golvbeläggningar fastställer sin tekniska ståndpunkt i den europeiska standardiseringskommittén (CEN/TC 134).

Den funktionella enhet som ska användas som referens för in- och utgående mängder ska avse 1 m² färdig produkt.

I tillämpliga fall får andra testmetoder än de som anges för varje kriterium användas om de godkänts som likvärdiga av det behöriga organ som bedömer ansökan.

Om möjligt bör testningen utföras av laboratorier som är ackrediterade eller som uppfyller kraven enligt standarden EN ISO 17025.

I förekommande fall får behöriga organ begära in kompletterande dokumentation och de får även genomföra oberoende kontroller.

KRITERIER FÖR TEXTILA GOLVBELÄGGNINGAR

1. RÅMATERIAL

Allmänna krav på råmaterial

De råmaterial som används för tillverkning av produkten får inte innehålla ämnen eller beredningar som vid tidpunkten för ansökan tilldelats eller kan komma att tilldelas någon av följande riskfraser (eller en kombination av dem):

R23 (giftigt vid inandning).

R24 (giftigt vid hudkontakt).

R25 (giftigt vid förtäring).

R26 (mycket giftigt vid inandning).

- R27 (mycket giftigt vid hudkontakt).
 R28 (mycket giftigt vid förtäring).
 R39 (risk för mycket allvarliga bestående hälsoskador).
 R40 (misstänks kunna ge cancer).
 R42 (kan ge allergi vid inandning).
 R43 (kan ge allergi vid hudkontakt).
 R45 (kan ge cancer).
 R46 (kan ge ärftliga genetiska skador).
 R48 (risk för allvarliga hälsoskador vid långvarig exponering).
 R49 (kan ge cancer vid inandning).
 R50 (mycket giftigt för vattenlevande organismer).
 R51 (giftigt för vattenlevande organismer).
 R52 (skadligt för vattenlevande organismer).
 R53 (kan orsaka skadliga långtidseffekter i vattenmiljön).
 R60 (kan ge nedsatt fortplantningsförmåga).
 R61 (kan ge fosterskador).
 R62 (möjlig risk för nedsatt fortplantningsförmåga).
 R63 (möjlig risk för fosterskador).
 R68 (möjlig risk för bestående hälsoskador).

Dessa riskfraser fastställs i rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾ (direktivet om farliga ämnen), och senare ändringar av detta direktiv, och med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG ⁽²⁾ (direktivet om farliga preparat).

Alternativt kan man överväga klassificering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽³⁾. I detta fall får man till råmaterialen inte tillföra sådana ämnen eller beredningar som vid tidpunkten för ansökan har tilldelats eller kan komma att tilldelas någon av följande faroangivelser (eller kombinationer av dem): H300, H301, H310, H311, H317, H330, H331, H334, H351, H350, H340, H350i, H400, H410, H411, H412, H413, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df, H341, H370, H372.

Bedömning och kontroll: När det gäller kemisk analys ska sökanden redogöra för materialens klassificering och sammansättning och intyga att ovan nämnda kriterier uppfylls.

1.1 Textilfibrer – kemiska ämnen

Om fibrerna härrör från returfiber gäller inte de kriterier som fastställs i detta avsnitt. När det gäller förekomsten av farliga ämnen ska de krav som beskrivs för kriterium 1 (Allmänna krav på råmaterial) tillämpas.

I detta avsnitt fastställs fiberspecifika kriterier för ylle, polyamid, polyester och polypropylen.

Behandlingar av ylle

a) Den totala halten av följande ämnen får inte överstiga 0,5 ppm:

Ämne	CAS-nr
γ-hexaklorcyklohexan (lindan)	319-84-6
α-hexaklorcyklohexan	319-85-7

⁽¹⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

Ämne	CAS-nr
β-hexaklorcyklohexan	58-89-9
δ-hexaklorcyklohexan	319-86-8
aldrin	309-00-2
dieldrin	60-57-1
endrin	72-20-8
p,p'-DDT	50-29-3
p,p'-DDD	72-54-8

b) Den totala halten av följande ämnen får inte överstiga 2 ppm:

Ämne	CAS-nr
Propetamfos	31218-83-4
Diazinon	333-41-5
Diklofention	97-17-6
Fenklorofos	299-84-3
Klorpyrifos	2921-88-2
Klorfenvinfos	470-90-6
Etion	563-12-2
Pirimifosmetyl	29232-93-7

c) Den totala halten av följande ämnen får inte överstiga 0,5 ppm:

Ämne	CAS-nr
Cyhalotrin	68085-85-8
Cypermethrin	52315-07-8
Deltamethrin	52918-63-5
Fenvalerat	51630-58-1
Flumethrin	69770-45-2

d) Den totala halten av följande ämnen får inte överstiga 2 ppm:

Ämne	CAS-nr
Diflubenzuron	35367-38-5
Triflumuron	64628-44-0
Dicykklanil	112636-83-6

Dessa krav (som de anges i a, b, c och d och var för sig) gäller inte om det finns dokumenterat vilka jordbrukare som har producerat minst 75 % av uller eller keratinfibrerna i fråga, tillsammans med ett intyg från dessa jordbrukare om att de ämnen som nämns ovan inte har använts på de åkrar eller djur som berörs.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska antingen tillhandahålla ovan nämnda dokumentation eller en testrapport som visar resultatet mätt med följande testmetod: IWTO Draft Test Method 59. Om de använda textilmaterialen har tilldelats EU:s miljömärke enligt miljömärkesprogrammet för textilprodukter, är kraven uppfyllda. Sökanden ska endast tillhandahålla tillbörlig dokumentation.

Polyamidfibrer

Det årliga genomsnittliga utsläppet till luft av dikväveoxid vid tillverkning av monomer får inte överstiga 10 g/kg tillverkade och färdigställda polyamid 6-fibrer eller 50 g/kg tillverkade polyamid 6,6-fibrer.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla detaljerad dokumentation och/eller testrapporter som visar att produkten uppfyller detta kriterium samt ett intyg om överensstämmelse. Om de använda textilmaterialen har tilldelats EU:s miljömärke enligt miljöprogrammet för textilprodukter, är kraven uppfyllda. Sökanden ska endast tillhandahålla tillbörlig dokumentation.

Polyester

- a) Halten antimon i polyesterfibrer får inte överstiga 260 ppm. Om antimon inte har använts får sökanden uppge "antimonfri" (eller motsvarande text) bredvid miljömärket.
- b) Det årliga genomsnittliga utsläppet av flyktiga organiska föreningar vid polymerisering och fibertillverkning av polyester, mätt under de processteg där de förekommer, inklusive läckageutsläpp, får inte överstiga 1,2 g/kg tillverkat polyesterharts. (Med flyktiga organiska föreningar avses organiska föreningar som vid 293,15 K har ett ångtryck på minst 0,01 kPa eller som har en motsvarande flyktighet under de särskilda användningsbetingelser som gäller.)

Bedömning och kontroll: För a) ska sökanden antingen intyga att antimon inte har använts eller tillhandahålla en analysrapport som visar förekomsten av antimon mätt med följande metod: Direktbestämning med atomabsorptionsspektrometri. Analysen ska göras på råfibrer före eventuell våtbehandling. För b) ska sökanden tillhandahålla detaljerad dokumentation och/eller testrapporter som visar att produkten uppfyller detta kriterium samt ett intyg om överensstämmelse. Om de använda textilmaterialen har tilldelats EU:s miljömärke enligt miljöprogrammet för textilprodukter, är kraven uppfyllda. Sökanden ska endast tillhandahålla tillbörlig dokumentation.

Polypropylen

- a) Blybaserade pigment får inte användas.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa ämnen inte har använts.

- b) Utsläppen av NO_x och SO₂ från tillverkningen av polypropylen (monomertillverkning, polymerisering och granulering) får inte överstiga följande gränser:

NO_x: 12 kg/ton polypropylen

SO₂: 11 kg/ton polypropylen

Bedömning och kontroll: Fibertillverkaren måste mäta eller beräkna mängderna NO_x och SO₂ som släpps ut under polypropylentillverkningen och lämna intyg om överensstämmelse. Sökanden ska endast tillhandahålla tillbörlig dokumentation.

1.2 Ämnen i undersidans beläggning

När det gäller förekomsten av farliga ämnen ska de krav som beskrivs för kriterium 1 (Allmänna krav på råmaterial) tillämpas.

Skumgummi (naturlig och syntetisk latex och polyuretan)

Notera: Följande kriterier behöver endast uppfyllas om latexskummet utgör mer än 5 % av mattans totala vikt.

- a) Extraherbara tungmetaller: Koncentrationerna av följande metaller får inte överskrida nedan angivna värden:

Ämne	Gränsvärde (ppm)
Antimon	0,5
Arsenik	0,5

Ämne	Gränsvärde (ppm)
Bly	0,5
Kadmium	0,1
Krom	1,0
Kobolt	0,5
Koppar	2,0
Nickel	1,0
Kvicksilver	0,02

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetod: Malet prov extraheras enligt DIN 38414-S4, L/S = 10. Filtrering med 0,45 µm membranfilter. Analys genom atomemissionsspektroskopi med induktivt kopplad plasma (ICP-AES) eller med hydrid- eller kallångteknik.

- b) Flyktiga organiska föreningar ⁽¹⁾: Koncentrationen av flyktiga organiska föreningar får inte överskrida 0,5 mg/m³.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetod: Kammartest med DIN ISO 16000-6 för luftprovtagning och analys.

- c) Metallkomplexfärgämnen: Metallkomplexfärgämnen baserade på koppar, bly, krom eller nickel får inte användas.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska styrka att dessa ämnen inte har använts.

- d) Klorfenoler Koncentrationen av klorfenoler (deras salter och estrar) får inte överstiga 0,1 ppm, och koncentrationen av mono- och diklorerade fenoler (deras salter och estrar) får inte överstiga 1 ppm.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetod: Malning av ett prov på 5 g, extraktion av klorfenol eller natriumsalt. Analys genom gaskromatografi (GC), detektion med masspektrometer eller ECD.

- e) Butadien: Koncentrationen av butadien får inte överstiga 1 ppm.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetod: Malning och vägning av prov. Headspace-provtagning. Analys genom gaskromatografi och flamjonisationsdetektor.

- f) Nitrosaminer: Koncentrationen av N-nitrosaminer får inte överstiga 0,001 mg/m³ uppmätt vid provning i testkammare.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetod: Kammartest med Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften ZH 1/120,23 (eller motsvarande) för luftprovtagning och analys.

Skumgummi (endast för polyuretan)

- a) Organiska tennföreningar: Tennföreningar i organisk form (där tenn är bundet till en kolatom) får inte användas.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska styrka att inga organiska tennföreningar har använts.

- b) Blåsmedel: CFC, HCFC, HFC och metylenklorid får inte användas som blåsmedel eller hjälpblåsmedel.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa blåsmedel inte har använts.

⁽¹⁾ Flyktiga organiska föreningar är organiska föreningar som vid 293,15 K har ett ångtryck på minst 0,01 kPa eller som har en motsvarande flyktighet under de specifika förhållanden som gäller vid användningen.

Vulkaniserat skum

Vulkaniserat skum får inte användas för beläggning av undersidan.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska styrka att dessa ämnen inte använts.

Formaldehyd

Koncentrationen av formaldehyd får inte överstiga 30 ppm mätt enligt EN ISO 14184-1 eller 0,01 mg/m³ vid provning i testkammare.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetod: EN ISO 14184-1. Ett prov på 1 g värms med 100 g vatten till 40 °C i 1 timme. Mängden formaldehyd i extraktet analyseras fotometriskt med acetylaceton.

Även testkammare kan användas för mätning av utsläppen: ENV 13419-1, med EN ISO 16000-3 eller VDI 3484-1 för luftprovtagning och analys.

2. TILLVERKNING AV ALLA MATERIAL

När det gäller förekomsten av farliga ämnen ska de krav som beskrivs för kriterium 1 (Allmänna krav på råmaterial) tillämpas.

Sökanden ska också styrka överensstämmelse med följande specifika krav:

Flamskyddsmedel

Endast flamskyddsmedel som är kemiskt bundna i polymerfibern eller på fiberns yta (reaktiva flamskyddsmedel) får användas i produkten. Om de flamskyddsmedel som används kan klassificeras enligt någon av de R-fraser som anges nedan måste dessa reaktiva flamskyddsmedel vid appliceringen ändra sin kemiska natur så att de inte längre kan klassificeras enligt någon av dessa R-fraser. (På behandlat garn eller tyg får andelen flamskyddsmedel som fortfarande har samma egenskaper som innan det applicerades vara högst 0,1 %.)

R40 (misstänks kunna ge cancer).

R45 (kan ge cancer).

R46 (kan ge ärftliga genetiska skador).

R49 (kan ge cancer vid inandning).

R50 (mycket giftigt för vattenlevande organismer).

R51 (giftigt för vattenlevande organismer).

R52 (skadligt för vattenlevande organismer).

R53 (kan orsaka skadliga långtidseffekter i vattenmiljön).

R60 (kan ge nedsatt fortplantningsförmåga).

R61 (kan ge fosterskador).

R62 (möjlig risk för nedsatt fortplantningsförmåga).

R63 (möjlig risk för fosterskador).

R68 (möjlig risk för bestående hälsoskador).

Dessa riskfraser fastställs i direktiv 67/548/EEG.

Alternativt kan man överväga klassificering enligt förordning (EG) nr 1272/2008. I detta fall får man till råmaterialen inte tillföra sådana ämnen eller beredningar som vid tidpunkten för ansökan har tilldelats eller kan komma att tilldelas någon av följande faroangivelser (eller kombinationer av dem): H351, H350, H340, H350i, H400, H410, H411, H412, H413, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df, H341.

Flamskyddsmedel som endast blandas fysiskt med polymerfibrer eller textilbeläggningar omfattas inte (additiva flamskyddsmedel).

Bedömning och kontroll: Sökanden ska styrka att inga additiva flamskyddsmedel har använts och, i förekommande fall, ange vilka reaktiva flamskyddsmedel som har använts och tillhandahålla dokumentation (t.ex. säkerhetsdatablad) och/eller intyg som visar att dessa flamskyddsmedel uppfyller detta kriterium.

Mjukgörare

Om mjukgörare används vid tillverkningen måste de begränsas till ftalater som vid tidpunkten för ansökan har varit föremål för riskbedömning och inte har klassificerats med någon av följande fraser (eller kombinationer av dem):

R50 (mycket giftigt för vattenlevande organismer).

R51 (giftigt för vattenlevande organismer).

R52 (skadligt för vattenlevande organismer).

R53 (kan orsaka skadliga långtidseffekter i vattenmiljön).

R60 (kan ge nedsatt fortplantningsförmåga).

R61 (kan ge fosterskador).

R62 (möjlig risk för nedsatt fortplantningsförmåga).

Dessa riskfraser fastställs i direktiv 67/548/EEG.

Alternativt kan man överväga klassificering enligt förordning (EG) nr 1272/2008. I detta fall får man till råmaterialen inte tillsätta ämnen eller beredningar som vid tidpunkten för ansökan har tilldelats eller kan komma att tilldelas någon av följande faroangivelser (eller kombinationer av dem): H400, H410, H411, H412, H413, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df.

Utöver detta är det inte tillåtet att använda DNOP (di-n-oktylftalat), DINP (di-isononylftalat), DIDP (di-isodecylftalat) i produkten.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa ämnen inte har använts. Högst 0,1 viktprocent ftalat får förekomma som orenheter i textila golvbeläggningar, enligt det som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/84/EG ⁽¹⁾.

2.1 Kemikalier som används som hjälpämnen vid behandling av textilfibrer

Alkylenoletoxylater (APEO), linjära alkylbensensulfonater (LAS), ditalgalkyldimetylammoniumklorid (DTDMAC), distearyldimetylammoniumklorid (DSDMAC), dimetylbis(hydrogenerad talgalkyl)ammoniumklorid (DHTDMAC), etylen-diamintetraacetat (EDTA) och dietylentriaminpentaacetat (DTPA) får inte användas och får inte ingå i någon av de beredningar eller formuleringar som används.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa ämnen inte har använts.

2.2 Färgämnen och pigment

Azofärgämnen

Azofärgämnen som kan sönderdelas till någon av följande aromatiska aminer får inte användas:

4-aminodifenyl (92-67-1)

benzidin (92-87-5)

4-klor-o-toluidin (95-69-2)

2-naftylamin (91-59-8)

o-amino-azotoluen (97-56-3)

2-amino-4-nitrotoluen (99-55-8)

p-kloranilin (106-47-8)

2,4-diaminoanisol (615-05-4)

4,4'-diaminodifenylmetan (101-77-9)

3,3'-diklorbenzidin (91-94-1)

3,3'-dimetoxibenzidin (119-90-4)

3,3'-dimetylbenzidin (119-93-7)

⁽¹⁾ EUT L 344, 27.12.2005, s. 40.

3,3'-dimetyl-4,4'-diaminodifenylmetan (838-88-0)

p-kresidin (120-71-8)

4,4'-oxidianilin (101-80-4)

4,4'-tiodianilin (139-65-1)

o-toluidin (95-53-4)

2,4-diaminotoluen (95-80-7)

2,4,5-trimetylanilin (137-17-7)

4-aminoazobensen (60-09-3)

o-anisidin (90-04-0)

2,4-xylidin

2,6-xylidin

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa färgämnen inte har använts. Vid kontroll av intygets riktighet ska följande standarder användas: EN 14362-1 och 2. (Notera: Felaktiga positiva utslag kan uppstå när det gäller 4-aminoazobensen och det rekommenderas därför att resultatet bekräftas.)

Färgämnen som är cancerframkallande, mutagen eller reproduktionstoxiska

a) Följande färgämnen får inte användas:

C.I. Basic Red 9

C.I. Disperse Blue 1

C.I. Acid Red 26

C.I. Basic Violet 14

C.I. Disperse Orange 11

C.I. Direct Black 38

C.I. Direct Blue 6

C.I. Direct Red 28

C.I. Disperse Yellow 3

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa färgämnen inte har använts.

b) Färgämnen eller färgämnesberedningar som innehåller mer än 0,1 viktprocent av ämnen som vid tidpunkten för ansökan tilldelats eller kan komma att tilldelas någon av följande riskfraser (eller kombinationer av riskfraser) får inte användas:

R40 (misstänks kunna ge cancer).

R45 (kan ge cancer).

R46 (kan ge ärftliga genetiska skador).

R49 (kan ge cancer vid inandning).

R60 (kan ge nedsatt fortplantningsförmåga).

R61 (kan ge fosterskador).

R62 (möjlig risk för nedsatt fortplantningsförmåga).

R63 (möjlig risk för fosterskador).

R68 (möjlig risk för bestående hälsoskador).

Dessa riskfraser fastställs i direktiv 67/548/EEG.

Alternativt kan man överväga klassificering enligt förordning (EG) nr 1272/2008. I detta fall får man till råmaterialen inte tillsätta sådana ämnen eller beredningar som vid tidpunkten för ansökan har tilldelats eller kan komma att tilldelas någon av följande faroangivelser (eller kombinationer av dem): H351, H350, H340, H350i, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df, H341.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa färgämnen inte har använts.

Potentiellt allergiframkallande färgämnen

Följande färgämnen får inte användas:

C.I. Disperse Blue 3 C.I. 61 505

C.I. Disperse Blue 7 C.I. 62 500

C.I. Disperse Blue 26 C.I. 63 305

C.I. Disperse Blue 35

C.I. Disperse Blue 102

C.I. Disperse Blue 106

C.I. Disperse Blue 124

C.I. Disperse Brown 1

C.I. Disperse Orange 1 C.I. 11 080

C.I. Disperse Orange 3 C.I. 11 005

C.I. Disperse Orange 37

C.I. Disperse Orange 76

(tidigare betecknad som Orange 37)

C.I. Disperse Red 1 C.I. 11 110

C.I. Disperse Red 11 C.I. 62 015

C.I. Disperse Red 17 C.I. 11 210

C.I. Disperse Yellow 1 C.I. 10 345

C.I. Disperse Yellow 9 C.I. 10 375

C.I. Disperse Yellow 39

C.I. Disperse Yellow 49

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa färgämnen inte har använts.

Tungmetaller

Färgämnen och pigment som innehåller bly (Pb), kadmium (Cd), kvicksilver (Hg) eller krom (krom totalt) eller Cr(VI) som beståndsdel i färgningskomponenten får inte användas för att färga materialen.

Gränsvärdet för totala andelen tungmetaller i en heltäckningsmatta är 100 mg/kg.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska intyga att dessa färgämnen inte har använts och tillhandahålla dokumentation som visar att det angivna gränsvärdet inte överskrids.

Om de produkter som används är GUT-märkta, uppfyller de detta krav och tillbörlig dokumentation ska tillhandahållas.

2.3 Utsläpp i vatten**Ylle – COD**

Den kemiska syreförbrukningen i det spillvatten från avfettningen som släpps ut i avloppssystemet får inte överstiga 60 g/kg obearbetad ull. Spillvattnet ska dessutom renas utanför anläggningen för att minska den kemiska syreförbrukningen med ytterligare minst 75 %, uttryckt som ett årsgenomsnitt.

Den kemiska syreförbrukningen i det spillvatten från avfettningen som renas på plats och som släpps ut i ytvattnet får inte överstiga 45 g/kg COD/kg obearbetad ull. Spillvattnet som släpps ut i ytvattnet ska ha ett pH-värde på 6–9 (om inte pH-värdet i recipienten är högre eller lägre) och temperaturen ska vara lägre än 40 °C (om inte temperaturen i recipienten är högre). För ulltvätteriet ska behandlingen av spillvattnet från avfettningen beskrivas i detalj och den kemiska syreförbrukningen ska övervakas kontinuerligt.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla relevanta uppgifter och en testrapport enligt följande testmetod: ISO 6060.

Avloppsvatten från våtbehandling

- a) Den kemiska syreförbrukningen i det avloppsvatten från våtbehandlingsanläggningarna (med undantag för anläggningar där obearbetad ull avfettas) som släpps ut efter reningen (oavsett om det sker på plats eller utanför anläggningen) ska vara mindre än 20 g/kg, uttryckt som ett årsgenomsnitt.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla detaljerad dokumentation och testrapporter (enligt ISO 6060) som visar att produkten uppfyller detta kriterium samt ett intyg om överensstämmelse.

- b) Om spillvattnet renas på plats och släpps ut direkt i vattnet ska pH-värdet ligga på 6–9 (om inte pH-värdet i recipienten är högre eller lägre) och temperaturen ska vara lägre än 40 °C (om inte temperaturen i recipienten är högre).

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla dokumentation och testrapporter som visar att produkten uppfyller detta kriterium samt ett intyg om överensstämmelse. Om produkterna som används har tilldelats EU:s miljömärke för textilprodukter uppfyller de detta krav och tillbörlig dokumentation ska lämnas.

Rengöringsmedel, mjukgörare och komplexbildare

Vid varje anläggning för våtbehandling ska minst 95 viktprocent av de rengöringsmedel, mjukgörare och komplexbildare som används vara nedbrytbara eller möjliga att i tillräckligt hög grad avlägsna i ett reningsverk. Vid varje anläggning för våtbehandling ska de rengöringsmedel (som innehåller ytaktiva ämnen) som används uppfylla följande kriterium: De ytaktiva ämnena uppfyller kriteriet för fullständig biologisk nedbrytbarhet i aerob miljö. Minst 95 viktprocent av de övriga ämnena ska vara tillräckligt nedbrytbara eller eliminerbara i reningsverk.

Bedömning och kontroll: Ett ämne anses vara tillräckligt biologiskt nedbrytbart om

- det vid testning med en av metoderna OECD 301 A, OECD 301 E, ISO 7827, OECD 302 A, ISO 9887, OECD 302 B eller ISO 9888 uppvisar en procentuell nedbrytning på minst 70 % inom 28 dagar, eller
- om det vid testning med en av metoderna OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 302 C, OECD 301 D, ISO 10707, OECD 301 F, ISO 9408, ISO 10708 eller ISO 14593 uppvisar en procentuell nedbrytning på minst 60 % inom 28 dagar, eller
- om ämnet när det vid testning med metod OECD 303 eller ISO 11733 visar en procentuell nedbrytning på minst 80 % inom 28 dagar, eller
- om motsvarande grad av biologisk nedbrytbarhet kan uppvisas för sådana ämnen för vilka dessa testmetoder inte kan användas.

Sökanden ska tillhandahålla tillräcklig dokumentation, säkerhetsdatablad, analysrapporter och/eller intyg där analysmetoderna och resultaten anges enligt ovan och som visar att alla rengöringsmedel, mjukgörare och komplexbildare som används uppfyller detta kriterium.

Metallkomplexfärgämnen

- a) Vid färgning av cellulosa där metallkomplexfärgämnen ingår i färgämnets sammansättning ska andelen av vart och ett av de metallkomplexfärgämnen som används (ingående ämnen i processen) och som släpps ut till reningsanläggningen (på plats eller utanför anläggningen) vara mindre än 20 %.

Vid alla andra färgningsprocesser där metallkomplexfärgämnen ingår i färgämnets sammansättning ska andelen av vart och ett av de metallkomplexfärgämnen som används (ingående ämnen i processen) och som släpps ut till reningsanläggningen (på plats eller utanför anläggningen) vara mindre än 7 %.

- b) Utsläppen till vatten efter reningen får inte överskrida följande nivåer: Cu 75 mg/kg (fiber, garn eller tyg), Cr 50 mg/kg, Ni 75 mg/kg.

Sökanden ska antingen intyga att dessa ämnen inte har använts eller tillhandahålla dokumentation och testrapporter som visar förekomsten mätt med följande testmetoder: ISO 8288 för Cu och Ni och EN 1233 för Cr.

2.4 Energiförbrukning

Energiförbrukningen ska beräknas som den processenergi som används för tillverkningen av golvbeläggningarna.

Processenergin, beräknad så som anges i det tekniska tillägget A1, ska överskrida följande värden (P = gränsvärde):

Produktfamilj	Gränsvärde (P)
Syntetiska mattor	8

Bedömning och kontroll: Sökanden ska beräkna tillverkningsprocessens energiförbrukning enligt anvisningarna i det tekniska tillägget A1. Sökanden ska tillhandahålla de tillhörande resultaten och stödande dokumentation.

3. ANVÄNDNINGSAFASEN

3.1 Utsläpp av farliga ämnen

Följande utsläppsvärden får inte överskridas:

Ämne	Gränsvärde (efter 3 dagar)
Total mängd organiska föreningar inomretentionsområdet C6 – C16 (TVOC)	0,25 mg/m ³ luft
Organiska föreningar totalt inomretentionsområdet > C16 – C22 (TSVOC)	0,03 mg/m ³ luft
Total mängd VOC utan LCI (*)	0,05 mg/m ³ luft

(*) LCI = Lowest Concentration of Interest (lägsta koncentration av intresse).

Bedömning och kontroll: Sökanden ska lämna ett testningsintyg enligt utsläppsprov prEN 15052 eller DIN ISO 16000-9.

4. ANVÄNDBARHET

Produkten ska vara ändamålsenlig. Detta kan intygas genom resultat från lämpliga testmetoder enligt ISO, CEN eller motsvarande, t.ex. nationella testförfaranden.

Bedömning och kontroll: Detaljerade uppgifter från testförfarandena och testresultaten ska tillhandahållas tillsammans med ett intygande om att produkten är lämplig för avsedd användning, vilket ska grundas på övrig information om hur slutanvändaren bäst använder produkten. Enligt rådets direktiv 89/106/EEG ⁽¹⁾ anses en produkt lämplig att använda om den överensstämmer med en harmoniserad standard, ett europeiskt tekniskt godkännande eller en icke harmoniserad teknisk specifikation som erkänts på gemenskapsnivå. Gemenskapens "CE-symbol" på byggprodukter är för tillverkarna ett lätt igenkännligt bevis på överensstämmelse med vissa krav, och kan anses vara tillräckligt i detta sammanhang. Dessutom kan standarden CEN/TS 14472-2 användas för att demonstrera överensstämmelse med detta kriterium.

5. KONSUMENTINFORMATION

Produkten ska säljas med en bruksanvisning med råd om korrekt användning både generellt sett och i tekniskt hänseende, samt med råd om underhåll av produkten. Följande information ska finnas på förpackningen och/eller i den dokumentation som medföljer produkten:

- Information om att produkten har tilldelats EU:s miljömärke tillsammans med en kortfattad men specifik förklaring av vad miljömärket innebär, utöver den allmänna information som finns i ruta 2 i miljömärket.
- Rekommendationer om hur produkten ska användas och underhållas. Denna information ska framhäva alla relevanta instruktioner, särskilt rörande underhåll och användning av produkterna. Vid behov ska det finnas omnämmande av produktens egenskaper vid svåra klimatförhållanden eller andra förhållanden, t.ex. frostbeständighet/vattenabsorption, fläckbeständighet, beständighet mot kemikalier, hur den underliggande ytan behöver förberedas, anvisningar för rengöring samt rekommenderade typer av rengöringsmedel och hur ofta produkten bör rengöras. Informationen bör även innehålla uppgifter om hur länge produkten tekniskt sett förväntas hålla, antingen i genomsnitt eller som ett intervall.

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

- c) Uppgifter om hur återanvändning eller bortskaffande av produkten går till (konsumentinformation om produktens eventuella höga prestanda i det avseendet).
- d) Information om EU:s miljömärke och de produktgrupper som tilldelats märket, med bl.a. följande text (eller motsvarande): "Mer information om gemenskapens miljömärke finns på följande webbplats: <http://www.ecolabel.eu>".

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla ett prov på förpackningen och/eller den medföljande texten enligt ISO 6347: Textila golvbeläggningar – konsumentinformation.

6. INFORMATION PÅ MILJÖMÄRKET

Ruta 2 i miljömärket ska innehålla följande text:

- Begränsad användning av farliga och giftiga ämnen.
 - Energisnål produktionsprocess.
 - Begränsade utsläpp av föroreningar till vatten.
 - Lägre risk för hälsan i boendemiljön.
-

Tekniskt tillägg för textila golvbeläggningar

BERÄKNING AV ENERGIFÖRBRUKNING

Energiförbrukningen beräknas som ett årsmedeltal av den energi som förbrukas under tillverkningsprocessen (med undantag för uppvärmning av utrymmena) från skedet för råmaterial till skedet för färdig golvbeläggning.

För syntetiska (icke-återvinningsbara) råmaterial inleds beräkningen från och med tillverkningen av insatsprodukten. Beräkningen ska inte omfatta råmaterialets energiinnehåll (dvs. energiråvaran).

Energiberäkningen ska omfatta minst 95 % av den energi som krävs för att producera råmaterialen. Den energi som krävs för tillverkning av vidhäftningsmedel ska inte tas med i beräkningen.

Den valda enheten för beräkningarna är MJ/m².

Nedan anges energiinnehållet hos olika bränslen.

Med elförbrukning avses den el som anskaffas från en extern leverantör.

Om tillverkaren har ett energiöverskott som säljs i form av el, ånga eller värme kan den sålda mängden dras av från bränsleförbrukningen. Endast det bränsle som faktiskt används för tillverkning av golvbeläggning ska tas med i beräkningen.

Miljöparametrar

A = Andelen förnybara råmaterial och återvunna icke-förnybara råmaterial (%) (*)

B = Andelen förnybara bränslen (%)

C = Elförbrukning (MJ/m²)

D = Bränsleförbrukning (MJ/m²)

(*) Användningen av "förnybara råmaterial" och/eller "återvunna icke-förnybara råmaterial" är frivillig.

$$P = \frac{A}{25} + \frac{B}{25} + (4 - 0,055 \times C) + (4 - 0,022 \times D)$$

I tabellen nedan anges energiinnehållet hos olika bränslen.

Tabell för beräkning av bränsleförbrukningen

Tillverkningsperiod – år:

Dagar:

Från:

Till:

Bränsle	Kvantitet	Enheter	Omvandlingsfaktor	Energi (MJ)
Halm (15 viktprocent)		kg	14,5	
Pellets (7 viktprocent)		kg	17,5	
Träavfall (20 viktprocent)		kg	14,7	
Flis (45 viktprocent)		kg	9,4	
Torv		kg	20	
Naturgas		kg	54,1	

Bränsle	Kvantitet	Enheter	Omvandlingsfaktor	Energi (MJ)
Naturgas		Nm ³	38,8	
Butan		kg	49,3	
Fotogen		kg	46,5	
Bensin		kg	52,7	
Diesel		kg	44,6	
Gasolja		kg	45,2	
Tung eldningsolja		kg	42,7	
Torr energikol		kg	30,6	
Antracit		kg	29,7	
Kol		kg	33,7	
Industrikoks		kg	27,9	
El (från nätet)		kWh	3,6	
Totalenergi (MJ)				

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT 2009/968/RIF

av den 30 november 2009

om antagande av sekretessbestämmelser för Europolinformation

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol) ⁽¹⁾ (Europolbeslutet), särskilt artikel 40,

med beaktande av det förslag till regler som styrelsen lagt fram,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

I enlighet med Europolbeslutet är det rådet som med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet ska anta tillämpningsbestämmelser för sekretess för information som har samlats in av, eller har utbytt med, Europol (nedan kallade *bestämmelser*).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Definitioner

I dessa bestämmelser gäller följande definitioner:

- a) *behandling av information eller behandling*: varje åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller icke-personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, spärrning, radering eller utplåning.
- b) *tredje part* : en enhet som avses i artiklarna 22.1 och 23.1 i Europolbeslutet.
- c) *säkerhetskommitté*: den kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och Europol i enlighet med artikel 4.

d) *säkerhetskoordinator*: den biträdande direktör som direktören i enlighet med artikel 38.2 i Europolbeslutet utser att, jämsides med sina övriga arbetsuppgifter, sköta samordningen och kontrollen i säkerhetsfrågor.

e) *säkerhetstjänstemän*: den personal inom Europol som utnämns av direktören och som har ansvar för säkerhetsfrågor i enlighet med artikel 6.

f) *säkerhetshandbok*: den handbok för genomförande av dessa bestämmelser som ska utarbetas i enlighet med artikel 7.

g) *sekretessnivå*: den sekretessmarkering som tilldelats en handling som behandlas av eller genom Europol och som avses i artikel 10.

h) *säkerhetspaket*: en bestämd kombination av säkerhetsåtgärder som ska tillämpas på uppgifter som tilldelats en av Europols sekretessnivåer och som avses i artikel 10.

i) *grundläggande skyddsnivå*: den skyddsnivå som ska tillämpas på all information som behandlas av eller genom Europol, utom information som uttryckligen är markerad som eller klart igenkännbar som offentlig och som avses i artikel 10.1.

j) *personal*: tillfälligt anställda och kontraktsanställda i enlighet med artikel 39.4 i Europolbeslutet.

k) *sekretessbelagd Europolinformation*: all information och allt material, i alla former, vars obehöriga röjande i olika hög grad skulle kunna skada Europols eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen, och för vilka det krävs tillämpning av lämpliga säkerhetsåtgärder i enlighet med artikel 7.2 b.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. I dessa bestämmelser fastställs de säkerhetsåtgärder som ska tillämpas på all information som behandlas av eller genom Europol.

⁽¹⁾ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

2. Kommunikationskanaler mellan Europol och medlemsstaternas nationella enheter som avses i artikel 8 i Europolbeslutet ska tillhandahålla en skyddsnivå som är likvärdig med den som dessa åtgärder erbjuder. En gemensam standard för dessa kommunikationskanaler ska godkännas av säkerhetskommittén.

3. I bilagan finns en översikt över Europolns sekretessnivåer som avses i artikel 10, och de motsvarande markeringar som för närvarande tillämpas av medlemsstaterna för information som omfattas av dessa sekretessnivåer. När en medlemsstat informerar de övriga medlemsstaterna och Europol om ändringar i sina nationella bestämmelser om sekretessnivåer eller motsvarande markeringar ska Europol utarbeta en reviderad version av den översikt som återges i bilagan. Minst en gång om året ska säkerhetskommittén fastställa om översikten är aktuell.

KAPITEL II

ANSVAR FÖR SÄKERHET

Artikel 3

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska förplikta sig att säkerställa att Europolinformation inom deras territorium får en skyddsnivå som motsvarar den skyddsnivå som erhålls genom de säkerhetsåtgärder som fastställs genom dessa bestämmelser.

2. Medlemsstaterna ska förplikta sig att underrätta säkerhetskoordinatorn om alla överträdelser av sekretessbestämmelserna som kan skada Europolns eller en medlemsstats intressen. I det senare fallet ska den berörda medlemsstaten också informeras direkt genom den nationella enheten.

Artikel 4

Säkerhetskommitté

1. Det ska inrättas en säkerhetskommitté som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och Europol och som ska sammanträda minst två gånger om året.

2. Säkerhetskommittén ska ha till uppgift att fungera som rådgivare för Europolns styrelse och direktör i frågor som gäller säkerhetspolitik, inklusive tillämpningen av säkerhetshandboken.

3. Säkerhetskommittén ska själv fastställa sin arbetsordning. Säkerhetskoordinatorn ska fungera som ordförande vid mötena i säkerhetskommittén.

Artikel 5

Säkerhetskoordinatör

1. Säkerhetskoordinatorn ska allmänt ansvara för alla frågor som gäller säkerhet, däribland de säkerhetsåtgärder som fastställs i dessa bestämmelser och i säkerhetshandboken. Säkerhets-

koordinatorn ska övervaka hur säkerhetsbestämmelserna genomförs och underrätta direktören om alla överträdelser av dessa. Direktören ska i allvariga fall underrätta styrelsen. Om sådana överträdelser riskerar att skada en medlemsstats intressen, ska den medlemsstaten också underrättas.

2. Säkerhetskoordinatorn ska vara direkt ansvarig inför Europolns direktör.

3. Säkerhetskoordinatorn ska vara säkerhetsgodkänd för tillgång till uppgifter med högsta sekretessnivå i enlighet med lagar och andra författningar i den medlemsstat i vilken säkerhetskoordinatorn är medborgare.

Artikel 6

Säkerhetstjänstemän

1. Säkerhetstjänstemännen ska stödja direktören vid genomförandet av säkerhetsåtgärderna i dessa bestämmelser och i säkerhetshandboken. Säkerhetstjänstemännen ska vara direkt ansvariga inför säkerhetskoordinatorn. Säkerhetstjänstemännens särskilda uppgifter ska vara att

- a) instruera, bistå och vägleda alla personer inom Europol samt alla andra personer som deltar i Europolrelaterad verksamhet och som har särskild diskretions- och tystnadsplikt om deras skyldigheter enligt dessa bestämmelser och säkerhetshandboken,
- b) se till att säkerhetsbestämmelser genomförs, undersöka överträdelser av dessa och så snart som möjligt rapportera dem till säkerhetskoordinatorn,
- c) regelbundet se över att säkerhetsåtgärderna är adekvata på grundval av riskbedömningar; i detta syfte ska de som regel rapportera till säkerhetskoordinatorn minst en gång i månaden och, i undantagsfall, närhelst det anses nödvändigt samt lämna synpunkter och vägledning,
- d) utföra de uppgifter som tilldelas dem enligt dessa bestämmelser eller säkerhetshandboken, och
- e) utföra alla andra uppgifter som tilldelas dem av säkerhetskoordinatorn.

2. Säkerhetstjänstemännen ska vara säkerhetsgodkända för tillgång till uppgifter med den sekretessnivå som krävs för deras tjänsteutövning i enlighet med lagar och andra författningar i den medlemsstat i vilken de är medborgare.

Artikel 7

Säkerhetshandboken – förfarande och innehåll

1. Säkerhetshandboken ska antas av styrelsen efter att säkerhetskommittén har hört.

2. Säkerhetshandboken ska ge vägledning angående förvaltning och stöd angående säkerhet i enlighet med verksamhetskraven och ska fastställa Europols strategi för sekretesshantering. Säkerhetshandboken ska innehålla

a) detaljerade bestämmelser för de säkerhetsåtgärder som ska tillämpas inom Europol för att sörja för den grundläggande skyddsnivå som avses i artikel 10.1 i dessa bestämmelser och åtgärderna ska grundas på artikel 35 och artikel 41.2 i Europolbeslutet, med beaktande av artikel 40.3 i detta, och

b) detaljerade bestämmelser för säkerhetsåtgärderna i samband med Europols olika sekretessnivåer och motsvarande säkerhetspaket som avses i artikel 10.2 och 10.3; säkerhetshandboken ska också ta hänsyn till artikel 46 i Europolbeslutet.

3. Säkerhetshandboken ska ses över regelbundet eller vid betydande förändringar för att garantera att den även i fortsättningen är lämplig, adekvat och effektiv.

4. Ändringar i säkerhetshandboken ska antas i enlighet med förfarandet i punkt 1.

Artikel 8

Säkerhetsackreditering för system

1. Alla Europolsystem som används för att behandla sekretessbelagda Europolinformation ska ackrediteras av styrelsen efter att säkerhetskommittén har hörts och att man har förvärvat sig om ett effektivt genomförande av de obligatoriska säkerhetsåtgärder som följer av de systemspecifika säkerhetskraven (SSSR), informationsriskregistret och annan relevant dokumentation. Undersystem och separata terminaler eller arbetsstationer ska ackrediteras som en del av alla de system som de är kopplade till.

2. SSSR ska antas och ändras av styrelsen efter att säkerhetskommittén har hörts. SSSR ska överensstämja med de relevanta bestämmelserna i säkerhetshandboken.

Artikel 9

Efterlevnad

1. De säkerhetsåtgärder som fastställs i dessa bestämmelser och i säkerhetshandboken ska iakttas av alla vid Europol och av varje annan person som deltar i Europolrelaterad verksamhet och som har särskild diskretions- och tystnadsplikt.

2. Direktören, sambandskontoren och Europols nationella enheter ska ha ansvaret för att säkerställa efterlevnad av dessa bestämmelser och av säkerhetsmanualen i enlighet med punkt 1.

KAPITEL III

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 10

Grundläggande skyddsnivå, sekretessnivåer och säkerhetspaket

1. För all information som behandlas av eller genom Europol, med undantag av information som uttryckligen är markerade som eller klart känns igen som offentlig, ska en grundläggande skyddsnivå gälla inom Europol och i medlemsstaterna.

2. I enlighet med artikel 3 ska medlemsstaterna säkerställa att den grundläggande skyddsnivå som avses i punkt 1 tillämpas genom olika åtgärder i enlighet med nationella lagar och författningar, inklusive diskretions- och tystnadsplikt, som begränsar åtkomsten till information till behörig personal, krav på uppgiftsskydd när det gäller personuppgifter samt allmänna tekniska och förfarandemässiga åtgärder för att säkerställa informations-säkerheten, med beaktande av artikel 41.2 i Europolbeslutet.

3. För den information för vilken ytterligare säkerhetsåtgärder krävs ska tilldelas en av Europols sekretessnivåer, vilken ska anges med en särskild markering. Informationen ska omfattas av en sådan sekretessnivå endast när, och så länge som, det är absolut nödvändigt.

4. Europols sekretessnivåer ska vara följande:

a) "RESTREINT UE/EU RESTRICTED": denna sekretessnivå ska användas för information och material vars obehöriga röjande skulle kunna vara till nackdel för Europols, EU:s eller en eller flera medlemsstaters intressen.

b) "CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL": denna sekretessnivå ska användas för information och material vars obehöriga röjande skulle kunna åsamka Europols, EU:s eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen skada.

c) "SECRET UE/EU SECRET": Denna sekretessnivå ska användas för information och material vars obehöriga röjande allvarligt skulle kunna åsamka Europols, EU:s eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen allvarligt skada.

d) "TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET": Denna sekretessnivå ska användas för information och material vars obehöriga röjande skulle kunna åsamka Europols, EU:s eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen synnerligen allvarligt skada.

Sådan sekretessbelagd information och sådant sekretessbelagt material ska under sekretessmarkeringen dessutom ha markeringen (*Europol*) för att visa att informationen eller materialet härrör från Europol.

Var och en av Europols sekretessnivåer ska vara förbunden med ett bestämt säkerhetspaket som ska tillämpas inom Europol. Säkerhetspaketen ska tillhandahålla olika skyddsnivåer allt efter informationens innehåll och med hänsyn till den skada som otillåten tillgång till, spridning eller användning av informationen kan åsamka Europols eller medlemsstaternas intressen.

När information som har sekretessmarkering på olika nivåer samlas in, ska man tillämpa en sekretessnivå som är minst lika hög som nivån för den information som tilldelats den högsta skyddsnivån. En samling information får under alla omständigheter ges en högre skyddsnivå än den som den enskilda informationen har.

Översättningar av sekretessbelagda handlingar ska ha samma sekretessnivå som originalet och ska vara föremål för samma skydd som originalhandlingarna.

5. En varningsmarkering får användas för att ange ytterligare villkor såsom att spridning av informationen ska begränsas till specifika kanaler för informationsutbyte, embargo och särskild spridning grundad på behovsenlig behörighet. Sådana varningsmarkeringar ska definieras i säkerhetshandboken.

6. Säkerhetspaketen ska bestå av olika fysiska, tekniska, organisatoriska eller administrativa åtgärder som fastställs i säkerhetshandboken.

Artikel 11

Val av sekretessnivå

1. Den medlemsstat som överför information till Europol ska vara ansvarig för valet av lämplig sekretessnivå för sådan information i enlighet med artikel 10. Medlemsstaten ska i förekommande fall när den överför information till Europol markera den med en av Europols sekretessnivåer som avses i artikel 10.4.

2. När medlemsstaterna väljer sekretessnivå ska de ta hänsyn till informationens sekretessklassning enligt deras nationella författningar, behovet av operativ flexibilitet för att Europol ska fungera tillfredsställande och kravet på att sekretess för information om brottsbekämpning ska vara ett undantag och den lägsta möjliga sekretessnivån ska tilldelas sådan information om den måste sekretessbeläggas.

3. Om Europol, på grundval av redan befintlig information, kommer till slutsatsen att valet av sekretessnivå behöver ändras (t.ex. genom att en sekretessnivå upphävs eller läggs till, eller att ett dokument med grundläggande skyddsnivå tilldelas en sekretessnivå), ska Europol underrätta den berörda medlemsstaten

och försöka nå samförstånd om en lämplig sekretessnivå. Europol ska inte specificera, ändra, lägga till eller upphäva en sekretessnivå utan ett sådant samförstånd.

4. När information som genereras av Europol bygger på eller innehåller information som har överförts av en medlemsstat, ska Europol i samförstånd med den berörda medlemsstaten fastställa om den grundläggande skyddsnivån är tillräcklig eller om en sekretessnivå enligt Europol behöver tillämpas.

5. När information genereras av Europol själv, och sådan information varken bygger på eller innehåller information som överförts av en medlemsstat, ska Europol fastställa en lämplig sekretessnivå för sådan information och därvid använda kriterier fastställda av säkerhetskommittén. När det är nödvändigt ska Europol markera informationen i enlighet därmed.

6. När information även berör en annan medlemsstats väsentliga intressen, ska medlemsstaterna och Europol rådfråga denna medlemsstat om huruvida informationen ska tilldelas någon sekretessnivå, och i så fall vilken sekretessnivå som ska tillämpas.

Artikel 12

Ändring av sekretessnivåer

1. En medlemsstat som har överfört information till Europol kan när som helst kräva att den valda sekretessnivån ändras, inklusive ett upphävande eller tillägg av en sekretessnivå. Europol ska ha skyldighet att upphäva, ändra eller lägga till en sekretessnivå i enlighet med den berörda medlemsstatens önskemål.

2. Den berörda medlemsstaten ska, så snart omständigheterna tillåter det, begära att den berörda sekretessnivån ändras till en lägre nivå eller att den upphävs.

3. En medlemsstat som överför information till Europol får närmare ange för vilken period valet av sekretessnivå gäller och vilka ändringar av säkerhetsnivån som eventuellt senare kan göras.

4. När en grundläggande skyddsnivå eller en sekretessnivå har fastställts av Europol i enlighet med artikel 11.4, ska Europol ändra skyddsnivån eller sekretessnivån endast i samförstånd med de berörda medlemsstaterna.

5. När en sekretessnivå har fastställts av Europol i enlighet med artikel 11.5, får Europol när som helst ändra eller upphäva den om det bedöms vara nödvändigt.

6. När information vars sekretessnivå ändras i enlighet med denna artikel redan har överförts till andra medlemsstater, ska Europol ha skyldighet att underrätta mottagarna om ändringen av sekretessnivå.

*Artikel 13***Behandling, tillgång till information och säkerhetsprövning**

1. Tillgång till och innehav av information ska inom Europols organisation begränsas till de personer som under sin tjänsteutövning eller på grund av sina skyldigheter har behov av att känna till eller hantera sådan information. Personer som har anförtrotts behandling av information ska ha erhållit lämpligt säkerhetsgodkännande och ska dessutom få speciell utbildning.

2. Alla personer som kan få tillgång till information som omfattas av en sekretessnivå och behandlas av Europol, ska genomgå säkerhetsprövning i enlighet med artikel 40.2 i Europolbeslutet och säkerhetshandboken. Säkerhetskoordinatoren ska, på grundval av resultatet av säkerhetsprövningen och med förbehåll för säkerhetshandbokens bestämmelser, bevilja tillstånd för de personer som har godkänts på lämplig nationell nivå och som under sin tjänsteutövning eller på grund av sina skyldigheter behöver känna till information som tilldelats en av Europols sekretessnivåer. Tillståndet ska regelbundet ses över av säkerhetskoordinatoren. Tillståndet kan omedelbart dras tillbaka av säkerhetskoordinatoren om det finns berättigade skäl till detta. Säkerhetskoordinatoren ska även vara ansvarig för att säkerställa genomförandet av punkt 3.

3. Tillgång till sådan information som har belagts med en sekretessnivå får endast medges den som har erhållit säkerhetsgodkännande på lämplig nivå. I undantagsfall kan dock säkerhetskoordinatoren, efter att ha hört en säkerhetstjänsteman,

a) ge ett särskilt och begränsat tillstånd till personer som fått godkännande för nivån "CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" att få tillgång till specifik information upp till sekretessnivån "SECRET UE/EU SECRET" om de, under sin tjänsteutövning eller på grund av sina skyldigheter, i ett speciellt fall behöver känna till information som omfattas av en högre Europolsekretessnivå, eller

b) bevilja tillfälligt tillstånd för tillgång till sekretessbelagd information under en period på högst sex månader, i avvaktan på resultatet av den säkerhetsprövning som avses i punkt 2 om det är i Europols intresse, efter att ha underrättat de behöriga nationella myndigheterna och under förutsättning att dessa inte har reagerat inom tre månader; säkerhetskoordinatoren

ska underrätta de berörda behöriga nationella myndigheterna om beviljande av sådant tillfälligt tillstånd. Beviljande av detta tillfälliga tillstånd ska inte innebära tillgång till information med sekretessgraden "SECRET UE/EU SECRET" eller högre.

4. Ett sådant tillstånd ska inte beviljas om en medlemsstat i samband med lämnandet av den berörda informationen har angivit att säkerhetskoordinatoren när det gäller den informationen inte får utnyttja det utrymme för eget skön som följer av punkt 3.

*Artikel 14***Tredje parter**

När Europol ingår överenskommelser om sekretess med tredje parter, eller ingår överenskommelser i enlighet med artiklarna 22.4 och 23.7 i Europolbeslutet, ska hänsyn tas till de principer som fastställs i dessa bestämmelser och i säkerhetshandboken, vilka i överensstämmelse därmed ska tillämpas på information som utbyts med sådana tredje parter.

*KAPITEL IV***SLUTBESTÄMMELSER***Artikel 15***Översyn av reglerna**

Styrelsen ska ta ställning till eventuella förslag till ändring av dessa bestämmelser, så att de kan antas av rådet i enlighet med förfarandet i artikel 40.1 i Europolbeslutet.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Dessa bestämmelser träder i kraft den 1 januari 2010.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar

B. ASK

Ordförande

BILAGA

TABELL ÖVER MOTSVARANDE SEKRETESSNIVÅER

Motsvarande sekretessnivåer				
Europol (1)	TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET	SECRET UE/EU SECRET	CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL	RESTREINT UE/EU RESTRICTED
Belgien	Très Secret Zeer Geheim	Secret Geheim	Confidentiel Vertrouwelijk	Diffusion restreinte Beperkte verspreiding
Bulgarien	СТРОГО СЕКРЕТНО	СЕКРЕТНО	ПОВЕРЛИВО	ЗА СЛУЖБЕНО ПОЛ- ЗВАНЕ
Tjeckien	Přísně tajné	Tajné	Důvěrné	Vyhrazené
Danmark	Yderst hemmeligt	Hemmeligt	Fortroligt	Til tjenestebrug
Tyskland	Streng geheim	Geheim	VS — Vertraulich	VS — Nur für den Dienstgebrauch
Estland	Täiesti Salajane	Salajane	Konfidentsiaalne	Piiratud
Irland	Top Secret	Secret	Confidential	Confidential
Grekland	Άκρως Απόρρητο	Απόρρητο	Εμπιστευτικό	Περιορισμένης Χρήσης
Spanien	Secreto	Reservado	Confidencial	Difusión Limitada
Frankrike	Très Secret Défense	Secret Défense	Confidentiel Défense	
Italien	Segretissimo	Segreto	Riservatissimo	Riservato
Cypern	Άκρως Απόρρητο	Απόρρητο	Εμπιστευτικό	Περιορισμένης Χρήσης
Lettland	Sevišķi slepeni	Slepeni	Konfidenciali	Dienesta vajadzībām
Litauen	Visiškai slaptai	Slaptai	Konfidencialiai	Riboto naudojimo
Luxemburg	Très secret	Secret	Confidentiel	Diffusion restreinte
Ungern	Szigorúan titkos!	Titkos!	Bizalmas!	Korlátozott terjesztésű!
Malta	L-Ghola Segretezza	Sigriet	Kunfidenzjali	Ristrett
Nederländerna	BE Zeer geheim	STG Zeer geheim	STG Confidentieel	Vertrouwelijk
Österrike	Streng geheim	Geheim	Vertraulich	Eingeschränkt
Polen	Ścisłe Tajne	Tajne	Poufne	Zastrzeżone
Portugal	Muito Secreto	Secreto	Confidencial	Reservado
Rumänien	Strict secret de importanță deosebită	Strict secret	Secret	Secret de serviciu
Slovenien	Strogo tajno	Tajno	Zaupno	Interno
Slovakien	Prísne tajné	Tajné	Dôverné	Vyhrazené
Finland	Erittäin salainen	Salainen	Luottamuksellinen	Viranomaiskäyttö
Sverige	Kvalificerat hemlig	Hemlig	Hemlig	Hemlig
Förenade kungariket	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted

(1) Markeringen "Europol" ska införas under sekretessmarkeringen.

IV

(Andra rättsakter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 191/08/KOL

av den 17 mars 2008

om oavlönade arbetsinsatser i forsknings- och utvecklingsverksamhet (Norge)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET⁽¹⁾ HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽²⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol⁽³⁾, särskilt artikel 24,

med beaktande av artikel 1.2 och 1.3 i del I och artiklarna 4.4, 6 och 7.4 i del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet,

med beaktande av övervakningsmyndighetens riktlinjer⁽⁴⁾ för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet, särskilt avsnittet om stöd till forskning, utveckling och innovation,

med beaktande av övervakningsmyndighetens beslut nr 59/06/KOL av den 8 mars 2006 om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 1.2 i del I och artikel 6 i del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet,

⁽¹⁾ Nedan kallad *övervakningsmyndigheten*.

⁽²⁾ Nedan kallat *EES-avtalet*.

⁽³⁾ Nedan kallat *övervakningsavtalet*.

⁽⁴⁾ Procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd – Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet, antagna och utfärdade av övervakningsmyndigheten den 19 januari 1994, offentliggjorda i EGT L 231, 3.9.1994, s. 1, och EES-supplement nr 32, 3.9.1994, s. 1, senast ändrade genom beslut nr 154/07/KOL av den 3 maj 2007; nedan kallade *riktlinjerna för statligt stöd*.

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

1. FÖRFARANDE

Genom en skrivelse av den 14 oktober 2005 från Norges delegation vid Europeiska unionen, till vilken var fogad en skrivelse från det norska Närings- och handelsdepartementet av den 5 oktober 2005, vilka båda mottogs och registrerades av övervakningsmyndigheten den 17 oktober 2005 (referensnummer 346675), anmälde de norska myndigheterna i enlighet med artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet ett förslag till en ny ordning för statligt stöd för oavlönade arbetsinsatser i forsknings- och utvecklingsverksamhet, nedan kallad *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats*.

Efter ytterligare skriftväxling⁽⁶⁾ underrättade övervakningsmyndigheten, genom en skrivelse av den 8 mars 2006 (referensnummer 364666), de norska myndigheterna om att den hade beslutat att inleda det förfarande som fastställs i artikel 6 i del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet avseende *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* och uppmanade dem att inkomma med synpunkter på beslutet.

⁽⁵⁾ EUT C 258, 26.10.2006, s. 28, och EES-supplement nr 53, 26.10.2006.

⁽⁶⁾ För närmare uppgifter om skriftväxlingen hänvisas till beslut nr 59/06/KOL om att inleda ett formellt granskningsförfarande, varav en sammanfattning har offentliggjorts i EUT C 258, 26.10.2006, s. 28, och i EES-supplement nr 53, 26.10.2006. Det fullständiga beslutet kommer att offentliggöras på övervakningsmyndighetens webbplats: www.eftasurv.int

Genom en skrivelse av den 19 april 2006 från Norges delegation vid Europeiska unionen, till vilken var fogad skrivelser från Fornyings- och administrasjonsdepartementet samt Närings- och handelsdepartementet av den 11 respektive den 7 april 2006, inkom de norska myndigheterna med sina synpunkter. Skrivelsen mottogs och registrerades av övervakningsmyndigheten den 20 april 2006 (referensnummer 370829).

Beslut nr 59/06/KOL om att inleda ett formellt granskningsförfarande offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och i EES-supplementet till denna (7). Övervakningsmyndigheten uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter. Övervakningsmyndigheten har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter.

Genom en skrivelse som inkom på elektronisk väg den 15 februari 2008 från Fornyings- och administrasjonsdepartementet (referensnummer 465311) bekräftade de norska myndigheterna de uppgifter som man under 2007 och i januari 2008 lämnat vid informella kontakter via telefon och e-post.

2. BESKRIVNING AV DEN FÖRESLAGNA ÅTGÄRDEN

2.1 SYFTE, RÄTTSLIG GRUND OCH GENOMFÖRANDE AV TILSKUDDSORDNINGEN FÖR ULØNNET FORSKNINGSINNSATS

Syfte

Av det förberedande lagstiftningsarbetet framgår att det övergripande syftet med *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* är att stimulera till ökade investeringar i forsknings- och utvecklingsverksamhet, särskilt i små företag såsom entreprenörsföretag och enmansbolag (8). Mer specifikt syftar den nya ordningen till att stimulera egna insatser i forsknings- och utvecklingsinriktade företag, som i startskedet ofta är beroende av arbetskraft som man inte kan betala lön till. De norska myndigheterna anser att forsknings- och utvecklingsinriktade företag är viktiga för forskningsbaserat värdeskapande och innovation.

De norska myndigheterna har mer ingående förklarat att införandet av *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* motive-rades av att det inom ramen för den befintliga *Skattefunn*-ordningen (9) är omöjligt att stödja oavlönade arbetsinsatser i sam-

band med forsknings- och utvecklingsverksamhet som genomförs av entreprenörsföretag och enmansbolag, eftersom *Skattefunn*-ordningen är en ordning för skatteavdrag (10). De norska myndigheterna har förklarat att inom ramen för *Skattefunn*-ordningen beviljas stöd till forsknings- och utvecklingsverksamhet i form av skatteavdrag (eller skattecredit), varvid ett belopp som motsvarar en viss procentandel av de stödberättigande kostnaderna dras av från det skattebelopp företaget ska betala. De norska myndigheterna ansåg det emellertid oförenligt med den allmänna skattelagstiftningen att från det belopp som ska betalas i skatt dra av ett belopp som inte är baserat på *faktiska* stödberättigande kostnader utan på oavlönade arbetsinsatser, dvs. "kostnader" som inte har uppkommit i den mening att ingen lön har betalats ut och kostnaderna inte syns i företagets bokföring. Man ansåg på den grundvalen att oavlönade arbetsinsatser inte kunde betraktas som en stödberättigande kostnad inom ramen för *Skattefunn*-ordningen.

Det är mot denna bakgrund som de norska myndigheterna har föreslagit att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* ska inrättas för beviljande av ekonomiskt stöd i form av skattebefriade bidrag för oavlönade arbetsinsatser i samband med forsknings- och utvecklingsverksamhet. De norska myndigheterna betraktar *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* som en korrigering av eller ett komplement till den befintliga *Skattefunn*-ordningen.

I anmälan förklarade de norska myndigheterna också att många företag genomfört projekt som har godkänts enligt *Skattefunn*-ordningen, men för vilka de därefter inte har fått göra skatteavdrag (eller har varit tvungna att återbetala ett belopp motsvarande ett redan erhållet skatteavdrag) på grund av att projektet omfattat oavlönade arbetsinsatser. De norska myndigheterna har därför beslutat att införa en "kompensationsordning" för att kompensera företagen för ekonomiska förluster i deras forsknings- och utvecklingsprojekt under åren 2002–2004 till följd av att oavlönade arbetsinsatser inte omfattas av *Skattefunn*-ordningen (11). I beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande avseende *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* ansåg övervakningsmyndigheten att stöd som beviljas företag inom ramen för kompensationsordningen ska anses som stöd av mindre betydelse enligt förordningen om stöd av mindre betydelse (12). Kompensationsordningen har därför inte omfattats av det formella granskningsförfarandet.

(7) För uppgifter om offentliggörandet, se fotnot 6.

(8) Avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005).

(9) *Skattefunn*-ordningen godkändes av övervakningsmyndigheten genom beslut nr 171/02/KOL av den 25 september 2002 och ändringarna till *Skattefunn*-ordningen godkändes genom beslut nr 16/03/KOL av den 5 februari 2003.

(10) De begrepp som de norska myndigheterna använder för bolagsformerna är *gründerselskaper* och *enkeltpersonforetak*.

(11) Den 2 juli 2006 antog de norska myndigheterna förordning nr 123 om genomförande av kompensationsordningen: *Forskrift om kompensasjon for ulønnet arbeidsinnsats i Skattefunn-godkjente forsknings- og utviklingsprosjekter for inntektsårene 2002, 2003 og 2004*. Se även beskrivningen i avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005).

(12) Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, 13.1.2001, s. 30) som har införlivats genom punkt 1 e i bilaga XV till EES-avtalet.

Rättslig grund

I det ursprungliga förslaget till statsbudget från den norska regeringen till det norska Stortinget⁽¹³⁾, som följdes av en rekommendation från en stortingskommitté till Stortinget⁽¹⁴⁾, föreslog regeringen att totalt 70 miljoner norska kronor skulle öronmärkas för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* och kompensationsordningen⁽¹⁵⁾. I väntan på godkännande från övervakningsmyndigheten har inga medel betalats ut inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*, men de norska myndigheterna har förklarat att den årliga budgeten för ordningen väntas uppgå till högst omkring 50 miljoner norska kronor⁽¹⁶⁾.

Parallellt med att den ursprungliga budgeten för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* antogs, antog Stortinget den 17 juni 2005 ett förslag om ändring av den norska lagen om skatt på förmögenhet och inkomster och införde bestämmelser om skattebehandling och tak för finansiering som beviljas inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* (nedan kallat skattelag om *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*)⁽¹⁷⁾.

Förutom att anta budgeten och skattelagen om *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* har Närings- och handelsdepartementet gett ut ett utkast till riktlinjer om genomförandet av *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*⁽¹⁸⁾ (nedan kallade riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*). I utkastet till riktlinjer anges att Norges forskningsråd kommer att vara ansvarigt organ för förvaltning och genomförande av ordningen.

Genomförande av *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* – stödberättigade projekt

Av riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* framgår att stödberättigade projekt ska omfatta forsknings- och

⁽¹³⁾ Avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005), kapitel 928, post 71.

⁽¹⁴⁾ Avsnitt 10.1.1.2 i Innst. S. nr. 240 (2004–2005), kapitel 928, post 71.

⁽¹⁵⁾ Budgeten godkändes av Stortinget den 17 juni 2005. Under 2006–2007 har 35 miljoner norska kronor beviljats inom ramen för kompensationsordningen.

⁽¹⁶⁾ Detta är en uppskattning och siffran anges således inte i någon rättsakt.

⁽¹⁷⁾ Lov 2005-06-17 nr 74: Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven). Regeringens förslag till Stortinget återfinns i avsnitt 14.1 i Ot. prp. nr. 92 (2004–2005), där det hänvisas till det ursprungliga förslaget till budget i St. prp. nr. 65 (2004–2005). Förslaget understöddes i en rekommendation från Stortingets finanskommitté, se avsnitt 15.1 i Innst. O. nr. 125 (2004–2005).

⁽¹⁸⁾ Utkastet till riktlinjer för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* utgörs av administrativa instruktioner som har utfärdats på grundval av interna föreskrifter om ekonomistyrning i staten, nämligen *Reglement for økonomistyring i staten* och *Bestemmelser om økonomistyring i staten*.

utvecklingsverksamhet som utförs av personer som inte får någon lön eller annan ersättning för sitt arbete. Personer som får ersättning från andra offentliga källor omfattas inte⁽¹⁹⁾.

Enligt riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* är följande projekt stödberättigade:

- i) Projekt som omfattar planerad forskning eller kritisk analys, som syftar till att erövra ny kunskap och nya färdigheter för att utveckla nya produkter, processer eller tjänster, eller för att markant förbättra befintliga produkter, processer eller tjänster. Detta inbegriper skapandet av sådana komponenter i komplexa system som är nödvändiga för sådan forskning, i synnerhet allmän teknikalivering, utom prototyper i enlighet med vad som sägs i punkt ii⁽²⁰⁾.
- ii) Projekt som syftar till att ta fram ny information, kunskap eller erfarenheter som antas vara till nytta för företaget i samband med utvecklingen av nya eller bättre produkter, tjänster eller produktionsmetoder. Stödberättigad verksamhet enligt ordningen är även verksamhet där resultaten från industriell forskning omsätts i en plan, ett projekt eller ett utkast till nya förbättrade produkter, tjänster eller produktionsprocesser, samt utveckling av en första prototyp eller ett pilotprojekt som inte kan utnyttjas kommersiellt⁽²¹⁾.

De norska myndigheterna har uppgett att dessa definitioner av vad som avses med stödberättigade forsknings- och utvecklingsprojekt är identiska med definitionerna av stödberättigade forsknings- och utvecklingsprojekt inom ramen för den befintliga *Skattefunn*-ordningen. De norska myndigheterna hänvisar de facto i praktiken till stödberättigade projekt inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* som projekt som uppfyller "Skattefunn-kriterierna" eller har godkänts enligt *Skattefunn*-ordningen⁽²²⁾.

⁽¹⁹⁾ Avsnitt 6 i del III.6.A i standardformuläret för anmälan och avsnitt 3 i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*.

⁽²⁰⁾ I anmälan hänvisades till *Skattefunn*-ordningen, men specifikt nämndes endast det slag av projekt som anges i punkt ii, och det var därför inte klart huruvida även andra slag av projekt omfattades av tillämpningsområdet för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*. Genom e-post av den 12 mars 2008 (referensnummer 469276) bekräftade emellertid de norska myndigheterna att även forskning och utveckling enligt punkt i omfattas av ordningen.

⁽²¹⁾ Avsnitt 6 i del I i standardformuläret för anmälan och avsnitt 3 i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*. Vanlig affärsinriktad produktutveckling som inte har karaktären av forskning omfattas emellertid inte, t.ex. projekt av varaktig karaktär eller som avser ändring av metoder utan att det krävs att ny kunskap tas fram eller att befintlig kunskap används på nya sätt, är av organisatorisk karaktär eller består av utredningar etc.

⁽²²⁾ Avsnitt 3 i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* och avsnitt IX i skattelagen om *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*.

Som det anges ovan kommer *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* att förvaltas och genomföras av Norges forskningsråd. Detta organ fungerar även som sekretariat och är det förvaltningsorgan som avgör huruvida projekt är stödberättigade enligt *Skattefunn*-ordningen⁽²³⁾. De norska myndigheterna har förklarat att den omständigheten att stödberättigad forsknings- och utvecklingsverksamhet definieras likadant inom ramen för *Skattefunn*-ordningen och *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*, och att det är samma förvaltningsorgan som inom ramen för båda ordningarna avgör huruvida projekt ska anses vara stödberättigade, innebär att genomförandet av de två ordningarna är nära samordnat. Meningen är att sökande som ansöker om stöd för stödberättigad forsknings- och utvecklingsverksamhet endast ska behöva fylla i ett enda ansökningsformulär där man kan ange huruvida ansökan avser stöd för avlönat och/eller oavlönat arbete i samband med forsknings- och utvecklingsverksamheten i fråga⁽²⁴⁾. Dessutom tas hänsyn till ekonomiskt stöd som beviljats enligt *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*, om en sökande även ansöker om stöd enligt *Skattefunn*-ordningen, och för det totala stödet tillämpas en maximigräns enligt den sistnämnda ordningen⁽²⁵⁾. Den enda skillnaden mellan de två ordningarna är enligt de norska myndigheterna slaget av stödberättigande kostnader (dvs. avlönad arbetsinsats eller oavlönad arbetsinsats) och den form i vilken stödet beviljas (dvs. skatteavdrag eller skattebefriat bidrag).

De norska myndigheterna har dessutom uppgett att för att ett projekt ska anses som stödberättigat enligt *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* får projektet i fråga inte ha inletts innan ansökan om stöd lämnas in⁽²⁶⁾.

2.2 MOTTAGARE

I anmälan förklarade de norska myndigheterna att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* kommer att vara öppen för alla skattebetalare som är skattepliktiga i Norge, inbegripet alla företag oavsett storlek, bransch och region⁽²⁷⁾. Företag som deltar gemensamt i ett samarbetsprojekt kan också erhålla stöd enligt ordningen⁽²⁸⁾.

De norska myndigheterna har förklarat att skälet till att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* omfattar medelstora och stora företag är att den ska överensstämja med villkoren i *Skattefunn*-ordningen (som är öppen för alla företag oavsett

storlek). De norska myndigheterna har i detta sammanhang uppgett att "[d]etta är också anledningen till att större företag inte formellt utelämnats vid fastställandet av stödmottagare i *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*" (understrykningen tillfogad)⁽²⁹⁾.

De norska myndigheterna har emellertid också klargjort att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* i praktiken är avsedd att omfatta endast entreprenörsföretag och enmansbolag: "Även om ordningen omfattar företag av alla storlekar, innebär ordningens beskaffenhet (stöd till oavlönade arbetsinsatser) att den stimulerande verkan är störst för entreprenörsföretag och enmansbolag"⁽³⁰⁾. På liknande sätt har de uppgett att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* "... främst riktar sig till nyetablerade teknikbaserade företag utan förmåga att betala lön till de personer som utför FoU-verksamheten" och att "[e]ftersom *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* ska ge stöd till oavlönat arbete som utförs av FoU-personal som inte får lön eller annan ersättning för sin arbetsinsats, kommer ordningen normalt inte att vara av intresse för medelstora och stora företag"⁽³¹⁾.

Mot denna bakgrund har de norska myndigheterna angett att "[f]öretag med en årsomsättning eller årlig balansomslutning som motsvarar övervakningsmyndighetens definition av medelstora företag kommer i praktiken inte att erhålla stöd för oavlönade arbetsinsatser"⁽³²⁾. Myndigheterna har tillagt att "[s]törre företag använder vanligen anställd och avlönad FoU-personal för att utföra FoU-verksamheten i ett *Skattefunn*-projekt" och att "[k]ostnaderna för att betala dessa anställda kommer att berättiga till skatteavdrag enligt *Skattefunn*-ordningen, och sådana företag kommer därför varken att ha behov av eller grund för att ansöka om stöd enligt *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*"⁽³³⁾.

De norska myndigheterna har slutligen uppgett att eftersom maximigränsen för stöd till ett stödberättigat projekt är den samma oavsett om stödet beviljas uteslutande i form av ett skatteavdrag enligt *Skattefunn*-ordningen, eller genom en kombination av skatteavdrag och bidrag enligt *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*, finns det inget skäl för stora företag att försöka få stöd enligt båda ordningarna.

Genom en skrivelse av den 15 februari 2008 (registreringsnummer 465311) informerade de norska myndigheterna därför övervakningsmyndigheten om att "ordningen formellt är begränsad till övervakningsmyndighetens definition av små företag och mikroföretag".

⁽²³⁾ Avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005), avsnitt 14.1 i Ot. prp. nr. 92 (2004–2005) samt inledningen till riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*. Innovasjon Norge, tidigare Statens nærings- og distriktsutviklingsfond, deltar också i förvaltningen av *Skattefunn*-ordningen, men har endast en underordnad roll.

⁽²⁴⁾ Avsnitt 7 i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*.

⁽²⁵⁾ Se även avsnitt 2.3 nedan om stödberättigande kostnader och stödnivå.

⁽²⁶⁾ E-post av den 12 mars 2008 från de norska myndigheterna (referensnummer 469275).

⁽²⁷⁾ Se även avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005) där det anges att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* omfattar enmansbolag, aktiebolag och andra bolagsformer.

⁽²⁸⁾ I detta fall fördelas projektkostnaderna mellan deltagarna i förhållande till deras deltagande.

⁽²⁹⁾ Skrivelse av den 10 januari 2006 från de norska myndigheterna (referensnummer 356994).

⁽³⁰⁾ Avsnitt 8.1 i del III.6.A i standardformuläret för ansökan.

⁽³¹⁾ Se fotnot 29.

⁽³²⁾ Se fotnot 29.

⁽³³⁾ Se fotnot 29.

2.3 STÖDBERÄTTIGANDE KOSTNADER OCH STÖDNIVÅ

Stödberättigande kostnader

Kostnader för oavlönade arbetsinsatser i samband med ett stödberättigat projekt utgör enligt de norska myndigheternas anmälan stödberättigande kostnader inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* (34). När det gäller att fastställa en lämplig timtaxa (timtaxor) för oavlönade arbetsinsatser har de norska myndigheterna förklarat att eftersom en persons formella kvalifikationer inte alltid återspeglas i förmågan att utföra forsknings- och utvecklingsprojekt är det svårt att fastställa skilda taxor som motsvarar relevant utbildning, erfarenhet och arbetsområde. Man beslutade därför att använda en gemensam timtaxa för att beräkna stödet inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*.

Den timtaxa som de norska myndigheterna har föreslagit har erhållits genom beräkning av 1,6 % av den nominella årslönen för en industriarbetare år 2005 (348 300 norska kronor) (35), vilket ger en timtaxa på 557,28 norska kronor, som för enkelhetens skull har avrundats till 500 norska kronor. Timtaxan på 500 norska kronor kan komma att justeras av Närings- och handelsdepartementet på grundval av den allmänna löneutvecklingen.

Metoden för att beräkna timtaxan (som 1,6 % av den nominella årslönen) har tagits fram av Norges forskningsråd. De norska myndigheterna har förklarat att det de facto är enkelt att fastställa en timtaxa för arbetsinsatser enbart på grundval av den genomsnittliga årslönen (baserad på statistik) och det genomsnittliga antalet arbetstimmar per år. För att förenkla beviljandet av stöd till forsknings- och utvecklingsverksamhet ville emellertid Norges forskningsråd gå ett steg längre. Det utvecklade därför en metod enligt vilken timtaxan inte endast består av i) rena lönekostnader, utan också av ii) "andra driftskostnader" som beräknas per anställd och utgörs av a) sociala kostnader för löner (såsom pension, socialförsäkringsavgifter etc.), b) kostnader för nyttjande av utrustning per anställd (t.ex. användning av telefon, dator/it-utrustning, kopieringsapparat etc.), c) allmänna omkostnader för el, värme, lokalhyra, lunchpersonal, annan servicepersonal och tillfällig stödpersonal samt d) hyra/inköp av utrustning och kontorsmaterial.

Timtaxan för "oavlönade arbetsinsatser" omfattar således inte endast rena lönekostnader utan också "andra driftskostnader" beräknade per anställd (36).

(34) Avsnitt 6 i del III.6.A i standardformuläret för anmälan.

(35) Se NOU 2004:14, *Om grunnlaget for inntektsoppgjørene*, som innehåller en genomgång av underlaget för fastställande av lönenivåer i offentlig statistik och som getts ut av ett organ inrättat av regeringen. Enligt denna rapport var den genomsnittliga årslönen för industriarbetare (heltidsanställda) år 2003 319 600 norska kronor. Med beaktande av den årliga lönetillväxten som uppskattas till 4,4 % mellan 2004 och 2005 (vilket motsvarar den årliga lönetillväxten mellan 2002 och 2003) har den genomsnittliga årslönen för en industriarbetare år 2005 uppskattats till 348 300 norska kronor. Anledningen till att man valt denna metod är att detta var de bästa tillgängliga uppgifterna vid tidpunkten för anmälan år 2005. Som jämförelse kan nämnas att i NOU 2007:3 anges att den genomsnittliga lönen för en industriarbetare år 2006 var 355 600 norska kronor.

(36) Även om nivån på "andra driftskostnader" således beräknas per anställd/timme, kontrolleras det via fakturor att kostnaderna faktiskt uppkommit, såsom det anges nedan.

För att komma fram till beräkningsmetoden gjorde Norges forskningsråd en undersökning av räkenskaperna i ett antal norska företag, av vilken framgick att de årliga driftskostnaderna är i genomsnitt 1,8 gånger högre än de årliga lönekostnaderna (inbegripet sociala kostnader) (37). Efter att de årliga lönekostnaderna justerats med hänsyn till att de inbegriper sociala kostnader (som motsvarar 40 % av lönen), visade det sig att de genomsnittliga driftskostnaderna var 2,52 gånger högre än de rena lönekostnaderna. Genom att dela denna siffra med det genomsnittliga antalet arbetstimmar per år (1 500) (38), befanns driftskostnaderna per timme vara 1,68 % (avrundat till 1,6 %) gånger de årliga rena lönekostnaderna. Enligt denna metod beräknas följaktligen timtaxan för oavlönade arbetsinsatser (som omfattar både rena lönekostnader och "andra driftskostnader") som 1,6 % av årslönen i fråga.

I riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* anges att för stödberättigande kostnader för oavlönade arbetsinsatser ska ett fast tak på 2 miljoner norska kronor per företag tillämpas (39).

När det slutligen gäller kontrollåtgärderna måste kostnaderna för oavlönade arbetsinsatser och andra projektkostnader attesteras av en revisor för varje bidragsansökan (40). Att "andra driftskostnader" faktiskt har uppkommit kontrolleras med hjälp av fakturor, men däremot finns det enligt de norska myndigheterna inget som visar antalet rapporterade timmar för oavlönade arbetsinsatser, och därför måste företagen föra bok över datum, arbetsuppgift, antal timmar och namn på personen i fråga. I projekt med fler än en person måste uppgifterna signeras av både den person som har utfört de oavlönade arbetsinsatserna och av den projektansvarige. Det rapporterade antalet timmar kan dessutom sättas ned av Norges forskningsråd om det under förfarandet framkommer att det antal timmar som uppgetts är felaktigt.

Stödnivå

I riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* anges att bidrag som beviljas enligt ordningen omfattas av de trösklar som anges i avsnitt 16–40 i den norska lagen om skatt på förmögenhet och inkomster (41). Enligt denna bestämmelse, som utgör grunden för *Skattefunn*-ordningen, godkänns stödnivåer på upp till 20 % när det gäller små och medelstora företag.

(37) Undersökningen gjordes år 1990 och omfattade ett antal företag av olika storlek.

(38) Efter justeringar för sjukskrivningar, föräldraledighet etc.

(39) Avsnitt 3 i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*. Av avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005) framgår att taket är i stort sett 50 % av maximigränsen för kostnader för projekt som genomförs av företaget självt enligt *Skattefunn*-ordningen (4 miljoner norska kronor).

(40) Avsnitt 4 i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*.

(41) Avsnitt 3 i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats*.

I sin anmälan lämnade de norska myndigheterna uppgifter om bruttostödnivåer på 27,8 % för små och medelstora företag ⁽⁴²⁾. Stöd enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* utbetalas i form av ett bidrag motsvarande 20 % av de stödberättigande kostnaderna ⁽⁴³⁾. Bidragen är emellertid dessutom enligt skattelagen om *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* befriade från bolagsskatt, för vilken skattesatsen för närvarande är 28 %. Ett skattebefriat bidrag på 20 % av de stödberättigande kostnaderna motsvarar därför ett beskattningsbart bidrag på 27,8 % av kostnaderna i fråga. Stödnivån brutto är således 27,8 %.

De bidrag som beviljas enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* prövas i samband med det stöd som ges enligt *Skattefunn*-ordningen, och stödet enligt den förstnämnda ordningen inkluderas vid beräkningen av gränserna för stödet enligt den sistnämnda. Enligt *Skattefunn*-ordningen får det totala stödbeloppet till små och medelstora företag inte överstiga 20 % av de stödberättigande kostnaderna, vilka inte får överstiga 4 miljoner norska kronor per företag och år. Om det totala beloppet av det ekonomiska stödet överstiger gränserna enligt *Skattefunn*-ordningen, kommer skatteavdraget att minska i motsvarande grad. De norska myndigheterna har klargjort att dessa gränser emellertid inte påverkar den omständigheten att kostnaderna för oavlönade arbetsinsatser i varje händelse måste ligga under det ovannämnda taket på 2 miljoner norska kronor per företag och år. De norska myndigheterna har slutligen förklarat att i den händelse ett projekt erhåller bidrag enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* och offentligt stöd från andra källor, utom *Skattefunn*-ordningen, som tillsammans överstiger gränsen för totalt stöd, kommer det stöd som beviljas enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* att sättas ned.

2.4 BUDGET OCH VARAKTIGHET

Som det anges ovan kommer den framtida budgeten för *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* enligt vad de norska myndigheterna planerar att uppgå till högst omkring 50 miljoner norska kronor per år.

Tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats har anmälts med obegränsad varaktighet. Genom en skrivelse av den 15 februari 2008 (referensnummer 465311) har emellertid de norska myndigheterna angett att ordningens maximala varaktighet kommer att kopplas till varaktigheten för de nuvarande riktlinjerna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (nedan kallade *riktlinjerna för FoU och innovation*) som är tillämpliga till och med den 31 december 2013. De norska myndigheterna är medvetna om att för längre varaktighet för *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* krävs det en ny anmälan.

3. SKÅL TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET

Övervakningsmyndigheten inledde ett formellt granskningsförfarande eftersom den preliminärt ansåg att *tilskudsordningen för*

ulønnet forskningsinnsats omfattar statligt stöd som den betvivlade kunde anses vara förenligt med EES-avtalet. En av de frågor övervakningsmyndigheten ville ha svar på var huruvida stödnivåerna enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* kan komma att överstiga de som anges i riktlinjerna för statligt stöd ⁽⁴⁴⁾. De bidrag som beviljas enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* är skattebefriade och en ändring av skattesatsen kan därför leda till en högre stödnivå brutto. Eftersom kostnaderna för "oavlönade arbetsinsatser" egentligen inte uppkommer, var övervakningsmyndigheten tveksam till huruvida de kunde anses utgöra stödberättigande kostnader enligt riktlinjerna för statligt stöd. I detta sammanhang beaktade övervakningsmyndigheten den omständigheten att stöd till "oavlönade arbetsinsatser" inte var tillåtet inom ramen för gemenskapens sjätte ramprogram för forskning. Slutligen var övervakningsmyndigheten tveksam till huruvida ordningen hade erforderlig stimulerande inverkan.

4. SYNTPUNKTER FRÅN DE NORSKA MYNDIGHETERNA

De norska myndigheterna har klargjort att om skattesatsen höjs kommer bidrag enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* vid behov att minska för att garantera att stödnivån inte överstiger de maximala stödnivåer som fastställs i riktlinjerna för FoU och innovation. De norska myndigheterna baserar detta uttalande på den sista punkten i avsnitt 3 i riktlinjerna för *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats*, där det står att "[v]id beaktande av det sammanlagda offentliga stödet till ett projekt ska bidraget [för oavlönade arbetsinsatser] redovisas på samma sätt som skatteavdraget. Om det sammanlagda offentliga stödet till projektet överstiger [taket] för tillåtet stöd enligt ESA:s regelverk kommer skatteavdraget att minska. Om stöd till oavlönat arbete i sig resulterar i att gränsen för det sammanlagda stöd som är tillåtet överskrids kommer bidraget till oavlönade arbetsinsatser att sättas ned" ⁽⁴⁵⁾.

När det gäller angivelsen inom ramen för gemenskapens sjätte ramprogram för forskning att "[f]ysiska personer [...] får inte göra gällande arbetskostnader för sitt personliga deltagande i projektet" har de norska myndigheterna hävdats att begreppet *fysiska personer* avser personer anställda vid universitet/högskolor som får lön från ett forskningsinstitut (inte ett enmansbolag). Eftersom sådana personer i alla fall inte berättigar till stöd enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* anser de norska myndigheterna att hänvisningen till gemenskapens sjätte ramprogram för forskning är irrelevant.

När det gäller den föreslagna timtaxan har de norska myndigheterna påpekat att utgångspunkten för beräkningen av timtaxan på 500 norska kronor är den nominella årslönen för

⁽⁴²⁾ Avsnitt 7 i del III.6.A i standardformuläret för anmälan.

⁽⁴³⁾ De norska myndigheterna har uppgett att mot bakgrund av att taket för stödberättigande kostnader för oavlönade arbetsinsatser är 2 miljoner norska kronor och att stödnivån för små och medelstora företag är 20 % kommer bidragstaket i absoluta tal att vara 400 000 norska kronor per år. Avsnitt 3 i riktlinjerna för *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* och avsnitt 6 i del I i standardformuläret för anmälan.

⁽⁴⁴⁾ De tidigare riktlinjerna för statligt stöd till forskning och utveckling har från och med den 7 februari 2007 ersatts med nya riktlinjer för forskning, utveckling och innovation. Vid tidpunkten för beslutet att inleda ett formellt granskningsförfarande avseende *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* var de tidigare riktlinjerna tillämpliga. Eftersom de materiella regler som är relevanta för avgörandet av förevarande ärende emellertid är i stort sett de samma, kommenteras inte lagstiftningsändringarna vidare i detta dokument.

⁽⁴⁵⁾ Översättning från övervakningsmyndighetens engelska version.

en *industriarbetare*, vilken är mycket lägre än den nominella årslönen för *forsknings- och utvecklingspersonal*. Eftersom utbildningsnivån i enmansbolag och entreprenörsföretag i allmänhet motsvarar den högre utbildningsnivån hos forsknings- och utvecklingspersonal, kunde beräkningen av timtaxan med avseende på *tilskudsordningen for ulønnet forskningsinnsats* ha grundats på den högre lönen för civilingenjörer. År 2005 uppgick denna till 460 000 eller 530 000 norska kronor (beroende av om de anställda har fem eller tio års arbetserfarenhet), vilket innebär en timtaxa på 772,80 eller 890,40 norska kronor⁽⁴⁶⁾. De norska myndigheterna har på denna grund hävdats att den föreslagna timtaxan har hållits på en miniminivå eftersom den har beräknats på basen av den mycket lägre nominella årslönen för en *industriarbetare*.

I fråga om ordningens stimulerande verkan har de norska myndigheterna hävdats att eftersom pengar är ett stort problem i det inledande skedet av en företagsstart, föreligger automatiskt en stimulerande verkan på ordningens viktigaste målgrupp, dvs. små entreprenörsföretag och enmansbolag.

II. BEDÖMNING

1. STATLIGT STÖD I DEN MENING SOM AVSES I ARTIKEL 61.1 I EES-AVTALET

I artikel 61.1 i EES-avtalet anges följande:

”Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna.”

För att en åtgärd ska utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet måste den uppfylla följande kumulativa kriterier: i) åtgärden måste ge mottagaren en ekonomisk fördel som inte kunde ha erhållits vid normal verksamhet, ii) fördelen måste beviljas av staten eller genom statliga medel, iii) åtgärden måste vara selektiv i det att den gynnar vissa företag eller viss produktion, och iv) åtgärden måste snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan avtalsslutande parter. Nedan följer en undersökning av huruvida de fyra kumulativa kriterierna är uppfyllda i detta fall.

1.1 EKONOMISK FÖRDEL

Åtgärden måste ge mottagarna en ekonomisk fördel som inte kunde ha erhållits vid normal verksamhet.

⁽⁴⁶⁾ Källa: Lönestatistik offentliggjord 2007 av den norska föreningen för personer med högre ingenjörsexamen – Teknisk-naturvetenskaplig förening, TEKNA.

Inom ramen för *tilskudsordningen for ulønnet forskningsinnsats* kommer de norska myndigheterna att bevilja ekonomiskt bidrag till skattebetalare, inbegripet företag. De företag som erhåller sådant stöd kommer att erhålla en ekonomisk fördel, dvs. ett bidrag, som de inte skulle ha erhållit vid normal verksamhet.

Vidare är bidragen befriade från bolagsskatt. Skattebefrielsen innebär att mottagarna befrias från en kostnad som normalt belastar deras budget, varför skattebefrielsen utgör ytterligare en ekonomisk fördel utöver själva bidraget.

1.2 FÖREKOMST AV STATLIGA MEDEL

Åtgärden måste beviljas av staten eller genom statliga medel.

De bidrag som beviljas enligt *tilskudsordningen for ulønnet forskningsinnsats* finansieras av Närings- och handelsdepartementet och finansieras således av staten.

Skattebefrielsen i det att bidragen är befriade från bolagsskatt innebär dessutom att staten går miste om skatteintäkter, och en förlust av skatteintäkter är likvärdigt med förbrukning av statliga medel i form av skatteutgifter⁽⁴⁷⁾.

1.3 GYNNA VISSA FÖRETAG ELLER VISS PRODUKTION

Åtgärden måste vara selektiv i det att den gynnar ”vissa företag eller viss produktion”.

I anmälan anges att finansiering inom ramen för *tilskudsordningen for ulønnet forskningsinnsats* kommer att vara tillgänglig för alla företag oavsett storlek, bransch och region.

I beslut nr 16/03/KOL av den 5 februari 2003, genom vilket övervakningsmyndigheten godkände en utvidgning av *Skattefunn*-ordningen till alla företag oavsett storlek och bransch⁽⁴⁸⁾, ansåg övervakningsmyndigheten att det organ som förvaltar och genomför *Skattefunn*-ordningen (Norges forskningsråd) har skönsmässiga befogenheter att bedöma projektens forskningskaraktär och stödåtgärdens stimulerande verkan.

⁽⁴⁷⁾ Avsnitt 3.3 i riktlinjerna för tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag.

⁽⁴⁸⁾ Även om det inte uttryckligen nämns, godkändes även finansiering oavsett region.

Mot bakgrund av det ovanstående och den omständigheten att kriterierna för att avgöra huruvida projekt är stödberättigade inom ramen för *Skattefunn-ordningen* och *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* är de samma och bedöms av samma förvaltningsorgan, dvs. Norges forskningsråd, anser övervakningsmyndigheten att Norges forskningsråd har skönsmässiga befogenheter även när det gäller att genomföra *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats*. Övervakningsmyndigheten erinrar om att EG-domstolen har slagit fast att de skönsmässiga befogenheter som innehas av de offentliga myndigheter som förvaltar en ekonomisk stödordning innebär att ordningen är selektiv⁽⁴⁹⁾. Övervakningsmyndigheten anser följaktligen att ordningen i fråga är selektiv.

De norska myndigheternas uttalande att även om "... större företag inte formellt utelämnats vid fastställandet av stödmottagare i *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats*" (understrykningen tillfogad), kommer "[f]öretag med en årsomsättning eller årlig balansomslutning som motsvarar övervakningsmyndighetens definition av medelstora företag ... i praktiken inte att erhålla stöd för oavlönade arbetsinsatser" bekräftar att Norges forskningsråd kommer att använda sina skönsmässiga befogenheter för att i praktiken förhindra att större företag får stöd.

Bedömningen ovan gäller även befrielsen från bolagsskatt för mottagare av bidrag inom ramen för *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats*.

De norska myndigheterna beslutade därför under det formella granskningsförfarandet att formellt begränsa *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* till mikroföretag och små företag i linje med definitionerna i riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag⁽⁵⁰⁾. Ordningen är således selektiv.

1.4 SNEDVRIDNING AV KONKURRENSEN OCH PÅVERKAN PÅ HANDELN MELLAN DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

Åtgärden måste snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan de avtalsslutande parterna.

⁽⁴⁹⁾ Se mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen (REG 1996, s. I-4551), punkterna 23 och 24; mål C-200/97, Ecotrade mot AFS (REG 1998, s. I-7907), punkt 40, och mål C-295/97, Piaggio mot Ifitalia (REG 1999, s. I-3735), punkt 39.

⁽⁵⁰⁾ Skrivelse av den 15 februari 2008 från de norska myndigheterna (referensnummer 465311). Enligt avsnitt 2.2 i riktlinjerna för statligt stöd till mikroföretag, små företag och medelstora företag definieras små företag som företag som har färre än 50 anställda och vars årsomsättning och/eller årliga balansomslutning inte överstiger 10 miljoner euro, och mikroföretag definieras som företag som har färre än 10 anställda och vars årsomsättning och/eller årliga balansomslutning inte överstiger 2 miljoner euro. Ågarstrukturen kan hindra att företag betecknas som små företag eller mikroföretag, såsom det anges i riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag.

Tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats avser företag i alla branscher och som är etablerade i Norge. Med hänsyn till att exporten till EU år 2006 utgjorde omkring 82 % av den totala exporten från Norge, medan importen från EU utgjorde omkring 69 % av den totala importen till Norge finns det en omfattande handel mellan Norge och EU⁽⁵¹⁾.

Under dessa omständigheter anser övervakningsmyndigheten att beviljandet av stöd och den därmed sammanhängande skattebefrielsen inom ramen för *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* kommer att stärka mottagarnas relativa ställning jämfört med företag som är etablerade i andra EES-länder och som konkurrerar inom liknande branscher eller verksamhetsområden. Vidare kommer ställningen för de små företag och mikroföretag som erhåller stöd enligt ordningen att stärkas, eftersom större företag formellt är utestängda från ordningen. Det måste därför anses att *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* påverkar handeln och snedvrیدer eller hotar att snedvrیدا konkurrensen.

1.5 SLUTSATS

Mot bakgrund av det ovanstående finner övervakningsmyndigheten att beviljandet av stöd, inbegripet skattebefrielsen, inom ramen för *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.

2. FÖRFARANDEKRAV

I artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet anges att "Eftas övervakningsmyndighet skall underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. [...] Medlemsstaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut".

De norska myndigheterna anmälde *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* genom en skrivelse av den 14 oktober 2005. Enligt det förberedande lagstiftningsarbetet måste *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* anmälas till och godkännas av övervakningsmyndigheten innan den kan träda i kraft⁽⁵²⁾. De norska myndigheterna kan således inte tillåta att skattelagen om *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* träder i kraft eller slutgiltigt anta utkastet till riktlinjer för *tilskuddsordningen för ulønnet forskningsinnsats* innan övervakningsmyndigheten har godkänt ordningen⁽⁵³⁾.

⁽⁵¹⁾ Statistik från Statistisk Sentralbyrå offentliggjord i *Utenrikshandel med varer, årsserier 2006* (tabell 17 "Import etter handelsområder, verdensdeler og land" för 2001–2006 och tabell 18 "Eksport etter handelsområder, verdensdeler og land" för 2001–2006). Statistikuppgifterna finns att tillgå på adressen: http://www.ssb.no/emner/09/05/nos_utenriks/

⁽⁵²⁾ Avsnitt 14.3 i Ot. prp. nr. 92 (2004–2005), där det hänvisas till avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005).

⁽⁵³⁾ Avsnitt 15.1 i Innst. O. nr. 125 (2004–2005) och avsnitt 14.3 i Ot. prp. nr. 92 (2004–2005), där det hänvisas till avsnitt 3.9 i St. prp. nr. 65 (2004–2005).

Under dessa omständigheter anser övervakningsmyndigheten att de norska myndigheterna har iakttagit anmälningsskyldigheten och genomförandeförbudet enligt artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet.

3. STÖDETS FÖRENLIGHET

Eftersom övervakningsmyndigheten har funnit att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* omfattar statligt stöd, bör det undersökas huruvida ordningen kan anses förenlig med EES-avtalets goda funktion enligt artikel 61.2 eller 61.3 i EES-avtalet.

3.1 FÖRENLIGHET MED ARTIKEL 61.2 I EES-AVTALET

Inget av undantagen i artikel 61.2 i EES-avtalet är tillämpligt i förevarande fall, eftersom *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* inte har något av de syften som nämns i bestämmelserna i fråga.

3.2 FÖRENLIGHET MED ARTIKEL 61.3 I EES-AVTALET

En statlig stödåtgärd anses vara förenlig med EES-avtalets goda funktion enligt artikel 61.3 a i EES-avtalet, om den är utformad för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning. Eftersom det inte finns några sådana områden på Norges regionalstödkarta, är denna bestämmelse emellertid inte tillämplig⁽⁵⁴⁾.

Inte heller undantaget i artikel 61.3 b i EES-avtalet är tillämpligt, eftersom syftet med det statliga stöd som beviljas enligt *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* inte är att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att avhjälpa en allvarig störning i Norges ekonomi.

Undantaget i artikel 61.3 c, där det fastställs att stöd kan anses som förenligt med den gemensamma marknaden om det underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, kan emellertid vara tillämpligt.

⁽⁵⁴⁾ Beslut 226/06/KOL av den 19 juli 2006 om kartan över stödområden och stödnivåer i Norge.

Övervakningsmyndigheten granskar i det nedanstående, mot bakgrund av riktlinjerna för FoU och innovation, huruvida *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* är förenlig med EES-avtalets goda funktion enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet.

Stöd till FoU och innovation

Enligt riktlinjerna för FoU och innovation antas vanligen att stöd är förenligt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet förutsatt att villkoren i avsnitt 5 i riktlinjerna är uppfyllda och stödet stimulerar till mer forskning och utveckling i enlighet med avsnitt 6 i riktlinjerna⁽⁵⁵⁾.

I avsnitt 5 i riktlinjerna för FoU och innovation förtecknas olika typer av forskning och utveckling, såsom *grundforskning*, *industriell forskning* och *experimentell utveckling* och anges vilka stödnivåer som är tillämpliga för respektive forskningskategori.

Av avsnitt 2.2 f i riktlinjerna för FoU och innovation framgår att med "industriell forskning" avses "planerad forskning eller kritisk analys, som syftar till att erövra ny kunskap och nya färdigheter för att utveckla nya produkter, processer eller tjänster, eller för att markant förbättra befintliga produkter, processer eller tjänster. Detta inbegriper skapandet av sådana komponenter i komplexa system som är nödvändiga för den industriella forskningen, i synnerhet allmän teknikvalidering, utom prototyper i enlighet med vad som sägs i punkt g [experimentell utveckling]". I punkt g i samma avsnitt anges att med "experimentell utveckling" avses "att erövra, kombinera, forma och använda befintlig vetenskaplig, teknisk, näringslivsmässig eller annan relevant kunskap och färdigheter, i syfte att utarbeta planer, arrangemang eller design för nya, ändrade eller förbättrade produkter, processer eller tjänster. Detta kan också inbegripa t.ex. andra verksamheter som syftar till konceptuell definition, planering och dokumentation av nya produkter, processer eller tjänster. Experimentell utveckling kan inbegripa produktion av utkast, ritningar, planer och annan dokumentation, under förutsättning att dessa inte är avsedda för kommersiella ändamål. Utveckling av kommersiellt användbara prototyper och pilotprojekt inbegriper likaledes om prototypen med nödvändighet är den slutliga kommersiella produkten, och om det är alltför dyrt att producera prototypen enbart för att använda den för demonstration och utvärdering. Om ett demonstrations- eller pilotprojekt i ett senare skede används kommersiellt skall de inkomster som genereras på detta sätt dras av från de stödberättigande kostnaderna".

Myndigheten anser att beskrivningen av stödberättigande projekt inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* ovan i punkt 2.1 i del I är i linje med beskrivningen under *industriell forskning* och *experimentell utveckling* i avsnitt 2.2 f och g i riktlinjerna för FoU och innovation.

⁽⁵⁵⁾ Punkterna 29 och 30 i avsnitt 1.4 i riktlinjerna för FoU och innovation.

i) Stödnivåer

Enligt avsnitt 5.1.2 i riktlinjerna för FoU och innovation ska stödnivån brutto för industriell forskning och experimentell utveckling inte överstiga 50 % respektive 25 % av de stödberättigande kostnaderna. När stödet ges till små och medelstora företag (enligt definitionen i bilagan till gruppundantagsförordningen om stöd till små och medelstora företag) får stödet enligt avsnitt 5.1.3 ökas med 10 procentenheter (medelstora företag) eller 20 procentenheter (små företag) ⁽⁵⁶⁾. Detta innebär att stödnivån kan vara upp till 60 % (medelstora företag) eller 70 % (små företag) av de stödberättigande kostnaderna vid industriell forskning. Vid experimentell utveckling är den maximala stödnivån 35 % (medelstora företag) eller 45 % (små företag).

Även om de norska myndigheterna inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* har anmält stödnivåer för både små och medelstora företag och för stora företag, bör det erinras om att de har beslutat att begränsa ordningen till att endast omfatta mikroföretag och små företag. Det är således endast stödnivån för små och medelstora företag (20 %) som är relevant. Bidraget är skattebefriat till nuvarande skattesats på 28 %. Stödnivån brutto är därför 27,8 % ⁽⁵⁷⁾. Den maximala stödnivån för mikroföretag och små företag inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* är således godtagbar med beaktande av avsnitt 5 i riktlinjerna för statligt stöd till FoU och innovation.

Vid en höjning av bolagsskattesatsen kommer den sammanlagda stödnivån brutto att öka i motsvarande grad. De norska myndigheterna har emellertid klargjort att även om skattesatsen höjs får bidragen enligt riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* inte överstiga den stödnivå som följer av tillämpningen av riktlinjerna för statligt stöd. Eftersom *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* är begränsad till mikroföretag och små företag är maximinivån enligt de nuvarande riktlinjerna för FoU och innovation 70 % för industriell forskning och 45 % för experimentell utveckling. Övervakningsmyndigheten godkänner att den totala stödnivån för mikroföretag och små företag enligt *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* höjs upp till dessa maximinivåer vid en höjning av bolagsskattesatsen.

Sammanfattningsvis godkänner övervakningsmyndigheten en stödnivå för mikroföretag och små företag på 27,8 % och noterar att den kan stiga till 70 % för industriell forskning och

⁽⁵⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33), ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 364/2004 av den 25 februari 2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 22). Båda förordningarna har införlivats i punkt 1 f i bilaga XV till EES-avtalet. Definitionen i bilagan motsvarar definitionen i riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag (se avsnitt 1.3 i del II i riktlinjerna).

⁽⁵⁷⁾ Ett skattebefriat bidrag på 20 % av kostnaderna är med skattesatsen 28 % det samma som att erhålla 27,8 % av bruttokostnaderna (28 % av 27,8 = 7,8 som ska "betalas" i skatt och 20 % som återstår som bidrag).

45 % för experimentell utveckling vid en eventuell höjning av bolagsskattesatsen. De norska myndigheterna har underrättat övervakningsmyndigheten om att en formell ändring kommer att infogas i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* för att återge både den generella gränsen för respektive forskningskategori och den maximinivå som stödet kan öka till vid en höjning av skattesatsen ⁽⁵⁸⁾.

ii) Stödberättigande kostnader

I avsnitt 5.1.4 i riktlinjerna för FoU och innovation förtecknas de kostnader som ska anses som stödberättigande vid beräkning av stödnivån. Sådana kostnadsposter är t.ex. i) personalkostnader, vilka omfattar kostnader för forskare, tekniker och annan stödpersonal som anställts uteslutande för forskningsverksamheten, ii) ytterligare omkostnader som uppkommit till omedelbar följd av projektet, och iii) andra driftskostnader, inklusive kostnader för materiel, lager och liknande produkter, som uppkommit till omedelbar följd av forskningsverksamheten ⁽⁵⁹⁾.

Gemenskapens ramprogram för forskning – arbetskostnader

I avsnitt 5.1.4 i riktlinjerna för FoU och innovation anges inte närmare huruvida personalkostnader får omfatta kostnaderna för oavlönade arbetsinsatser. Övervakningsmyndigheten anser emellertid att vägledning för hur begreppet såsom det används i riktlinjerna för statligt stöd ska tolkas kan erhållas genom att undersöka hur det används inom gemenskapens ramprogram för forskning ⁽⁶⁰⁾.

Som det anges i beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande var det inte möjligt att inom ramen för sjätte ramprogrammet erhålla ekonomiskt stöd från gemenskapen för kostnader för oavlönade arbetsinsatser. I del B.II.22.3 i bilaga II till det modellavtal som användes för beviljande av stöd inom ramen för sjätte ramprogrammet anges att "[f]ysiska personer [...] får inte göra gällande arbetskostnader för sitt personliga deltagande i projektet" och i del B.II.19.1 a anges att stödberättigande kostnader "måste ha faktisk grund, ha ekonomisk karaktär och vara nödvändiga för projektets genomförande". Europeiska kommissionen ansåg i detta sammanhang att om ett företag inte kunde fastställa och bokföra värdet av arbetskostnaderna, kunde kostnaderna inte heller belasta ramprogrammet. I linje med detta uttryckte övervakningsmyndigheten i sitt beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande avseende *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* tvivel beträffande huruvida kostnader för oavlönade arbetsinsatser kan anses utgöra stödberättigande kostnader i den mening som avses i riktlinjerna för FoU och innovation.

⁽⁵⁸⁾ Det räcker inte att i riktlinjerna för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* endast ange att de maximala stödnivåerna är de som anges i riktlinjerna för FoU och innovation.

⁽⁵⁹⁾ Dessa poster motsvarar punkterna a) personalkostnader, e) ytterligare omkostnader och f) andra driftskostnader i avsnitt 5.1.4 i riktlinjerna för FoU och innovation.

⁽⁶⁰⁾ Gemenskapens ramprogram för forskning är gemenskapens viktigaste instrument för finansiering av forskning i EU, och i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation hänvisas det till ramprogrammet (EUT C 323, 30.12.2006, s. 1).

Nu har emellertid sjunde ramprogrammet antagits och enligt det kan man på vissa villkor an hålla om stöd för kostnader som inte "har faktisk grund" ⁽⁶¹⁾. I det standardavtal för bidrag som används av Europeiska kommissionen (Sjunde ramprogrammet – Bidragsavtal) anges att trots det generella kravet att stödberättigande kostnader ska vara faktiska "kan stödmottagarna välja att redovisa genomsnittliga personalkostnader om de beräknas med användning av en certifierad metod som godkänts av kommissionen och som är förenlig med stödmottagarens vanliga principer och praxis för bokföring och förvaltning. Genomsnittliga personalkostnader som hänförs till detta bidragsavtal av en stödmottagare som lämnat ett intyg över metoden skall inte anses skilja sig avsevärt från de faktiska personalkostnaderna" ⁽⁶²⁾.

I relevanta vägledningar förklaras att den ovannämnda regeln, eller metoden för genomsnittliga personalkostnader på grundval av en certifierad metod, ger i) fysiska personer som är knutna till små eller medelstora företag, och ii) ägare av små eller medelstora företag som inte får lön för sitt arbete för företaget möjlighet att ansöka om och erhålla stöd för sina arbetsinsatser i FoU-projekt. Även om det inte finns något uttryckligt krav på vilken metod som ska användas framgår det av vägledningarna att inom ramen för gemenskapens program innebär en certifierad metod att en revisor ska utfärda ett intyg om den metod som utgör grunden för beräkning av värdet av arbetsinsatserna eller "arbetskostnaderna" (dvs. timtaxan).

När det gäller vilka metoder som kan godtas vill övervakningsmyndigheten för det första påpeka att det i vägledningen när det gäller fysiska personer hänvisas till en metod för att fastställa timtaxan utgående från inkomsterna (t.ex. skattedeklarationer) ⁽⁶³⁾. Särskilt mot bakgrund av Europeiska kommissionens vägledning när det gäller ägare av små eller medelstora företag som inte erhåller lön och vars arbetskostnader inte framgår av företagets räkenskaper, vilket skulle möjliggöra en kostnadsuppskattning, anser emellertid övervakningsmyndigheten att hänvisningen till en inkomstbaserad metod inte räcker för att automatiskt utesluta alternativa metoder. Inom ramen för sjunde ramprogrammet är syftet att man ska kunna beräkna värdet på arbetsinsatser som gjorts i ett FoU-projekt. Det finns inget uttryckligt krav på att en potentiell mottagare ska få inkomster från verksamheten. Mot denna bakgrund anser övervakningsmyndigheten att varken i fall i eller ii ovan är förekomst av inkomster i sig ett villkor för att man ska vara berättigad till stöd och att andra metoder för att bestämma en timtaxa kan vara godtagbara.

⁽⁶¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁶²⁾ Del B.II.14.1 g i bilaga II till modellavtalet för stöd inom ramen för sjunde ramprogrammet. Avtalstexten finns på GD Forsknings webbplats: <http://ec.europa.eu/research/index.dfm>

⁽⁶³⁾ Enligt artikel II.12.3 "Icke stödberättigande kostnader" sidan 42 i vägledningen om ekonomiska frågor i samband med indirekta åtgärder inom ramen för FP7 (*Guide to Financial Issues relating to FP7 Indirect Actions*), som har sammanställts för tolkningen av modellavtalet för FP7, kan sådana personer välja att redovisa genomsnittliga personalkostnader på grundval av en certifierad metod som godkänts av kommissionen och utgående ifrån deras inkomst (t.ex. skattedeklarationer) fastställd enligt nationell lagstiftning (vanligen skattelagstiftningen).

När det gäller den metod som har föreslagits av de norska myndigheterna vill övervakningsmyndigheten preliminärt påpeka att metoden att beräkna 1,6 % av den nominella årslönen ger en timtaxa som omfattar inte endast en arbetskostnadsdel utan också en del som utgörs av "andra driftskostnader". Även om syftet med denna analys är att granska huruvida arbetskostnaderna är stödberättigande, är det därför också, för att kunna dra en slutgiltig slutsats om huruvida metoden är godtagbar, nödvändigt att granska huruvida den del som avser "andra driftskostnader" kan anses utgöra en stödberättigande kostnad enligt riktlinjerna för FoU och innovation. Dessa två delar behandlas därför separat nedan.

Kostnader för "oavlönade" arbetsinsatser

När det gäller den del av kostnaderna som kan hänföras till oavlönade arbetsinsatser bestäms den helt enkelt på grundval av lönestatistiken. Enligt den föreslagna metoden motsvarar arbetskostnadsdelen den timtaxa som fås genom att dela den genomsnittliga antalet arbetstimmar per år med den nominella årslönen för en industriarbetare enligt statistiken för år 2005. Arbetskostnadsdelen för en industriarbetarlön motsvarar en timtaxa på 232,20 norska kronor (348 300/1 500).

Övervakningsmyndigheten anser att en timtaxa som fastställs genom hänvisning till officiell lönestatistik (för 2005) garanterar att arbetskostnadsdelen inte har blåsts upp. Den omständigheten att timtaxan fastställts på grundval av årslönen för en industriarbetare (och inte den mycket högre årslönen för t.ex. en civilingenjör) innebär vidare att arbetskostnadsdelen har hållits på en relativt låg nivå ⁽⁶⁴⁾. Slutligen garanterar den omständigheten att rapporten om de oavlönade arbetstimmarerna för varje bidragsansökan både ska undertecknas av projektledaren och intygas av en revisor att det finns en revisorskontroll som är i linje med – eller till och med strängare än – det intyg av revisor som anges i modellavtalet för sjunde ramprogrammet ⁽⁶⁵⁾. Övervakningsmyndigheten har även noterat att kontroller dessutom utförs av Norges forskningsråd, som granskar att de uppgivna siffrorna inte är uppenbart felaktiga.

Under dessa omständigheter finner övervakningsmyndigheten att den kostnadsdel för oavlönade arbetsinsatser som har erhållits genom metoden för att bestämma timtaxan är godtagbar. Kostnaderna för oavlönade arbetsinsatser kan därför, om de betraktas för sig, anses utgöra stödberättigande personalkostnader enligt i riktlinjerna för FoU och innovation.

⁽⁶⁴⁾ Årslönen för en industriarbetare på 348 300 norska kronor, jämfört med årslönen för en civilingenjör på 460 000 norska kronor (eller 530 000 norska kronor), ger en timtaxa på 500 norska kronor, jämfört med 772,80 norska kronor (eller 890,40 norska kronor), med denna metod. Arbetskostnadsdelen motsvarar 232,20 norska kronor för en industriarbetare jämfört med 333,33 eller 353,33 norska kronor för en civilingenjör.

⁽⁶⁵⁾ En kontroll av varje enskilt fall är likvärdigt, eller till och med strängare än en revisorskontroll av metoden som görs endast en gång.

Andra driftskostnader

Övervakningsmyndigheten anser att beskrivningen av "andra driftskostnader" i *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* (som återges ovan i avsnitt 2.3 i del I) motsvarar stödberättigande kostnader i form av "ytterligare omkostnader" och/eller "andra driftskostnader" i punkterna e och f i avsnitt 5.1.4 i riktlinjerna för FoU och innovation. Nivån på driftskostnaderna beräknas automatiskt per timme och per anställd på grundval av lönen för en industriarbetare – i stället för att baseras på den kostnadsnivå som framgår av fakturorna⁽⁶⁶⁾. Driftskostnadsdelen har inom ramen för metoden beräknats på grundval av en företagsöversikt som utförts av Norges forskningsråd. Detta garanterar att nivån på driftskostnaderna är realistisk. Driftskostnadsdelen har dessutom beräknats på grundval av den låga lönen för en industriarbetare och driftskostnadsdelen har hållits under en fastställd maximinivå per timme. Mot denna bakgrund, och med beaktande av att det i revisorskontrollen ingår att via fakturorna kontrollera att driftskostnaderna faktiskt har uppkommit, anser övervakningsmyndigheten att den föreslagna metoden utgör ett godtagbart sätt att fastställa nivån på "andra driftskostnader" och att de därför kan anses utgöra stödberättigande kostnader enligt riktlinjerna för FoU och innovation.

Slutsats om metoden

Övervakningsmyndigheten anser att mot bakgrund av den ändrade principen inom ramen för sjunde ramprogrammet kan kostnader för oavlönade arbetsinsatser anses som stödberättigande kostnader, beroende på vilken metod som väljs för att fastställa timtaxan. Som framgår ovan anser övervakningsmyndigheten att med den metod som de norska myndigheterna har föreslagit har arbetskostnadsdelen och driftskostnadsdelen fastställts på ett godtagbart sätt. Metoden godkänns således och kostnaderna anses utgöra stödberättigande kostnader enligt riktlinjerna för FoU och innovation. Denna slutsats är också i linje med övervakningsmyndighetens ståndpunkt från 2002 i beslutet om *Skattefunn*-ordningen, genom vilket övervakningsmyndigheten godkände en likadan metod för fastställande av (nivån på) stödberättigande kostnader⁽⁶⁷⁾.

Den föreslagna metoden innebär visserligen att en enda timtaxa tillämpas trots att de potentiella mottagarna inom ramen för ordningen kanske varierar i storlek, men det erinras om att de norska myndigheterna har beslutat att begränsa ordningen till mikroföretag och små företag och att de potentiella mottagarna därför utgör en ganska homogen grupp. Övervakningsmyndigheten godkänner därför användningen av en gemensam taxa.

iii) Stimulerande verkan

Enligt avsnitt 6 i riktlinjerna för FoU och innovation anses en stimulerande effekt automatiskt föreligga om det FoU-projekt

som får stöd inte har inletts innan ansökan lämnas in, stöd-mottagaren är ett litet eller mellanstort företag och stödbeloppet är mindre än 7,5 miljoner euro per projekt och företag⁽⁶⁸⁾.

Som det framgår ovan har de norska myndigheterna begränsat *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* till små företag och mikroföretag. Mot bakgrund av den omständigheten att stödberättigande kostnader inom ramen för *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* omfattas av ett fastställt tak för stödberättigande kostnader på 2 miljoner norska kronor per år och företag, och att den tillämpliga stödnivån är 27,8 %, är maximivärdet av det stöd som ett företag kan beviljas under ett år 556 000 norska kronor (omkring 70 500 euro), vilket är mycket lägre än den ovannämnda maximigränsen. Även om man beaktar den maximala stödnivån på upp till 45 % (som kan komma att nås vid en höjning av skattesatsen), är det maximala stödbeloppet 900 000 norska kronor (omkring 114 000 euro), vilket också är långt under den maximigräns som anges i riktlinjerna för FoU och innovation⁽⁶⁹⁾.

Slutligen har de norska myndigheterna bekräftat att stöd inom ramen för ordningen inte kommer att beviljas om ett forskningsprojekt har inletts innan ansökan om stöd lämnas in.

Mot denna bakgrund anser övervakningsmyndigheten att de bidrag som får beviljas enligt *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* har en stimulerande verkan i enlighet med avsnitt 6 i riktlinjerna för FoU och innovation.

iv) Varaktighet

Tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats anmäldes av de norska myndigheterna som en ordning med obegränsad varaktighet. De norska myndigheterna har emellertid gått med på att formellt begränsa ordningens varaktighet till den 31 december 2013, vilket också är det datum då de nuvarande riktlinjerna för FoU och innovation upphör att gälla. Mot denna bakgrund anser övervakningsmyndigheten att ordningens varaktighet kan godtas.

3.3 SLUTSATS OM ORDNINGENS FÖRENLIGHET MED EES-AVTALET

Som det framgår ovan anser övervakningsmyndigheten att såväl projekt som kostnadsdelar inom ramen för *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* kan anses vara stödberättigande enligt riktlinjerna för FoU och innovation. Eftersom ordningen är begränsad till små företag och mikroföretag, stödnivåerna är i linje med dem som anges i riktlinjerna, det har visats att ordningen har en stimulerande verkan och ordningens varaktighet har begränsats i linje med riktlinjerna, anser övervakningsmyndigheten att *tilskudsordningen för ulønnet forskningsinnsats* är förenlig med EES-avtalets goda funktion.

⁽⁶⁶⁾ Driftskostnadsdelen utgör 267,80 norska kronor, vilket är skillnaden mellan timtaxan och arbetskostnadsdelen: 500 norska kronor – 232,20 norska kronor = 267,80 norska kronor.

⁽⁶⁷⁾ Beslut nr 171/02/KOL av den 25 september 2002, ändrat genom beslut nr 16/03/KOL av den 5 februari 2003.

⁽⁶⁸⁾ Punkterna 122–124 i riktlinjerna för FoU och innovation.

⁽⁶⁹⁾ En begränsning av stödet per företag är de facto strängare än en begränsning per projekt. Även om ett företag skulle få maximalt stöd enligt ordningen för ett visst projekt under varje år som ordningen varar skulle taket på 7,5 miljoner euro ändå inte nås.

4. BESLUT

Mot bakgrund av den ovanstående bedömningen anser övervakningsmyndigheten att *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* är förenlig med EES-avtalet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Räckvidden av *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* begränsas till mikroföretag och små företag såsom de definieras i riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag.
- b) Den totala stödnivån för mikroföretag och småföretag är 27,8 %. Stödnivån kan dock öka till följd av en eventuell höjning av bolagsskattesatsen (i vilket fall de tillämpliga taken är maximalt 45 % för experimentell utveckling och 70 % för industriell forskning).
- c) Ordningen inte varar längre än till den 31 december 2013, som är det datum när de nuvarande riktlinjerna för FoU och innovation upphör att gälla.

De norska myndigheterna erinras om skyldigheten att tillhandahålla årliga rapporter om genomförandet av ordningen i enlighet med artikel 21 i del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet i förening med artikel 6 i beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004.

De norska myndigheterna har uppgett att den timtaxa som är tillämplig inom ramen för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* kan komma att justeras på basen av löneutvecklingen. I detta hänseende erinrar övervakningsmyndigheten de norska myndigheterna om deras skyldighet att i enlighet med artikel 1 i del I i övervakningsavtalet anmäla alla ändringar som utgör ändringar i den mening som avses i artikel 1 i del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet⁽⁷⁰⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats, som de norska myndigheterna planerar att genomföra, utgör statligt stöd i

den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet, men kan anses vara förenlig med EES-avtalets goda funktion på grundval av artikel 61.3 c i EES-avtalet och riktlinjerna för FoU och innovation, under förutsättning att villkoren i artikel 2 är uppfyllda.

Artikel 2

Tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats ska begränsas till mikroföretag och små företag enligt definitionen i riktlinjerna för statligt stöd till mikroföretag, små företag och medelstora företag och den maximala totala stödnivån ska vara 27,8 %, men kan komma att höjas vid en eventuell höjning av bolagsskattesatsen (i vilket fall de maximala tillämpliga taken är 45 % för experimentell utveckling och 70 % för industriell forskning). Varaktigheten för *tilskuddsordningen for ulønnet forskningsinnsats* ska begränsas till den 31 december 2013.

Artikel 3

De norska myndigheterna ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Norge.

Artikel 5

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 17 mars 2008.

För Eftas övervakningsmyndighet

Per SANDERUD
Ordförande

Kurt JAEGER
Ledamot av kollegiet

⁽⁷⁰⁾ Förutom om ändringarna kan anmälas via det förenklade förfarandet enligt beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 om de genomförandebestämmelser som avses i artikel 27 i del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet (EUT L 139, 25.5.2006, s. 37).

V

(Rättsakter som från och med den 1 december 2009 antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Euratomfördraget)

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE ÄR OBLIGATORISKT

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1235/2009

av den 16 december 2009

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 december 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2009.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Jean-Luc DEMARTY
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	AL	54,6
	MA	78,2
	TN	111,3
	TR	73,2
	ZZ	79,3
0707 00 05	EG	155,5
	MA	59,4
	TR	89,2
	ZZ	101,4
0709 90 70	MA	45,7
	TR	104,6
	ZZ	75,2
0709 90 80	EG	175,4
	ZZ	175,4
0805 10 20	MA	58,2
	TR	70,0
	ZA	57,0
	ZZ	61,7
0805 20 10	MA	77,7
	TR	58,0
	ZZ	67,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	38,5
	IL	65,1
	TR	71,4
	ZZ	58,3
0805 50 10	TR	68,6
	ZZ	68,6
0808 10 80	CA	76,2
	CN	98,3
	MK	24,5
	US	90,8
	ZZ	72,5
0808 20 50	CN	41,5
	TR	97,0
	US	151,3
	ZZ	96,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1236/2009**av den 10 december 2009****om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 732/2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 1100/2006 och (EG) nr 964/2007 ⁽¹⁾, särskilt artikel 25,

efter att ha hört kommittén för allmänna tullförmåner, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 2008/938/EG av den 9 december 2008 ⁽²⁾, ändrat genom beslut 2009/454/EG ⁽³⁾, fastställs en förteckning över förmånsländer som får omfattas av den särskilda stimulansord-

ningen för hållbar utveckling och gott styre i enlighet med förordning (EG) nr 732/2008 under perioden 1 januari 2009–31 december 2011.

- (2) Kolumn E i bilaga I till förordning (EG) nr 732/2008 bör innehålla information om de förmånsländer som omfattas av den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre. Bilaga I till förordning (EG) nr 732/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 732/2008 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 334, 12.12.2008, s. 90.

⁽³⁾ EUT L 149, 12.6.2009, s. 78.

BILAGA

"BILAGA I

Länder ⁽¹⁾ och territorier som omfattas av gemenskapens allmänna preferenssystem

Kolumn A: Alfabetisk kod enligt den nomenklatur för länder och territorier som används för gemenskapens utrikes-handelsstatistik.

Kolumn B: Landets eller territoriets namn.

Kolumn C: Avdelningar för vilka tullförmånerna har avskaffats för det berörda förmånslandet (artikel 13).

Kolumn D: Land som omfattas av den särskilda ordningen för minst utvecklade länder (artikel 11).

Kolumn E: Land som omfattas av den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre (artikel 7).

A	B	C	D	E
AE	Förenade Arabemiraten			
AF	Afghanistan		X	
AG	Antigua och Barbuda			
AI	Anguilla			
AM	Armenien			X
AN	Nederländska Antillerna			
AO	Angola		X	
AQ	Antarktis			
AR	Argentina			
AS	Amerikanska Samoa			
AW	Aruba			
AZ	Azerbajdzjan			X
BB	Barbados			
BD	Bangladesh		X	
BF	Burkina Faso		X	
BH	Bahrain			
BI	Burundi		X	
BJ	Benin		X	
BM	Bermuda			
BN	Brunei Darussalam			
BO	Bolivia			X

⁽¹⁾ Denna förteckning innehåller länder för vilka gemenskapens allmänna preferenssystem tillfälligt har upphävts eller som inte har uppfyllt de krav för administrativt samarbete som är en förutsättning för att varor ska kunna beviljas tullförmåner. Kommissionen eller de behöriga myndigheterna i det berörda landet kommer att tillhandahålla en uppdaterad förteckning.

A	B	C	D	E
BR	Brasilien	A-IV Beredda livsmedel; drycker, sprit och ättika; tobak samt varor tillverkade av tobaksersättning		
		A-IX Trä och varor av trä; träkol; kork och varor av kork; varor av halm, esparto eller andra flättningsmaterial; korgmakeriarbeten		
BS	Bahamas			
BT	Bhutan		X	
BV	Bouvetön			
BW	Botswana			
BY	Vitryssland			
BZ	Belize			
CC	Kokosöarna			
CD	Demokratiska republiken Kongo		X	
CF	Centralafrikanska republiken		X	
CG	Kongo			
CI	Elfenbenskusten			
CK	Cooköarna			
CM	Kamerun			
CN	Kina	A-VI Produkter av kemiska och närstående industrier		
		A-VII Plaster och plastvaror; gummi och gummivaror		
		A-VIII Oberedda hudar och skinn, läder, pälskinn samt varor av dessa material; sadelmakeriarbeten; reseffekter, handväskor och liknande artiklar; varor av tarmar		
		A-IX Trä och varor av trä; träkol; kork och varor av kork; varor av halm, esparto eller andra flättningsmaterial; korgmakeriarbeten		
		A-XI a Textilier; A-XI b Textilvaror		
		A-XII Skodon, huvudbonader, paraplyer, parasoller, promenadkäppar, sittkäppar, piskor, ridspön samt delar av sådana artiklar; bearbetade fjädrar samt varor tillverkade av fjädrar; konstgjorda blommor; varor av människohår		
		A-XIII Varor av sten, gips, cement, asbest, glimmer eller liknande material; keramiska produkter; glas och glasvaror		

A	B	C	D	E
		A-XIV Naturpärlor och odlade pärlor, ädelstenar och halvädelsstenar, ädla metaller och metaller med plätering av ädel metall samt varor av sådana produkter; bijouterivaror; mynt		
		A-XV Oädla metaller och varor av oädel metall		
		A-XVI Maskiner och apparater samt mekaniska redskap; elektrisk materiel; delar till sådana varor; apparater för inspelning eller återgivning av ljud, apparater för inspelning eller återgivning av bilder och ljud för television samt delar och tillbehör till sådana apparater		
		A-XVII Fordon, luftfartyg, fartyg och viss transportutrustning		
		A-XVIII Optiska instrument och apparater, foto- och kinoapparater, instrument och apparater för mätning eller kontroll, precisionsinstrument, medicinska och kirurgiska instrument och apparater; ur och klockor; musikinstrument; delar och tillbehör till sådana artiklar		
		A-XX Diverse artiklar		
CO	Colombia			X
CR	Costa Rica			X
CU	Kuba			
CV	Kap Verde		X	
CX	Julön			
DJ	Djibouti		X	
DM	Dominica			
DO	Dominikanska republiken			
DZ	Algeriet			
EC	Ecuador			X
EG	Egypten			
ER	Eritrea		X	
ET	Etiopien		X	
FJ	Fiji			
FK	Falklandsöarna			
FM	Mikronesien			
GA	Gabon			
GD	Grenada			
GE	Georgien			X
GH	Ghana			
GI	Gibraltar			
GL	Grönland			
GM	Gambia		X	

A	B	C	D	E
GN	Guinea		X	
GQ	Ekvatorialguinea		X	
GS	Sydgeorgien och Sydsandwichöarna			
GT	Guatemala			X
GU	Guam			
GW	Guinea-Bissau		X	
GY	Guyana			
HM	Heardön och McDonaldöarna			
HN	Honduras			X
HT	Haiti		X	
ID	Indonesien	A-III Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt spaltningsprodukter av sådana fetter och oljor; beredda ätbara fetter; animaliska och vegetabiliska vaxer		
IN	Indien	A-XI a Textilier		
IO	Brittiska territoriet i Indiska oceanen			
IQ	Irak			
IR	Iran			
JM	Jamaica			
JO	Jordanien			
KE	Kenya			
KG	Kirgizistan			
KH	Kambodja		X	
KI	Kiribati		X	
KM	Komorererna		X	
KN	Saint Kitts och Nevis			
KW	Kuwait			
KY	Caymanöarna			
KZ	Kazakstan			
LA	Laos		X	
LB	Libanon			
LC	Saint Lucia			
LK	Sri Lanka			X
LR	Liberia		X	

A	B	C	D	E
LS	Lesotho		X	
LY	Libyen			
MA	Marocko			
MG	Madagaskar		X	
MH	Marshallöarna			
ML	Mali		X	
MM	Myanmar		X	
MN	Mongoliet			X
MO	Macao			
MP	Nordmarianerna			
MR	Mauretanien		X	
MS	Montserrat			
MU	Mauritius			
MV	Maldiverna		X	
MW	Malawi		X	
MX	Mexiko			
MY	Malaysia	A-III Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt spaltning produkter av sådana fetter och oljor; beredda ätbara fetter; animaliska och vegetabiliska vaxer		
MZ	Moçambique		X	
NA	Namibia			
NC	Nya Kaledonien			
NE	Niger		X	
NF	Norfolkön			
NG	Nigeria			
NI	Nicaragua			X
NP	Nepal		X	
NR	Nauru			
NU	Niue			
OM	Oman			
PA	Panama			
PE	Peru			X
PF	Franska Polynesien			
PG	Papua Nya Guinea			

A	B	C	D	E
PH	Filippinerna			
PK	Pakistan			
PM	Saint-Pierre-et-Miquelon			
PN	Pitcairnöarna			
PW	Palau			
PY	Paraguay			X
QA	Qatar			
RU	Ryssland			
RW	Rwanda		X	
SA	Saudiarabien			
SB	Salomonöarna		X	
SC	Seychellerna			
SD	Sudan		X	
SH	Sankt Helena			
SL	Sierra Leone		X	
SN	Senegal		X	
SO	Somalia		X	
SR	Surinam			
ST	São Tomé och Príncipe		X	
SV	El Salvador			X
SY	Syrien			
SZ	Swaziland			
TC	Turks- och Caicosöarna			
TD	Tchad		X	
TF	De franska territorierna i södra Indiska oceanen och Antarktis			
TG	Togo		X	
TH	Thailand	A-XIV Naturpärlor och odlade pärlor, ädelstenar och halvdelstenar, ädla metaller och metaller med plätering av ädel metall samt varor av sådana produkter; bijouterivaror; mynt		
TJ	Tadzjikistan			
TK	Tokelauöarna			
TL	Östtimor		X	
TM	Turkmenistan			
TN	Tunisien			

A	B	C	D	E
TO	Tonga			
TT	Trinidad och Tobago			
TV	Tuvalu		X	
TZ	Tanzania		X	
UA	Ukraina			
UG	Uganda		X	
UM	Förenta staternas mindre öar			
UY	Uruguay			
UZ	Uzbekistan			
VC	Saint Vincent och Grenaderna			
VE	Venezuela			
VG	Brittiska Jungfruöarna			
VI	Amerikanska Jungfruöarna			
VN	Vietnam	A-XII Skodon, huvudbonader, paraplyer, parasoller, promenadkäppar, sittkäppar, piskor, ridspön samt delar av sådana artiklar; bearbetade fjädrar samt varor tillverkade av fjädrar; konstgjorda blommor; varor av människohår		
VU	Vanuatu		X	
WF	Wallis och Futuna			
WS	Samoa		X	
YE	Jemen		X	
YT	Mayotte			
ZA	Sydafrika			
ZM	Zambia		X	
ZW	Zimbabwe			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1237/2009**av den 11 december 2009****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Marrone di Caprese Michelangelo [SUB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den
20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ur-
sprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾,
särskilt artikel 7.4, sista stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG)
nr 510/2006 och med tillämpning av artikel 17.2 i
samma förordning har Italiens ansökan om registrering
av beteckningen "Marrone di Caprese Michelangelo" of-
fentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr
510/2006 har inkommit till kommissionen och därför
bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska
föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 december 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 112, 16.5.2009, s. 17.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel

Klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

ITALIEN

Marrone di Caprese Michelangelo (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1238/2009**av den 11 december 2009****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Pomodorigino del Piennolo del Vesuvio [SUB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG) nr 510/2006 har Italiens ansökan om registrering av beteckningen "Pomodorigino del Piennolo del Vesuvio" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen och därför bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 december 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 111, 15.5.2009, s. 21.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.6. Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

ITALIEN

Pomodorino del Piennolo del Vesuvio (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1239/2009**av den 15 december 2009****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Crudo di Cuneo [SUB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4, första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG) nr 510/2006 och med tillämpning av artikel 17.2 i samma förordning har Italiens ansökan om registrering av beteckningen "Crudo di Cuneo" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen och därför bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 112, 16.5.2009, s. 12.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel

Klass 1.2 Köttprodukter (värmebehandlade, saltade, rökta etc.)

ITALIEN

Crudo di Cuneo (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1240/2009**av den 16 december 2009****om ändring av förordning (EG) nr 428/2008 om fastställande av interventionsorter för spannmål**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artikel 41 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Estland och Rumänien har ansökt om ändring av en del av de interventionsorter som anges i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 428/2008⁽²⁾ för att få en bättre lokalisering till stånd eller för att bättre uppfylla de krav som ställs. Dessa ansökningar bör beviljas.

- (2) Förordning (EG) nr 428/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 428/2008 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2009.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 129, 17.5.2008, s. 8.

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 428/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Tabellen med rubriken ESTLAND ska ersättas med följande tabell:

Interventionsort	Vete	Korn	Majs	Sorghum
"ESTLAND				
Tartu	+	+	-	-
Viljandi	+	+	-	-
Tamsalu	+	+	-	-
Keila	+	+	-	-

2. Tabellen med rubriken RUMÄNIEN ska ändras på följande sätt:

a) Uppgifterna avseende "Brăila" ska ersättas med följande:

Interventionsort	Vete	Korn	Majs	Sorghum
"Brăila	+	+	+	-

b) Följande uppgifter ska läggas till efter "Brăila":

Interventionsort	Vete	Korn	Majs	Sorghum
"Ianca	-	+	-	-

c) Uppgifterna avseende "Roman" ska ersättas med följande:

Interventionsort	Vete	Korn	Majs	Sorghum
"Roman	+	+	-	-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1241/2009**av den 16 december 2009****om uppdatering av räckvidden för och fortsatt tillämpning av förhandskontrollen av import av vissa järn- och stålprodukter med ursprung i vissa tredjeländer**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler ⁽¹⁾, särskilt artikel 11,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 625/2009 av den 7 juli 2009 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer ⁽²⁾, särskilt artikel 9,

efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen införde genom förordning (EG) nr 76/2002 ⁽³⁾ gemenskapens förhandskontroll av import av vissa järn- och stålprodukter med ursprung i vissa tredjeländer.
- (2) Statistiken över gemenskapens utrikeshandel finns inte tillgänglig inom de frister som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1917/2000 ⁽⁴⁾.
- (3) Situationen har förändrats sedan förhandskontrollen infördes 2002, men utvecklingen på världsmarknaden för stål gör att det fortfarande behövs ett tillförlitligt och snabbt informationssystem för framtida import till EU.
- (4) Importtendenserna för de produkter som för tillfället kontrolleras samt för platta produkter av rostfritt stål och stora svetsade rör, som för tillfället inte kontrolleras, har undersökts. Det ansågs nödvändigt att undersöka tendenserna för dessa ytterligare produkter med tanke på att de är de mest förädlade produkterna på marknaden.
- (5) Under de senaste åren har importen till EU av dessa stålprodukter ökat kraftigt (med 40 %) i absoluta tal mellan 2005 och 2008. Även om importen började minska i slutet av 2008 var detta bara en återspeglning av den sjunkande efterfrågan och importen förblev betydande i förhållande till förbrukningen.

(6) Den globala produktionskapaciteten för stål har växt mellan 2006 och 2008 och förväntas fortsätta att öka fram till och med 2010. Under de kommande två åren förväntas en tvåsiffrig kapacitetsökning i en rad olika regioner, särskilt i Kina, Indien, Brasilien och Mellanöstern. Kina, som är det viktigaste landet när det gäller kapacitetsökning, står i dag för ungefär 40 % av världens tillverkningskapacitet av råstål och ungefär tre gånger EU:s årliga stålförbrukning.

(7) Med tanke på att EU är en viktig importmarknad för stål med hänsyn till mängd och pris, särskilt i kombination med en stark valuta, är det troligt att ett eventuellt överskott i stålkapaciteten leds om till EU, så snart marknaden återhämtar sig och efterfrågan på EU-marknaden ökar. I jämförelse har tillträdet till marknaderna i tredjeländer under den senaste tiden minskat i olika hög grad, eftersom länder i flera geografiska områden (t.ex. Amerika, Asien, Mellanöstern) har vidtagit åtgärder för att skydda eller stödja sin stålindustri. Dessa åtgärder omfattar t.ex. höjda tullar, licenskrav och krav på att köpa lokalt, och de gäller marknader med en betydande marknadsandel av den globala förbrukningen.

(8) Produktionen av råstål och platta produkter av rostfritt stål i EU nådde sina högsta nivåer under 2007 respektive 2006, och började därefter sjunka under 2008. Under första halvåret 2009 minskade produktionen med 43,2 % jämfört med första halvåret 2008, något som kan jämföras med den globala stålproduktionen, som under samma period minskade med 22,4 %. Krisen har påverkat alla de största stålproducerande länderna i EU, och stålproducenterna har därför minskat antalet produktionsdagar och således ökat den lediga kapaciteten.

(9) Alla producenter har gjort betydande nedskärningar av arbetskraften. I juni 2009 påverkades ungefär 40 % av arbetsstyrkan inom EU:s stålsektor av den ekonomiska krisen genom uppsägningar, permitteringar och arbetstidsförkortning.

(10) Med tanke på den senaste tidens utveckling av importen av stålprodukter, EU-industrins nuvarande utsatta situation, den fortsatt låga efterfrågan på EU-marknaden och sannolikheten att den nuvarande och framtida överkapaciteten kommer att ledas om till EU om efterfrågan återhämtar sig, kan man anse att detta hotar att skada EU-producenterna i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 260/2009.

⁽¹⁾ EUT L 84, 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 185, 17.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 16, 18.1.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 229, 9.9.2000, s. 14.

- (11) Det ligger således i EU:s intresse att förhandskontrollen fortsätter att tillämpas vid import av vissa stålprodukter så att de mycket detaljerade statistiska uppgifter som behövs för en snabb analys av importutvecklingen kan tillhandahållas. Snabb och förväntad handelsstatistik är nödvändig om det ska gå att hantera den europeiska stålmarknadens sårbarhet i samband med plötsliga förändringar på den globala stålmarknaden. Detta är särskilt viktigt i den nuvarande krissituationen, som präglas av osäkerhet om huruvida efterfrågan strukturellt sett kommer att återhämta sig och huruvida EU-industrin faktiskt kommer att kunna dra nytta av det.
- (12) Dessutom bör räckvidden för detta system omfatta de produkter som förtecknas i bilaga I, med hänsyn till utvecklingen på marknaden för platta produkter av rostfritt stål och stora svetsade rör och situationen för de industrier som berörs, samt med tanke på att liknande system för övervakning av stålimport omfattar dessa produkter.
- (13) Med tanke på den utveckling som beskrivs ovan och eftersom andra större stålproducerande länder (t.ex. Kanada och Förenta staterna) nyligen har beslutat att förlänga tillämpningen av deras liknande övervakningssystem för stålimport (t.o.m. den 31 augusti 2011 res-

pektive den 21 mars 2013) bör det här systemet fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2012.

- (14) För att undvika onödiga restriktioner och inte överdrivet störa verksamheten hos företag nära gränserna förblir nettovikten på den import som undantas från tillämpningen av denna förordning 2 500 kilo.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 76/2002 ska ändras på följande sätt:

1. Räckvidden för förhandskontrollen ska utvidgas till att omfatta produkterna i bilaga I.
2. I artikel 6 ska "31 december 2009" ersättas med "31 december 2012".
3. Förteckningen över behöriga nationella myndigheter ska ersättas med förteckningen i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2009.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över produkter som ska läggas till i förteckningen över produkter som omfattas av förhandskontroll

7219 11 00	7219 24 00	7220 11 00
7219 12 10	7219 31 00	7220 12 00
7219 12 90	7219 32 10	7220 20 21
7219 13 10	7219 32 90	7220 20 29
7219 13 90	7219 33 10	7220 20 41
7219 14 10	7219 33 90	7220 20 49
7219 14 90	7219 34 10	7220 20 81
7219 21 10	7219 34 90	7220 20 89
7219 21 90	7219 35 10	7220 90 20
7219 22 10	7219 35 90	7220 90 80
7219 22 90	7219 90 20	7228 50 20
7219 23 00	7219 90 80	Hela KN-nummer 7305

BILAGA II

LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES
 СПИСКЪК НА КОМПЕТЕНТНИТЕ НАЦИОНАЛНИ ОРГАНИ
 SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ
 LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER
 LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN
 PÄDEVATE RIIKLIKE ASUTUSTE NIMEKIRI
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
 LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
 LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES
 ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI
 VALSTU KOMPETENTO IESTAŽU SARAKSTS
 ATSAKINGŲ NACIONALINIŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS
 AZ ILLETÉKES NEMZETI HATÓSÁGOK LISTÁJA
 LISTA TAL-AWTORITAJIET KOMPETENTI NAZZJONALI
 LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE INSTANTIES
 LISTA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH
 LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES
 LISTA AUTORITĂȚILOR NAȚIONALE COMPETENTE
 ZOZNAM PRÍSLUŠNÝCH ŠTÁTNYCH ORGÁNOV
 SEZNAM PRISTOJNIH NACIONALNIH ORGANOV
 LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISSISTA
 FÖRTECKNING ÖVER BEHÖRIGA NATIONELLA MYNDIGHETER

BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral de l'économie, des PME,
 des classes moyennes et de l'énergie
 Direction générale du potentiel économique
 Service des licences
 Rue de Louvain 44
 1000 Bruxelles
 BELGIQUE
 Tél. +32 25486469
 Fax +32 22775063

Federale Overheidsdienst Economie, Kmo,
 Middenstand & Energie
 Algemene Directie Economisch Potentieel
 Dienst Vergunningen
 Leuvenseweg 44
 1000 Brussel
 BELGIË
 Tel. +32 25486469
 Fax +32 22775063

БЪЛГАРИЯ

Министерство на икономиката, енергетиката и туризма
 Дирекция дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“
 ул. „Славянска“ № 8
 1052 София
 Тел. +359 29407008 / +359 29407673 /
 +359 29407800
 Факс +359 29815041 /+359 29804710 /
 +359 29883654

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
 Licenční správa
 Na Františku 32
 110 15 Praha 1
 ČESKÁ REPUBLIKA
 Tel. +420 224907111
 Fax +420 224212133

DANMARK

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Tlf. +45 35466030
Fax +45 35466029
Fax +45 35466001

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle,
(BAFA)
Frankfurter Straße 29-35
65760 Eschborn 1
DEUTSCHLAND
Tel. +49 61969080
Fax +49 6196908800

EESTI

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium
Harju 11
15072 Tallinn
Tel. +372 6256400
Faks +372 6313660

FRANCE

Ministère de l'économie, de l'Industrie et de l'emploi
Direction générale de la compétitivité, de l'industrie et
des services
Sous-direction «industries de santé, de la chimie et des
nouveaux matériaux»
Bureau «matériaux du futur et nouveaux procédés»
Le Bervil
12 rue Villiot
75572 Paris Cedex 12
FRANCE
Tél. +33 153449026
Fax +33 153449172

ITALIA

Ministero delle Attività produttive
Direzione generale per la politica commerciale e
per la gestione del regime degli scambi
Viale America 341
00144 Roma RM
ITALIA
Tel. +39 0659647517 / +39 0659932471 /
+39 0659932245 / +39 0659932260
Fax +39 0659932235 / +39 0659932636

ΚΥΠΡΟΣ/KYPROS

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγής/Εξαγωγής
Οδός Ανδρέα Αραούζου Αρ. 6
1421 Λευκωσία
ΚΥΠΡΟΣ/KYPROS
Τηλ. +357 22867100
Φαξ +357 22375120

IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment
Import/Export Licensing, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
Dublin 2
IRELAND
Tel. +353 16312121
Fax +353 16312562

ΕΛΛΑΣ

Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών, Εμπορικής
Άμυνας
Κορνάρου 1
105 63 Αθήνα
ΕΛΛΑΣ
Τηλ. +30 2103286021/22
Φαξ +30 2103286094

ESPAÑA

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Secretaría General de Comercio Exterior
Subdirección General de Comercio Exterior de Productos
Industriales
Paseo de la Castellana 162
28046 Madrid
ESPAÑA
Tel. +34 913493817 / +34 9134937488
Fax +34 913493831

LATVIJA

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
Rīga, LV-1519
Tel. +371 670132 99/00 / +371 67013248
Fakss +371 67280882

LIETUVA

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
Prekybos departamentas
Gedimino pr. 38/2
LT-01104 Vilnius
Tel. +370 52628750 / +370 52619488
Faks. +370 52623974

LUXEMBOURG

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
Office des licences
BP 113
2011 Luxembourg
LUXEMBOURG
Tél. +352 4782371
Fax +352 466138

MAGYARORSZÁG

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Budapest
Margit krt. 85.
1024
MAGYARORSZÁG
Tel. +36 13367303
Fax +36 13367302
E-mail: mkeh@mkeh.gov.hu

MALTA

Divizjoni għall-Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
Valletta
CMR 02
Tel. +356 21237112
Fax +356 25690299

NEDERLAND

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in- en uitvoer
Postbus 30003, Engelse Kamp 2
9700 RD Groningen
NEDERLAND
Tel. +31 505232600
Fax +31 505232210

ROMÂNIA

Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu, nr. 16, sector 1
010036 București
Tel. +40 213150081
Fax +40 213150454
e-mail: clc@dce.gov.ro

SLOVENIJA

Ministrstvo za finance
Carinska uprava Republike Slovenije
Carinski urad Jesenice
Spodnji plavž 6C
SI-4270 Jesenice
SLOVENIJA
Tel. +386 42974470
Faks +386 42974472

SLOVENSKO

Ministerstvo hospodárstva
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
Slovenská republika
Tel. +421 248542021 / +421 248547119
Fax +421 248543116

ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft, Familie und Jugend
Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
1011 Wien
Tel. +43 171100-0
Fax +43 171100/83 86

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
POLSKA
Tel. +48 226935553
Fax +48 226934021

PORTUGAL

Ministério das Finanças e da Administração Pública
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos
Especiais sobre o Consumo
Rua da Alfândega, n.º 5, r/c
1149-006 Lisboa
PORTUGAL
Tel. +35 1218814263
Fax +35 1218813990

SUOMI/FINLAND

Tullihallitus
PL 512
FI-00101 Helsinki
P. +358 96141
F. +358 204922852

Tullstyrelsen
PB 512
FI-00101 Helsingfors
Fax +358 204922852

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
SE-113 86 Stockholm
Tfn +46 86904800
Fax +46 8306759

UNITED KINGDOM

Department for Business, Innovation and Skills Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham
TS23 2NF
UNITED KINGDOM
Tel. +44 1642364333 / +44 1642364334
Fax +44 1642364269
E-mail: enquiries.ilb@bis.gsi.gov.uk

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1242/2009

av den 16 december 2009

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa system för granskning av containrar med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad *grundförordningen*)⁽¹⁾, särskilt artikel 7,

efter att ha hört rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Inledande

- (1) Den 18 mars 2009 meddelade Europeiska kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽²⁾ (nedan kallat *tilkännagivandet om inledande*) att den inledde ett antidumpningsförfarande beträffande import till gemenskapen av vissa system för granskning av containrar med ursprung i Kina.
- (2) Antidumpningsförfarandet inleddes med anledning av ett klagomål som ingavs den 2 februari 2009 av gemenskapstillverkaren Smiths Detection Group Limited (nedan kallad *klaganden*), som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 80 %, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av vissa system för granskning av containrar. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav vållad väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.

1.2. Parter som berörs av förfarandet

- (3) Kommissionen underrättade officiellt klaganden, andra kända gemenskapstillverkare, den enda kända exporterande tillverkaren i Kina, företrädare för det berörda exportlandet samt tillverkare i Amerikas förenta stater (USA), som planerades användas som jämförbart land. Dessutom tog kommissionen kontakt med alla kända användare i gemenskapen av den berörda produkten eller den likadana produkten. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda. Alla berörda parter som begärde att bli hörda

och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

- (4) För att den enda kända exporterande tillverkaren i Kina skulle ha möjlighet att ansöka om att bli behandlad som ett företag som är verksamt under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat *marknadsekonomisk status*) eller om individuell behandling om den önskade det, sände kommissionen ansökningsformulär till den exporterande tillverkare som den visste var berörd och till de kinesiska myndigheterna. Den enda kända exporterande tillverkaren i Kina begärde inte marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen, men begärde individuell behandling.
- (5) Kommissionen skickade frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och till övriga parter som begärde det inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (6) Svar på frågeformulären inkom från den enda kända kinesiska exporterande tillverkaren, från två gemenskapstillverkare, från en tillverkare i USA, som planerades användas som jämförbart land, samt från nio användare i gemenskapen.
- (7) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för beviljandet av marknadsekonomisk status eller individuell behandling och för ett preliminärt avgörande när det gäller dumpning, därav vållad skada och gemenskapens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:
 - a) Tillverkare i gemenskapen

Smiths Heimann SAS, Vitry (Frankrike) och Smiths Heimann GmbH, Wiesbaden (Tyskland), bägge närstående företag till Smiths Detection Group Limited
 - b) Exporterande tillverkare i Kina

Nuctech Company Limited, Beijing, Kina
- (8) Eftersom det var nödvändigt att fastställa ett normalvärde för den exporterande tillverkaren i Kina, som inte gjort anspråk på marknadsekonomisk status, genomfördes ett kontrollbesök på plats hos följande företag i syfte att fastställa normalvärdet på grundval av uppgifter från ett jämförbart land, i detta fall USA:

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 63, 18.3.2009, s. 20.

1.3. Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (9) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2007 till och med den 31 december 2008 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2004 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*). Beträffande undersökningsperiodens längd kan noteras att en period på 18 månader valdes på grund av särskilda egenskaper på marknaden för den berörda produkten och den likadana produkten, nämligen att det finns förfaranden för offentlig upphandling och inköpsrutiner med långa fördröjningar innan en transaktion genomförs, och att förhållandevis få transaktioner görs.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1. Berörd produkt

- (10) Den berörda produkten är system för granskning av containrar som bygger på användning av neutronteknik eller användning av röntgenstrålar med en röntgenkälla på minst 250 keV eller användning av alfa-, beta- eller gammastrålar och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 9022 19 00, ex 9022 29 00, ex 9027 80 17 och ex 9030 10 00 samt motorfordon utrustade med sådana system som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8705 90 90 med ursprung i Kina (nedan kallad *den berörda produkten*).
- (11) Dessa system utgör avancerad gransknings teknik för övervakning av godstrafik. De bidrar till ökad säkerhet och trygghet genom att uppspara sändningar av bl.a. sprängämnen, vapen, radioaktiva ämnen, narkotika, smuggelgods och varumärkesförfalskade varor. De är centrala verktyg för tull- och hamnmyndigheter samt för vissa flygfraktföretag och andra privata aktörer specialiserade inom säkerhetsfrågor, för att identifiera misstänkt gods i öppnade containrar som transiterats till sjöss, på landsväg, med luftfart eller på järnväg.
- (12) Den berörda produkten förekommer i olika konfigurationer beroende på vilka föremål som ska granskas och huruvida de måste vara mobila eller stationära. De viktigaste konfigurationerna är följande: stationära system (stadigvarande installerade på en därför avsedd plats), flyttbara system (lätta system som rör sig på räls och kan flyttas), rälssystem, mobila system (där systemet är monterat på ett motorfordon), genomförselsystem samt portalsystem. Inom samma konfiguration har system för granskning av containrar samma allmänna fysikaliska, tekniska och prestandamässiga egenskaper, används för exakt samma ändamål, säljs uteslutande till slutanvändare och tillverkas med hjälp av samma typ av utrustning.
- (13) Den enda samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkaren gjorde gällande att definitionen av den berörda

produkten borde inskränkas drastiskt och bara inbegripa en del av granskningsystemen med röntgen, nämligen icke-mobila röntgensystem för granskning av containrar (med en röntgenkälla på mer än 450 keV) utom system för granskning av containrar med IDE, binokulär stereoskopi och teknik för snabbgranskning. Det anfördes att viss teknik inte är vetenskapligt eller tekniskt lämplig för granskning av containrar. Det hävdades att i vissa fall skiljer sig teknik, slutanvändning och konsumenternas uppfattning åt. Företaget hävdade att det inte är vetenskapligt eller tekniskt möjligt att använda alfa- eller betastrålning vid granskning av containrar. Företaget hävdade vidare att granskningsystem med neutron- eller gammateknik inte tillverkas i gemenskapen. Dessutom anfördes att vissa system är annorlunda (nämligen mobila system, system med teknik för snabbgranskning, system med IDE-teknik och system med binokulär stereoskopi samt system med en viss energinivå) och därför inte kan behandlas som den berörda produkten. Slutligen hävdades det att vissa produkttyper är annorlunda och att vissa produkttyper inte tillverkas i Kina eller gemenskapen.

- (14) Undersökningen har visat att all teknik som omfattas av produktdefinitionen kan användas i system för granskning av containrar och att alla produkttyper har samma ändamål, nämligen att granska containrar, med samma huvudsakliga egenskap, nämligen avgivande av fokuserad strålning för granskning av containrar. Detta är anledningen till att olika energikällor eller energinivåer och det förhållandet att viss teknik är bättre lämpad för vissa typer av granskade föremål (t.ex. organiska föremål) inte föranledde att en viss produkttyp uteslöts från definitionen. Samtidigt tjänar alla produkttyper, oavsett teknik, samma ändamål för produktens slutanvändare, nämligen att granska containrar. I anbudsinfordringar i Europeiska unionen är det inte normalt att utesluta någon teknik, oavsett var den motsvarande produkten tillverkas. Det förefaller också som om alfa- och betastrålning kan användas för att granska vissa typer av gods. När det gäller produkttyper som inte tillverkas i Europeiska unionen, uppmärksammas att det saknar relevans i sig. Det framgår av EU-institutionernas fasta praxis att produktdefinitionens avgränsning bygger på huruvida de olika typerna har samma fysikaliska och tekniska egenskaper och väsentligen samma slutanvändning. Att begränsa produktdefinitionen till att omfatta enbart exakt samma produkttyper som de som gemenskapsindustrin tillverkar skulle göra produktdefinitionen och alla antidumpningsåtgärder omöjliga att tillämpa. Beträffande påståendet att vissa röntgensystem borde uteslutas enbart av den anledningen att de är kombinerade med vissa typer av teknik, bör noteras att förefintligheten av någon annan egenskap eller funktion hos ett röntgenbaserat system för granskning av containrar inte ifrågasätter förhållandet att denna produkt används på samma sätt som alla andra typer av den berörda produkten och har samma grundläggande fysikaliska och tekniska egenskaper. När det gäller distinktionen mellan mobila och icke-mobila system, bör det noteras att bägge har samma ändamål och använder samma grundläggande teknik och att gransknings tekniken i bägge fallen är integrerad i en större struktur, oavsett om detta är en truck eller en permanent anläggning. När det slutligen gäller energinivåer bör det noteras

att både låga och höga energinivåer används vid granskning av containrar och att alla produkttyper därför har samma huvudsakliga fysikaliska och tekniska egenskaper, förutsatt att energinivåerna ligger inom det intervall som anges i tillkännagivandet om inledande. Det förefaller därför ologiskt att undanta granskningssystem med vissa energinivåer, särskilt som det i anbudsinföringar inte brukar specificeras någon energinivå och det är leverantörens sak att i sitt anbud avgöra vad som är en lämplig energinivå. Alla befintliga typer anses därför utgöra en och samma produkt för undersökningens syften.

- (15) Vidare anfördes att då klaganden inte tillverkar den huvudsakliga komponenten i den berörda produkten (dvs. acceleratorm) borde klaganden inte betraktas som tillverkare. Här bör uppmärksammas att system för granskning av containrar och acceleratörer är olika produkter. Tillverkningen av acceleratörer är en annan verksamhet, eftersom acceleratörer används i en lång rad sektorer och tillämpningar. Granskning av gods är bara en tillämpning för acceleratörer. På världsmarknaden är det inte brukligt att tillverkare av system för granskning av containrar också tillverkar acceleratörer. Enligt vad kommissionen erfar är det bara Nuctech som är vertikalt integrerad och även tillverkar insatsvaran.

2.2. Likadan produkt

- (16) Den berörda produkten i Kina, den produkt som tillverkas och säljs på den amerikanska marknaden, som användes som jämförbart land, samt den produkt som tillverkas och säljs i gemenskapen av gemenskapsindustrin konstaterades vara identiska i fråga om de allmänna fysikaliska och tekniska egenskaperna. Det finns inte heller någon skillnad i användningsområde mellan produkterna. Detta bekräftas av att produkterna i allmänhet konkurrerar i offentlig upphandling och där måste uppfylla samma standardiserade krav. Upphandlingarna tillkännages av myndigheter (vanligtvis de tullmyndigheter som köper och använder produkten). Vid upphandlingarna offentliggörs detaljerade specifikationer för produkten, ibland med konkreta krav på installation, service och underhåll. Definitionsmässigt innebär i normalfallet att ett anbud som en tillverkare lämnar vid upphandling att de konkurrerande produkterna har samma grundläggande fysikaliska och tekniska egenskaper och användningsområden. Eftersom den aktuella marknaden är över-skådlig (liten transaktionsvolym) och antalet aktörer är begränsat samtidigt som tydliga krav anges i anbudsinföringarna är dessutom möjligheterna att differentiera produkterna avsevärt begränsade.

- (17) Preliminärt dras därför slutsatsen att alla typer av system för granskning av containrar är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. DUMPNING

3.1. Allmän metod

- (18) Den allmänna metod som beskrivs nedan har tillämpats för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina.

3.2. Marknadsekonomisk status

- (19) Vid antidumpningsundersökningar som rör import med ursprung i Kina ska enligt artikel 2.7 b i grundförordningen normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6 i den artikeln för de exporterande tillverkare som har visat att de uppfyller kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- (20) Som sägs i skäl 4 begärde dock den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina endast individuell behandling. Inget avseende fästs därför vid dessa kriterier.

3.3. Individuell behandling

- (21) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen bör som allmän regel en landsomfattande tull fastställas för de länder som omfattas av den artikeln, utom i de fall där företagen kan visa att de uppfyller alla kriterier i artikel 9.5 i grundförordningen. Upplysningsvis är dessa kriterier i korthet följande:

— Exportören kan fritt ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag.

— Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt.

— Majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer. Statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner ska utgöra en minoritet, eller så måste det påvisas att företaget ändå är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.

— Valutaomräkning sker till marknadskurser.

— Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgås om enskilda exportörer beviljas olika tullsatsar.

- (22) Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina ansökte om individuell behandling och lämnade all information som behövdes för bedömning av denna ansökan inom angiven tid.

- (23) På grundval av information som fanns tillgänglig och kontrollerades under besöket på plats, konstaterades att det var mycket sannolikt att staten blandade sig i företagets handelsverksamhet med avseende på den berörda produkten. Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina kunde inte visa att man var tillräckligt oberoende av statlig inblandning, då dess kontrollerande aktieägare är ett dotterbolag till ett offentligt kinesiskt universitet. Dessutom måste alla ändringar av företagets aktiestruktur godkännas på förhand av statliga myndigheter, eftersom statliga tillgångar användes i företagets aktiekapital. Kommissionen noterade också att det finns ett avtal med anknytning till en mellanstatlig överenskommelse mellan Kina och ett annat tredjeland. Detta är ytterligare ett element som tyder på någon form av statlig inblandning i företagets affärsverksamhet, närmare bestämt möjligheten att fritt bestämma exportpriser, exportvolymerna och försäljningsvillkor.
- (24) I detta avseende erinras om att det aktuella kinesiska företaget är den enda exporterande tillverkaren i Kina av den berörda produkten. Därför blir en eventuell individuell tull också en landsomfattande tull, eftersom antidumpningstullen ska införas utan diskriminering på importen av den berörda produkten från den enda källa som tillverkar den berörda produkten i Kina, om dumpning och vållande av skada konstateras.
- (25) Med anledning av ovanstående samt det faktum att exakt import- och exportstatistik för den berörda produkten inte kan erhållas från Harmoniserade systemet eller Kombinerade nomenklaturen, konstateras preliminärt att individuell behandling i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen inte kan beviljas den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren.
- ### 3.4. Normalvärde
- #### 3.4.1. Jämförbart land
- (26) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet för import från länder som inte är marknadsekonomier och, om marknadsekonomisk status inte beviljats, från de länder som anges i artikel 2.7 b fastställas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett jämförbart land.
- (27) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen sin avsikt att använda USA som ett lämpligt jämförbart land för fastställande av normalvärdet för Kina och uppmärksammade berörda parter att lämna synpunkter på detta.
- (28) Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina lämnade synpunkter och uttryckte sin skepsis mot användningen av USA som jämförbart land. Det huvudsakliga argumentet mot USA som jämförbart land var den starkt skyddade marknaden för offentlig upphandling i USA, kännetecknad av "köp amerikanskt", vilket skulle leda till artificiella priser på den amerikanska marknaden.
- (29) Kommissionen strävade efter samarbete från tillverkare i USA. Brev och frågeformulär skickades till fem kända företag som nämndes i klagomålet. Av dessa företag var det bara en tillverkare som inom tidsfristen lämnade all nödvändig information för att fastställa normalvärdet och som slutligen samtyckte till att samarbeta i undersökningen.
- (30) Kommissionen skickade påminnelser till de amerikanska företag som kontaktats inledningsvis. Kommissionen bad också klaganden och den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina om synpunkter på valet av tredjeland med marknadsekonomi.
- (31) Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina uppgav att ett företag i USA, som var närstående klaganden, inte samarbetade med undersökningen i det planerade jämförbara landet. Det anfördes att på grund av bristande samarbetsvilja från dotterbolaget i det jämförbara landet borde klaganden förklaras icke-samarbetsvillig och förfarandet avslutas. Klaganden uppgav att dess närstående företag i USA inte kunde betraktas som tillverkare i den mening som avses i Europeiska unionens antidumpningsregler, och man hade därför inte nämnt det i klagomålet.
- (32) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens argument är inte övertygande. Enbart det faktum att det finns kopplingar i form av aktieäggande mellan gemenskapstillverkare och tillverkare i eventuella jämförbara länder kan inte i sig betraktas som avgörande vid valet av jämförbart land. Det som har betydelse är huruvida tillverkning och försäljning i ett land som övervägs som jämförbart land kan anses vara representativ för exporten från det berörda landet vid fastställandet av normalvärdet. En tillverkare i ett jämförbart land har ingen skyldighet att samarbeta i kommissionens antidumpningsundersökningar. Inte heller lämnades någon särskild information som visade att den bristande samarbetsviljan hos det klaganden närstående amerikanska företaget på ett otillbörligt sätt skulle ha påverkat undersökningens resultat. Detta är desto uppenbarare då en icke-närstående amerikansk tillverkare faktiskt samarbetade i undersökningen.
- (33) Undersökningen visade att USA är den enda marknaden utanför Kina och gemenskapen där den berörda produkten eller den likadana produkten tillverkas. Dessutom visades att USA har en konkurrensutsatt marknad för den likadana produkten. Den likadana produkten säljs till både privata kunder och offentliga organ.

- (34) All försäljning till den amerikanska regeringen regleras i den federala inköpsförordningen (*Federal Acquisition Regulation*), där det hänvisas till "köp amerikanskt"-lagen (*Buy American Act*) vad gäller inköp av utländska varor. Genom denna lag ger den amerikanska regeringen företräde till inhemska produkter vid upphandling, om inte exportlandet undertecknat det plurilaterala WTO-avtalet om offentlig upphandling. "Köp amerikanskt"-lagen innehåller undantag från den generella regeln om inhemsk upphandling om allmänintresset kräver det eller produkten inte finns tillgänglig. Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina anförde att den federala inköpsförordningen och "köp amerikanskt"-lagen snedvrider inköp av råvaror, ökar inköpskostnaderna särskilt för utlandsbaserade företag och hindrar verkningsfull konkurrens på den amerikanska marknaden.
- (35) På grundval av tillgänglig information konstaterades att den enda samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkaren hade deltagit i en offentlig upphandling i USA. Undersökningen har inte visat något som tyder på att utländska tillverkare, från länder som undertecknat det plurilaterala WTO-avtalet om offentlig upphandling, inte får delta i offentlig upphandling i USA på samma villkor. Därför avvisas argumentet att USA inte kan användas som jämförbart land på grund av den federala inköpsförordningen.
- (36) Undersökningen visade dessutom att den samarbetsvilliga amerikanska tillverkarens tillverkningsvolym utgör avsevärt mer än 5 % av volymen av den kinesiska exporten av den berörda produkten till gemenskapen. När det gäller kvalitet, tekniska specifikationer och standarder för den likadana produkten i USA kunde man inte finna några större skillnader i förhållande till de kinesiska produkterna. Den amerikanska marknaden ansågs därför vara tillräckligt representativ för fastställandet av normalvärdet för Kina.
- (37) Mot bakgrund av ovanstående dras preliminärt slutsatsen att USA är ett lämpligt jämförbart land enligt artikel 2.7 a i grundförordningen.

3.4.2. Fastställande av normalvärde

- (38) Efter det att USA valts till jämförbart land beräknades normalvärdet på grundval av uppgifter som hade kontrollerats på plats hos den enda samarbetsvilliga amerikanska tillverkaren.
- (39) Den amerikanska tillverkaren av den likadana produkten hade en försäljning på hemmamarknaden som konstaterades vara representativ i förhållande till den berörda produkten som exporterades till gemenskapen av den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina.
- (40) Kommissionen undersökte också om försäljningen på hemmamarknaden kunde anses ha ägt rum vid normal

handel och fastställde för det ändamålet hur stor andel av försäljningen som utgjordes av lönsam försäljning till oberoende kunder. Det framgick av kontrollen hos den amerikanska tillverkaren att den del av företagets försäljning som avsattes till ett nettoförsäljningspris som minst motsvarade styckkostnaden utgjorde mer än 80 % av dess totala försäljningsvolym. Normalvärdet baserades därför på det faktiska priset på hemmamarknaden efter produkttyp, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna för all försäljning på hemmamarknaden av den produkttypen under undersökningsperioden, oavsett om försäljningen var lönsam eller inte.

- (41) Det noteras att den samarbetsvilliga amerikanska tillverkaren tillverkade och på den amerikanska marknaden saluförde enbart en typ av likadan produkt under undersökningsperioden.
- (42) Beträffande de typer av den berörda produkten som inget normalvärde kunde beräknas för på grundval av tillgängliga uppgifter från det jämförbara landet, fastställdes normalvärdet på grundval av kontrollerad information från gemenskapsindustrin för samma produkttyper. Detta gjordes med stöd av artikel 2.7 a i grundförordningen, där det sägs att gemenskapsindustrins kostnader och priser får användas som någon annan skälig grund vid fastställandet av normalvärdet om importen härrör från länder som inte är marknadsekonomier.
- #### 3.5. Exportpris
- (43) Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina exporterade till gemenskapen enbart till myndigheter inom ramen för offentlig upphandling.

- (44) Undersökningen visade att företagets redovisning var bristfällig, så att de exakta uppgifterna om exportförsäljning och exportpriser inte kunde fastställas med säkerhet vid en rad transaktioner. Avtal om tilldelning av uppdrag inkluderade byggarbeten på plats, och installations- och servicekostnader i gemenskapen som inte alltid kunde spåras i företagets redovisning, trots att de normalt borde ha varit tillgängliga. Dessutom framgick inte vissa exportrelaterade kostnader korrekt av företagets redovisning, vilket föranleder tvivel på att de är fullständiga. Således kunde man inte med önskvärd precision fastställa vissa nödvändiga justeringar av exportpriserna i syfte att säkerställa en rättvis jämförelse med normalvärdet.

- (45) Företaget underrättades om dessa tillkortakommanden och om möjligheten att tillämpa artikel 18 i grundförordningen för att fastställa den berörda produktens exportpris. Företaget uppmanades att lämna synpunkter på detta, men synpunkterna var av allmän karaktär som inte ifrågasatte de konstaterade problemen.

- (46) Med anledning av ovanstående fastställdes den berörda produktens exportpriser i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen på grundval av de priser som betalats för den berörda produkten.

3.6. Jämförelse

- (47) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset gjordes på nivån fritt fabrik.
- (48) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. För den undersökta exporterande tillverkaren i Kina har justeringar för skillnader i transport- och försäkringskostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader, garantikostnader, kommissioner, anläggnings- och installationskostnader samt servicekostnader gjorts där så varit tillämpligt och motiverat. I detta sammanhang har, som sägs i skäl 45, tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen använts för fastställande av servicekostnader.

3.7. Dumpningsmarginal

- (49) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes den enda samarbetsvilliga exporterande kinesiska tillverkarens dumpningsmarginal på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet per produkttyp och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp fastställt enligt ovan.
- (50) Enligt uppgift i klagomålet och från den samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkaren finns inga andra kända tillverkare av den berörda produkten i Kina. Därför bör den landsomfattande dumpningsmarginal som fastställs för Kina vara lika med den dumpningsmarginal som fastställs för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina.
- (51) Den preliminära dumpningsmarginalen för Kina, uttryckt som andel av cif-priset vid gemenskapens gräns före tull, uppgår således till 36,6 %.

4. SKADA

4.1. Tillverkning i gemenskapen

- (52) Undersökningen visade att den likadana produkten tillverkas i gemenskapen av två gemenskapstillverkare med tillverkningsanläggningar i Frankrike, Tyskland och Förenade kungariket.
- (53) De ovannämnda företagens produktion utgör hela tillverkningen i gemenskapen.

- (54) Det erinras om att det i detta fall bara finns två tillverkare i gemenskapen och en exporterande tillverkare som står för den största delen av gemenskapsmarknaden. För att skydda företagshemligheten kan därför inga exakta uppgifter anges. Under dessa förutsättningar anges indikatorerna i indexform eller intervall.

4.2. Definition av gemenskapsindustrin

- (55) Klagomålet ingavs för en tillverkare i gemenskapen som står för över 80 % av den totala kända tillverkningen i gemenskapen av den likadana produkten.
- (56) Den andra tillverkaren i gemenskapen samarbetade inledningsvis i undersökningen genom att svara på frågeformuläret, men slutade senare att aktivt samarbeta i undersökningen.

4.3. Förbrukning i gemenskapen

- (57) Det bör noteras att det inte finns någon Eurostat-statistik över importen av den berörda produkten. Alla berörda parter ombads lämna information om förbrukningen i gemenskapen. Informationen kontrollerades där så var möjligt i förhållande till alla tillgängliga uppgifter från tillverkare av den berörda produkten i Kina och USA, från användare i Europeiska unionen samt med uppgifter om upphandlingar på gemenskapsmarknaden som gemenskapsindustrin vunnit och förlorat. Förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av försäljningsvolymen i gemenskapen av den likadana produkten som tillverkades av gemenskapsindustrin, försäljningsvolymen i gemenskapen av den likadana produkten som tillverkades av den andra kända gemenskapstillverkaren och volymen av importen av den berörda produkten från tredjeländer. Datum för underskriften av försäljningsavtal inom ramen för upphandlingsförfaranden användes som datum för att avgöra om en transaktion ägde rum under en viss period.

På denna grundval utvecklades förbrukningen i gemenskapen på följande sätt:

	2004	2005	2006	2007	UP
Index: 2004=100	100	59	112	118	200

Källa: Svar på frågeformulär och efterföljande inlagor

- (58) Förbrukningen av den berörda produkten och den likadana produkten i gemenskapen fördubblades under skadeundersökningsperioden på grund av ökad oro för säkerhet, bedrägeri och brott. Köp av några system finansierades med EU-medel inom ramen för en rad initiativ för bedrägeribekämpning eller gränsskydd.

4.4. Import från det berörda landet

4.4.1. Volym, pris och marknadsandel för den dumpade importen från det berörda landet

- (59) Importvolymen av den berörda produkten ökade betydligt under skadeundersökningsperioden. Importen under undersökningsperioden hade ökat betydligt sedan 2004.

	2004	2005	2006	2007	UP
Importvolym	100	100	500	600	1 500

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär och efterföljande inlagor

- (60) Medelimportpriset varierar avsevärt mellan olika importtillfällen, eftersom systemets konfiguration har stor inverkan på medelstykkepriset. Därför är medelstykkeprisets utveckling inte relevant i sig.

	2004	2005	2006	2007	UP
Medelimportpris	100	100	800	530	670

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär och efterföljande inlagor

- (61) Marknadsandelen för importen från det berörda landet mer än fyrdubblades under skadeundersökningsperioden. Det bör här också noteras att importen från det berörda landet stod för en överväldigande majoritet av importen till Europeiska unionen under skadeundersökningsperioden.

	2004	2005	2006	2007	UP
Kinas marknadsandel	0–10 %	0–10 %	20–30 %	30–40 %	40–50 %
Index: 2004=100	100	100	260	300	440

Källa: Svar på frågeformulär och efterföljande inlagor

4.4.2. Prisunderskridande

- (62) Vid analysen av prisunderskridandet jämfördes priserna på importen från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren med gemenskapsindustrins priser vid upphandlingar under undersökningsperioden, på grundval av jämförbara produktkonfigurationer. Denna jämförelse gjordes för alla transaktioner där både gemenskapsindustrin och den exporterande tillverkaren lämnat anbud och där anbuden lämnats på samma villkor och godtagits av den upphandlande myndigheten. Gemenskapsindustrins priser justerades till nettonivån fritt fabrik och jämfördes med

importpriserna cif vid Europeiska unionens gräns plus tillämpliga tullar.

- (63) På grundval av den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens priser uppgick den vägda genomsnittliga marginalen för prisunderskridandet, uttryckt som andel av gemenskapsindustrins priser, till 20–25 %.

4.5. Gemenskapsindustrins situation

4.5.1. Inledande anmärkningar

- (64) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen undersökte kommissionen alla ekonomiska faktorer och förhållanden av betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.

- (65) Det bör noteras att det är fråga om kunskapsintensiv verksamhet snarare än kapitalintensiv och att den bygger på tillverkning enligt beställningar. Detta bör hållas i åtanke vid tolkningen av ett antal skadeindikatorer och bestämningen av deras betydelse i skadeanalysen. Ovan nämnda indikatorer inbegriper uppgifter om genomsnittliga priser, avkastning på investeringar, lagerindikatorer, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande. När det gäller genomsnittliga priser anses informationen inte väsentlig på grund av de låga volymerna och skillnaderna mellan olika typer av granskningssystem från ett år till ett annat. När det gäller avkastnings- och lagerindikatorerna ger den lämnade informationen inte en rättvisande bild, eftersom avkastningen bygger på redan avskrivna tillgångar medan lagerindikatorerna avspeglar en marknad som bygger på beställningsarbete. Tillverkningskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet är också indikatorer av begränsad relevans eftersom produkterna normalt tillverkas först när avtal ingåtts efter upphandling.

4.5.2. Skadeindikatorer

Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2004	2005	2006	2007	UP
Tillverkning	100	75	89	163	166
Kapacitet	100	82	83	168	222
Kapacitetsutnyttjande	100	92	107	97	75

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär

- (66) Under skadeundersökningsperioden ökade gemenskapsindustrins tillverkning med 66 %. Denna positiva tendens beror främst på god exportförsäljning av den likadana produkten. Gemenskapsindustrin mer än fördubblade sin produktionskapacitet under skadeundersökningsperioden av samma anledning. Gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande minskade med 25 % under skadeundersökningsperioden.

Lager

	2004	2005	2006	2007	UP
Lager	100	164	127	118	118

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär

- (67) Gemenskapsindustrins lager fluktuerade under hela skadeundersökningsperioden. Tillverkning av den likadana produkten sker dock på beställning, och lagren hålls alltid på lägsta möjliga nivå.

Försäljningsvolym, försäljningspris och marknadsandel

	2004	2005	2006	2007	UP
Försäljningsvolym i gemenskapen	100	67	93	80	53
Marknadsandel	80–90 %	90–100 %	70–80 %	60–70 %	20–30 %
Index Marknadsandel	100	113	84	68	27
Försäljningspris	100	87	107	87	116

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär och efterföljande inlagor

- (68) Gemenskapsindustrins försäljning minskade under skadeundersökningsperioden och låg under undersökningsperioden på nästan hälften av den ursprungliga volymen. Gemenskapsindustrin förlorade 73 % av sin marknadsandel mellan 2004 och slutet av undersökningsperioden.
- (69) Gemenskapsindustrins medelförsäljningspris för sin egen produktion är starkt beroende av det sålda systemets konfiguration och antal system som säljs per avtal under varje period. Det är därför inte meningsfullt att jämföra uppgifterna under hela skadeundersökningsperioden.

Lönsamhet

	2004	2005	2006	2007	UP
Vinstmarginal före skatt	100	85	90	7	- 50

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär

- (70) Under skadeundersökningsperioden började gemenskapsindustrin gå med förlust. Läget var särskilt negativt under

undersökningsperioden. Det är uppenbart att lönsamheten 2007 och under undersökningsperioden äventyrar gemenskapsindustrins överlevnad.

Investeringar, avkastning på investeringar, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

	2004	2005	2006	2007	UP
Investeringar	100	164	100	354	105
Avkastning på investeringar	110–120 %	85–95 %	210–220 %	215–225 %	60–70 %
Kassaflöde	100	124	257	196	- 106

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär

- (71) Investeringarna förblev låga under skadeundersökningsperioden. En stor del av investeringarna gick till att upprätthålla gemenskapsindustrins driftsanläggningar. Den högre investeringsnivån 2007 beror på ett nytt patent för ökade prestanda hos den berörda produkten. Det bör framhållas att branschen är kunskapsintensiv.
- (72) Avkastningen på investeringar, uttryckt som gemenskapsindustrins nettovinst och nettobokföringsvärdet på dess investeringar, sjönk under skadeundersökningsperioden, men är inte en lämplig skadeindikator eftersom den främst avspeglar redan avskrivna tillgångar.
- (73) Gemenskapsindustrins kassaflöde försämrades drastiskt under skadeundersökningsperioden.

Sysselsättning, produktivitet och löner

	2004	2005	2006	2007	UP
Sysselsättning	100	110	113	131	137
Genomsnittlig arbetskostnad per arbetstagare	100	98	99	101	156
Produktivitet per arbetstagare	100	68	79	124	121

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär

- (74) Antalet anställda i gemenskapsindustrin som sysslade med den likadana produkten ökade under skadeundersökningsperioden på grund av klagandens goda exportresultat. Den genomsnittliga arbetskostnaden per arbetstagare ökade, på grund av lönenivån för högre kvalificerad personal.

- (75) Produktiviteten, uttryckt som produktion per anställd, ökade med 21 % under skadeundersökningsperioden. Detta beror på ökad verksamhet på marknader utanför EU.

4.5.3. Dumpningens omfattning

- (76) Med hänsyn till volymen av och priserna på den dumpade importen från det berörda landet kan verkningarna av den faktiska dumpningsmarginalen på gemenskapsmarknaden inte anses vara försumbara.

4.6. Slutsats om skada

- (77) Under skadeundersökningsperioden ökade den dumpade lågprisimporten från Kina kraftigt. Räknat som volym nådde importen från det berörda landet mycket höga nivåer mot slutet av skadeundersökningsperioden. Den berörda produktens marknadsandel i gemenskapen ökade med 440 % under samma period.
- (78) Analysen av gemenskapsindustrins ekonomiska indikatorer visade att det föreligger skada i form av minskad försäljningsvolym (- 47 %), lägre försäljningspriser och en mindre marknadsandel (- 73 %). Detta fick en ytterligare direkt negativ inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation. De ekonomiska indikatorerna bekräftar att gemenskapsindustrins framtid är hotad och att den dumpade importen från det berörda landet hindrar gemenskapsindustrin från att öka sina försäljningsvolymer och/eller priser till nivåer som skulle kunna återställa dess ekonomiska situation.
- (79) Skadan bedömdes för gemenskapsindustrin som helhet (makroekonomiska indikatorer). På denna grund kunde inga beaktansvärda skillnader märkas mellan klaganden och resten av gemenskapsindustrin.
- (80) Mot denna bakgrund dras preliminärt slutsatsen att en väsentlig del av gemenskapsindustrin led skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

5.1. Inledning

- (81) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen med ursprung i Kina hade vållat gemenskapsindustrin skada i så stor omfattning att skadan skulle kunna anses som väsentlig. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen som samtidigt med denna kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada undersöktes också, för att säkerställa att den eventuella skada som dessa andra faktorer hade vållat inte tillskrevs den dumpade importen.

5.2. Verknings av den dumpade importen

- (82) För det första bör erinras om att undersökningen visat att system för granskning av containrar som importerats från det berörda landet direkt konkurrerar med de produkter som gemenskapsindustrin tillverkar och säljer, inte minst för att de konkurrerar i upphandlingar.
- (83) Den betydande volymökningen av dumpad import från det berörda landet ledde till en försämring av gemenskapsindustrins ekonomiska situation. Denna försämring visade sig bl.a. i form av lägre försäljnings- och prisnivåer för det som gemenskapsindustrin tillverkade och sålde i gemenskapen under samma period.
- (84) Marknadsandelen för den dumpade importen ökade med 440 % under skadeundersökningsperioden, medan gemenskapsindustrins marknadsandel sjönk med mer än två tredjedelar. Dessa negativa förändringar för gemenskapsindustrin skedde mot en bakgrund av en förbrukning i gemenskapen som i princip fördubblades mellan 2004 och undersökningsperioden.
- (85) Den dumpade importen underskred gemenskapsindustrins priser, varför man rimligen kan dra slutsatsen att den orsakade den prissänkning som låg till grund för den förvärrade ekonomiska situationen för gemenskapsindustrin.
- (86) Mot bakgrund av det klart fastställda tidsmässiga sambandet mellan å ena sidan den kraftiga plötsliga ökningen av dumpad import till priser som underskred gemenskapsindustrins priser och å andra sidan gemenskapsindustrins minskade försäljning och tillverkning, förlust av marknadsandelar samt sänkta priser, dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen spelade en avgörande roll för den skada som gemenskapsindustrin vållats.

5.3. Verknings av andra faktorer

5.3.1. Gemenskapsindustrins exportresultat

	2004	2005	2006	2007	UP
Exportförsäljning av gemenskapstillverkningen	100	83	42	96	108
Försäljningspris på export	100	76	56	35	65

Index: 2004=100

Källa: Svar på frågeformulär

(87) Gemenskapsindustrins exportvolym ökade under skadeundersökningsperioden. Exporten stod för den överväldigande majoriteten (90–95 %) av den totala gemenskapstillverkningen under undersökningsperioden. Under undersökningsperioden sålde gemenskapsindustrin den berörda produkten till såväl närstående som oberoende kunder. Gemenskapsindustrins försäljning utanför EU utgörs av identiska produkttyper som de som säljs i EU. Gemenskapsindustrins export var normalt lönsam under skadeundersökningsperioden, även om lönsamheten visar en nedåtgående tendens. Exportpriserna sjönk men förblev dock högre än försäljningspriserna i gemenskapen. De starka exportresultaten antyder att denna typ av industri är livsduglig och konkurrenskraftig.

(88) Således bidrog gemenskapsindustrins exportresultat till att hålla verksamheten igång, och bidrog inte till den väsentliga skada som vållats.

5.3.2. Konkurrens mellan gemenskapstillverkare

(89) Den andra tillverkaren i gemenskapen är närstående en väletablerad amerikansk tillverkare av den berörda produkten. Denna tillverkare tillverkade inte den berörda produkten i början av skadeundersökningsperioden. Den gav sig inte in på marknaden förrän 2007 och tog hem två kontrakt under undersökningsperioden. Här bör noteras att de tilldelade kontrakten rörde en upphandling där enbart denna tillverkare deltog och en tilldelning av kontrakt som följde av rättslig prövning. Dessutom följde de relaterade skadeindikatorerna för den andra gemenskapstillverkaren ett liknande mönster som för klaganden. Den skada som klaganden vållats, och som tydligt framgår av de försämrade skadeindikatorerna under skadeundersökningsperioden, kan således inte sägas bero på denna nya aktör på gemenskapsmarknaden.

5.3.3. Import från tredjeländer

(90) Import från tredjeländer var så gott som obefintlig under både undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden. Detta är en slutsats som kan dras från de berörda parternas inlagor, då relevant statistik från Eurostat inte är tillräckligt detaljerad för att visa enbart den berörda produkten eller en rimlig skattning. Den relevanta informationen visar att det förekom enbart sporadisk import från USA, som inte kunde skada gemenskapsindustrin på grund av sin ringa omfattning.

	2004	2005	2006	2007	UP
Importvolym	100	0	0	0	100

Index: 2004=100

Källa: De berörda parternas inlagor

5.3.4. Gemenskapsindustrin lämnade inte anbud i alla upphandlingar under undersökningsperioden

(91) Det erinras om att gemenskapsmarknadens behov främst tillgodoses genom upphandling. Med tanke på marknadens öppenhet har det uppmärksamats att vissa upphandlingsdokument är följden av ett meningsutbyte mellan den upphandlande myndigheten och tillverkarna innan själva upphandlingen utföres. I sådana fall kan villkoren för upphandlingen förefalla avskräcka andra aktörer från att delta i upphandlingen. Undersökningen har bekräftat att varken gemenskapsindustrin eller den enda samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkaren lämnade anbud i varenda upphandling. Gemenskapsindustrin bjöd enbart när den kunde lämna ett rimligt affärsmässigt anbud. Inget ovedersägligt element framkom som tydde på att den tydligt observerade skadan under skadeundersökningsperioden beror på att gemenskapsindustrin inte deltog i upphandlingar som inte ansågs vara rimliga affärsmöjligheter.

5.3.5. Inverkan av icke-prisrelaterade faktorer hos den berörda produkten

(92) Undersökningen har visat att upphandlingar ibland inte bara omfattar den berörda produkten utan också andra saker som underhåll, tjänster eller anläggningsarbeten. Priset är inte heller alltid det enda tilldelningskriteriet. De upphandlande myndigheterna kan införa andra kriterier än pris, t.ex. för kompletterande tekniska funktioner hos produkten eller andra element som inte direkt har med produkten att göra. Även om tilldelningskriterierna innehåller sådana element har undersökningen dock visat att prisrelaterade poäng utgör en väsentlig del av de poäng som kan tilldelas. Undersökningen visade också att ingen upphandlande myndighet uteslutit ett anbud för att det inte innehöll vissa extra funktioner. Med andra ord var de väsentliga kraven alltid uppfyllda. Ytterligare funktioner brukar normalt inte tillhandahållas kostnadsfritt. Det förhållandet att den berörda exportören i vissa fall erbjudit ytterligare funktioner utöver kraven är helt enkelt ett exempel på den dumpade importens låga, skadevällande prisnivå.

(93) Med hänsyn till ovanstående kan bara importen från det berörda landet ha vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

5.4. Slutsats om orsakssamband

(94) Sammanfattningsvis bekräftas det preliminärt att den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och som kännetecknas av minskad försäljning i EU, minskad marknadsandel på gemenskapsmarknaden och negativa ekonomiska resultat, har vållats av den berörda dumpade importen. Gemenskapsindustrins exportresultat, importen från tredjeländer, konkurrensen mellan gemenskapstillverkare och de ovannämnda upphandlingsrelaterade övervägandena hade ingen väsentlig inverkan på gemenskapsindustrins kräftgång.

(95) Med hänsyn till ovanstående analys, som tydligt klarlagt och gjort en åtskillnad mellan alla andra kända faktorer inverkan på gemenskapsindustrins situation och den dumpade importens skadevållande verkningar, bekräftas det att dessa andra faktorer inte i sig ändrar slutsatsen att den skada som konstaterats måste tillskrivas den dumpade importen.

6. GEMENSKAPENS INTRESSE

6.1. Allmänna kommentarer

(96) Kommissionen undersökte huruvida det, trots den preliminära slutsatsen om skadevållande dumpning, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta särskilda fall. I detta syfte och i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen övervägde kommissionen på grundval av all inlämnad bevisning vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för alla parter som berörs av detta förfarande samt vilka följderna skulle bli om åtgärder inte vidtoges.

6.2. Gemenskapsindustrins intresse

(97) Skadeanalysen visade tydligt att den dumpade importen har vållat gemenskapsindustrin skada. Ökningen av dumpad import under de senaste åren ledde till att gemenskapsindustrins försäljningspriser och -volym sjönk på gemenskapsmarknaden och till att gemenskapsindustrin tappade marknadsandelar. Detta innebar att gemenskapsindustrin inte kunde uppnå en sådan lönsamhetsnivå som motsvarar dess konkurrensförmåga.

(98) Om inga åtgärder införs skulle den redan dåliga ekonomiska situationen för gemenskapsindustrin uppenbart försämrats ytterligare och slutligen leda till att gemenskapsindustrin får lägga ner sin verksamhet. Åtgärder skulle förhindra en fortsatt kraftig ökning av dumpad import från det berörda landet, vilket skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att åtminstone upprätthålla sin nuvarande ställning på marknaden. Undersökningen har visat att alla ökningsår när det gäller marknadsandelen för dumpad import från det berörda landet vinnas på gemenskapsindustrins direkta bekostnad. Dessutom bör det noteras att marknaden för den berörda produkten torde växa ytterligare på medellång och lång sikt på grund av säkerhetspolitikens ökande vikt och det kommande kravet från länder utanför EU (främst USA) på obligatorisk granskning av export innan denna lämnar Europeiska unionen. Därför har gemenskapsindustrin ett tydligt intresse av att inte se sitt läge förvärras ytterligare, så att den kan dra nytta av denna positiva utveckling på marknaden.

(99) Om åtgärder införs leder detta till att importpriserna återställs till icke skadevållande nivåer och till att gemenskapsindustrin kommer att kunna konkurrera på rättvisa handelsvillkor på grundval sin komparativa fördel.

(100) Följaktligen dras preliminärt slutsatsen att införandet av åtgärder tydligt ligger i gemenskapsindustrins intresse.

6.3. Importörernas och distributörernas intresse

(101) Åtgärdernas sannolika inverkan på importörer och distributörer har inte beaktats, eftersom det inte finns någon känd icke-närstående importör eller distributör av den berörda produkten i gemenskapen.

6.4. Intresset hos leverantörer i tidigare led

(102) Inga leverantörer i tidigare led har gett sig till känna eller lämnat upplysningar i enlighet med artikel 21.2 i grundförordningen.

6.5. Användarnas och konsumenternas intresse

(103) Konsumentorganisationerna inlämnade inga synpunkter efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande. Därför, och eftersom den berörda produkten inte används för tillverkning av konsumentvaror, begränsades analysen till åtgärdernas verkan på användarna.

(104) Frågeformulär sändes till alla tullmyndigheter i gemenskapen. Inga andra användare gav sig till känna efter offentliggörandet av undersökningen. Tullmyndigheter och hamnmyndigheter i Malta, Belgien, Nederländerna, Förenade kungariket, Spanien, Portugal, Tjeckien, Lettland och Slovakien samarbetade i undersökningen i varierande grad. Dessa användare står för nästan 6 miljoner i omsättning av den berörda produkten och 15 % av gemenskapens förbrukning under undersökningsperioden. Undersökningen har visat att under undersökningsperioden köpte dessa användare fem stycken av den berörda produkten av den enda samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkaren, en av en amerikansk tillverkare och inga av gemenskapsindustrin.

(105) Det noteras att några användare hade flera leverantörer under skadeundersökningsperioden. En av användarna uttryckte farhågor över möjligheten att upphandla den berörda produkten snabbt och i enlighet med sina behov. Här bör framhållas att gemenskapsindustrin uppenbarligen skulle kunna leverera, som den gjort tidigare, till alla användares europeiska verksamhet, eftersom tiden mellan utlysandet av en upphandling och tilldelningen av kontraktet ger gemenskapsindustrin möjlighet att tillgodose alla önskemål utan märkbara problem.

- (106) Två samarbetsvilliga användare oroade sig för den negativa inverkan som åtgärderna kunde få för dels konkurrensen, dels främjandet av innovativa lösningar, men inga konkreta belegg lades fram till stöd för detta påstående. Här bör också noteras att eventuella antidumpningsåtgärder syftar till att motverka otillbörliga handelsmetoder, inte begränsa konkurrensen. Dessutom medför antalet aktörer på den här marknaden och den typ av kunskapsintensiva produkter det är fråga om att innovationen kommer att förbli högt prioriterad för marknadsaktörerna.
- (107) Gemenskapsanvändarnas största bekymmer är att åtgärder kan ha en negativ inverkan på deras budgetmedel och öka tullmyndigheternas investeringskostnader. Några användare uppger dock att säljaren av den berörda produkten bör stå för alla tullförfaranden, och således alla antidumpningstullar. Detta kan utgöra absorption enligt artikel 12 i grundförordningen. Under alla omständigheter torde den berörda produktens totala andel av användarnas budget vara liten.
- (108) Dessutom betraktas den berörda produkten som en fast anläggningstillgång eftersom den har lång livstid (normalt över tio år). Därför torde eventuella betalda antidumpningstullar spridas ut över systemets livstid.
- (109) Under undersökningen har det inte framkommit något som tyder på att åtgärder skulle påverka användarnas verksamhet eller antalet operatörer för denna typ av system, antalet tulltjänstemän eller antalet ansvariga för eventuella kringtjänster.
- (110) Vidare anfördes att myndigheterna i EU följer stränga regler för offentlig upphandling som garanterar öppna upphandlingsförfaranden. I detta avseende kan anföras att förfarandena för offentlig upphandling inte är utformade för att motverka dumpning. Tvärtom gör det faktum att det finns en öppen marknad att försök till otillbörliga handelsmetoder syns desto tydligare, och framhäver behovet av att ombesörja lika spelregler på marknaden.
- (111) Gemenskapsindustrin skulle utan tvekan kunna dra nytta av eventuella åtgärder genom ökade stordriftsfördelar till följd av ökad produktion och försäljning.
- (112) Med hänsyn till ovanstående anses det att införandet av åtgärder beträffande Kina under nuvarande förhållanden inte i någon större omfattning kommer att påverka användarna i gemenskapen.

6.6. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (113) Efter en granskning av de olika intressen som berörs dras den preliminära slutsatsen att det ur ett allmänt gemen-

skapsperspektiv inte finns något intresse som väger tyngre än gemenskapsindustrins intresse av det införs provisoriska åtgärder för att undanröja handelssnedvridande verkningar av dumpad import.

7. PROVISORISKA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

- (114) Mot bakgrund av ovanstående preliminära slutsatser beträffande dumpning, därav vållad skada och gemenskapens intresse bör provisoriska åtgärder införas beträffande import av den berörda produkten från Kina för att förhindra att dumpad import vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

7.1. Nivå för undanröjande av skada

- (115) De provisoriska antidumpningsåtgärderna bör införas på en nivå som, utan att de konstaterade dumpningsmarginalerna överskrider, är tillräcklig för att undanröja den skada som den dumpade importen vållar gemenskapsindustrin.
- (116) Vid beräkningen av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen ansågs det att eventuella åtgärder borde göra det möjligt för gemenskapsindustrin att täcka sina kostnader och uppnå en vinst före skatt som rimligen skulle kunna uppnås under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom någon dumpad import. Den vinstmarginal före skatt som användes för denna beräkning låg i intervallet 12–16 % (exakt uppgift kan inte lämnas av sekretesskäl) av omsättningen. Det har visats att detta var den vinst som rimligen kunde förväntas i avsaknad av skadevällande dumpning, eftersom denna vinstmarginal överensstämmer med vad gemenskapsindustrin kunde uppnå innan kinesisk import gjorde sin entré på gemenskapsmarknaden. På denna grundval beräknades ett icke skadevällande pris för gemenskapsindustrin för den likadana produkten. Det icke skadevällande priset erhöles genom att den ovan nämnda vinstmarginalen lades till produktionskostnaden.
- (117) Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset, såsom detta fastställdes i samband med beräkningen av prisunderskridandet, och det genomsnittliga icke skadevällande priset för gemenskapsindustrins produkter vid försäljning på gemenskapsmarknaden. Den skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes sedan som andel av det genomsnittliga importvärdet cif. Denna skillnad överskred för den enda samarbetsvilliga exporterande kinesiska tillverkaren den konstaterade dumpningsmarginalen.

7.2. Provisoriska åtgärder

- (118) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen görs bedömningen att provisoriska antidumpningsåtgärder bör införas beträffande import med ursprung i Kina på nivån för konstaterad dumpningsmarginal.
- (119) På grundval av ovanstående uppgår den preliminära antidumpningstullen för Kina till 36,6 %.
- (120) Det erinras om att marknaden i Europeiska unionen karakteriseras av offentlig upphandling, begränsad storlek och ett litet antal aktörer. För ökad öppenhet och noggrann övervakning av åtgärdernas verkan, anses det lämpligt att be de berörda myndigheterna i medlemsstaterna att regelbundet och konfidentiellt förse kommissionen med uppgifter om tilldelning av kontrakt.

8. AVSLUTNING

- (121) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken de berörda parter som gav sig till känna inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande får lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla avgöranden i denna förordning rörande införandet av tullar är preliminära och kan behöva omprövas vid fastställandet av eventuella slutgiltiga tullar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed införs en preliminär antidumpningstull på system för granskning av lastcontainrar som bygger på användning av neutronteknik eller användning av röntgenstrålar med en röntgenkälla på minst 250 keV eller användning av alfa-, beta- eller gammastrålar och som för närvarande klassificeras enligt KN-

nummer ex 9022 19 00, ex 9022 29 00, ex 9027 80 17 och ex 9030 10 00 (Taricnummer 9022 19 00 10, 9022 29 00 10, 9027 80 17 10 och 9030 10 00 91) samt motorfordon utrustade med sådana system som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8705 90 90 (Taricnummer 8705 90 90 10) med ursprung i Kina.

2. Den preliminära antidumpningstullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt Europeiska unionens gräns före tull på den produkt som anges i punkt 1 ska vara 36,6 %.

3. Övergång till fri omsättning i Europeiska unionen av den produkt som avses i punkt 1 ska förutsätta att det lämnas en säkerhet som motsvarar nivån på den preliminära tullen.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för den här förordningens antagande, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

Berörda parter får i enlighet med artikel 21.4 i rådets förordning (EG) nr 384/96 lämna synpunkter på tillämpningen av den här förordningen inom en månad efter dess ikraftträdande.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning ska tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1243/2009**av den 16 december 2009****om ändring av förordning (EU) nr 1231/2009 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 16 december 2009**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) De importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 16 december 2009 fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1231/2009⁽³⁾.

- (2) Eftersom de beräknade genomsnittsvärdena av importtullarna avviker med 5 EUR/t från de fastställda värdena, bör de importtullar som fastställs i förordning (EU) nr 1231/2009 justeras i motsvarande mån.

- (3) Förordning (EU) nr 1231/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EU) nr 1231/2009 ska ersättas med bilagorna till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 17 december 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2009.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ EUT L 330, 16.12.2009, s. 65.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och som ska gälla från och med den 17 december 2009

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	5,68
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	31,46
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	16,87
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	16,87
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	31,46

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96 ska importtullen för varor, som anländer till gemenskapen via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

15.12.2009

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾	Korn
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	151,95	110,33	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	134,05	124,05	104,05	79,70
Tillägg för Mexikanska golfen	—	8,39	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	6,55	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 EUR/ton ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

⁽²⁾ Avdrag med 10 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

⁽³⁾ Avdrag med 30 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 22,87 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam 48,48 EUR/t

RÅDETS BESLUT 2009/969/GUSP**av den 15 december 2009****om förlängning av restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland enligt gemensam
ståndpunkt 2006/276/Gusp och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2000/314/Gusp**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

- (1) Den 10 april 2006 antog rådet gemensam ståndpunkt 2006/276/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland ⁽¹⁾.
- (2) Genom gemensam ståndpunkt 2009/314/Gusp av den 6 april 2009 om ändring av gemensam ståndpunkt 2006/276/Gusp ⁽²⁾ förlängdes de restriktiva åtgärderna fram till den 15 mars 2010. Det vistelseförbud som riktar sig mot vissa företrädare för Vitryssland, med undantag för de personer som var inblandade i försvinnandena 1999-2000 samt ordföranden i den centrala valkommissionen, upphävdes emellertid tillfälligt fram till den 15 december 2009.
- (3) Den 17 november 2009 enades rådet om att de restriktiva åtgärderna i gemensam ståndpunkt 2006/276/Gusp, på grund av avsaknaden av konkreta framsteg på de områden som fastställdes i rådets slutsatser av den 13 oktober 2008, bör förlängas fram till oktober 2010, medan upphävandet av reserestriktionerna som riktar sig mot ledande personer i Vitryssland, med undantag för de personer som var inblandade i försvinnandena 1999-2000 samt ordföranden i den centrala valkommissionen, också bör förlängas till oktober 2010. Före utgången av den perioden kommer rådet att göra en översyn av de restriktiva åtgärderna mot bakgrund av situationen i Vitryssland. Rådet kan när som helst besluta att återinföra eller upphäva reserestriktionerna mot bakgrund av de vitryska myndigheternas agerande i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter.
- (4) Gemensam ståndpunkt 2009/314/Gusp bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De restriktiva åtgärder som föreskrivs i gemensam ståndpunkt 2006/276/Gusp förlängs härmed till och med den 31 oktober 2010.

Artikel 2

1. De åtgärder som avses i artikel 1.1 b i gemensam ståndpunkt 2006/276/Gusp ska, i den mån de gäller Jurij Nikolajevitj Podobed, härmed uppskjutas fram till och med den 31 oktober 2010.

2. De åtgärder som avses i artikel 1.1 c i gemensam ståndpunkt 2006/276/Gusp ska härmed tillfälligt upphävas fram till och med den 31 oktober 2010.

Artikel 3

Detta beslut ska ses över före den 31 oktober 2010 mot bakgrund av situationen i Vitryssland.

Artikel 4

Gemensam ståndpunkt 2009/314/Gusp ska härmed upphöra att gälla.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 6

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 15 december 2009.

På rådets vägnar

E. ERLANDSSON

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 101, 11.4.2006, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 93, 7.4.2009, s. 21.

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE INTE ÄR OBLIGATORISKT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 december 2009

om ändring av tillägg 2A i bilagan till beslut 2007/65/EG vad gäller tillträde till kommissionens byggnader för entreprenörers och leverantörers personal

(2009/970/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 249.1,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 131, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens meddelande om det nya systemet för tillträde till och säkerhetsåtgärder för kommissionens byggnader (dok. K(2007) 797) syftar till att höja säkerhetsnivån för personer, information, byggnader och andra tillgångar.
- (2) I detta syfte har ett projekt för allmän säkerhetsförbättring inletts, som innebär att det i kommissionens samtliga fastigheter installeras automatiserade system för tillträdeskontroll, som bygger på modern och effektiv teknik för tillträdeskontroll.
- (3) En av de viktigaste delarna av projektet är att rationalisera och minska dagens många olika modeller av passerkort och att förenkla förfarandet för utfärdande av passerkort och tillträdeskort för olika personalkategorier och besökare vid kommissionen.
- (4) För att den första etappen av det nya systemet för utfärdande av passerkort, framför allt för entreprenörers och leverantörers personal, ska kunna genomföras bör vissa ändringar av rent administrativ och teknisk natur göras av kommissionens beslut 2007/65/EG av den 15 december 2006 om fastställande av kommissionens standardsäkerhetsrutiner och beredskapsnivåer och om ändring av dess arbetsordning om operativa förfaranden för hantering av krislägen⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Punkt 4.2 b i tillägg 2A i bilagan till beslut 2007/65/EG ska ersättas med följande:

”b) *Tillträdeskort* ska utfärdas till all annan personal som begär tillträde till kommissionens byggnader för att uppfylla avtalsförpliktelser gentemot kommissionens tjänsteavdelningar. Kort för personal med tidsbegränsade kontrakt får bara gälla efter denna tidsgräns om detta har godkänts av kommissionens säkerhetsdirektorat.

Tillträdeskort ska också utfärdas till en entreprenörs eller leverantörs personal som behöver tillträde till kommissionens byggnader för att uppfylla sina avtalsförpliktelser. Dessa tillträdeskort ska utfärdas till företagets personal och vara giltiga till och med det datum då kontraktet med kommissionen löper ut, under förutsättning att den berörda personen har en legitimation som är giltig till och med detta datum. Om det sistnämnda villkoret inte är uppfyllt ska tillträdeskortet vara giltigt till och med legitimationens sista giltighetsdatum.

När en ledamot av Europaparlamentet vill besöka en kommissionsbyggnad kan han eller hon göra det genom att visa sitt tillträdeskort från Europaparlamentet för tjänstgörande vakt, och behöver inte genomgå de ytterligare säkerhetskontroller som krävs för externa besökare.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 10 december 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 32, 6.2.2007, s. 144.

BESLUT AV EUROPEISKA KOMMISSIONENS ORDFÖRANDE**av den 2 december 2009****om undertecknandet av kommissionens förordningar, direktiv och sådana beslut som inte anger till vem eller vilka de riktar sig**

[K(2009) 9848]

EUROPEISKA KOMMISSIONENS ORDFÖRANDE HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 297.2,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
atomenergigemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens förordningar, direktiv och sådana beslut som inte anger till vem eller vilka de riktar sig, antagna genom muntligt förfarande enligt artikel 8 i kommissionens arbetsordning ska undertecknas av ordföranden med hjälp av en sammanfattande not under det kommissionssammanträde då de antas. Notens ska undertecknas av ordföranden eller den kommissionsledamot som fungerar som dennes ställföreträdare, i enlighet med en rangordning som fastställs av ordföranden.

Kommissionens förordningar, direktiv och sådana beslut som inte anger till vem eller vilka de riktar sig, antagna genom skriftligt förfarande enligt artikel 12 i arbetsordningen ska upptas i en daganteckning. Daganteckningarna ska omnämnas i och

bifogas till den sammanfattande not som utarbetats för kommissionens sammanträde i enlighet med artikel 17.1 i arbetsordningen, som undertecknas av ordföranden under sammanträdet. Ordföranden ska dock till generalsekreteraren delegera undertecknandet av brådskande rättsakter som för sitt offentliggörande och ikraftträdande inte kan uppskjutas till påföljande tillfälle som kommissionen sammanträder.

Undertecknandet av kommissionens förordningar, direktiv och sådana beslut som inte anger till vem eller vilka de riktar sig, antagna genom bemyndigande enligt artikel 13 i arbetsordningen, ska delegeras till de ledamöter i kommissionen som tilldelats antagandebefogenheter.

Undertecknandet av kommissionens förordningar, direktiv och sådana beslut som inte anger till vem eller vilka de riktar sig, antagna genom delegering eller vidaredelegering enligt artiklarna 13, 14 och 15 i arbetsordningen, ska delegeras till bemyndigade tjänstemän som tilldelats antagandebefogenheter.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 december 2009.

Utfärdat i Bryssel den 2 december 2009.

José Manuel BARROSO
Ordförande

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1241/2009 av den 16 december 2009 om uppdatering av räckvidden för och fortsatt tillämpning av förhandskontrollen av import av vissa järn- och stålprodukter med ursprung i vissa tredjeländer** 54

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1242/2009 av den 16 december 2009 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa system för granskning av containrar med ursprung i Folkrepubliken Kina** 60

- Kommissionens förordning (EU) nr 1243/2009 av den 16 december 2009 om ändring av förordning (EU) nr 1231/2009 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 16 december 2009 73

- ★ **Rådets beslut 2009/969/Gusp av den 15 december 2009 om förlängning av restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland enligt gemensam ståndpunkt 2006/276/Gusp och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2000/314/Gusp** 76

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE INTE ÄR OBLIGATORISKT

2009/970/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 10 december 2009 om ändring av tillägg 2A i bilagan till beslut 2007/65/EG vad gäller tillträde till kommissionens byggnader för entreprenörers och leverantörers personal** 77

- ★ **Beslut av Europeiska kommissionens ordförande av den 2 december 2009 om undertecknandet av kommissionens förordningar, direktiv och sådana beslut som inte anger till vem eller vilka de riktar sig [K(2009) 9848]** 78

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV